

สำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจ
กับคนยากจนในประเทศไทย

ประเสริฐชัย เพชรนาดี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

สำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจ
กับคนยากจนในประเทศไทย

ประเสริฐชัย เพชรนาดี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

สงวนลิขสิทธิ์ © ประเสริฐชัย เพชรนาดี
มหาวิทยาลัยพายัพ ปี 2565

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “สำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สาธิต บุญยเกียรติ และ ศจ.วีระเดช กันธิพันธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำขั้นตอน และวิธีจัดทำ การค้นคว้าอิสระจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่าน สำหรับการสั่งสอนให้ความรู้ ทางคริสต์ศาสนศาสตร์ การประยุกต์ใช้ การเสริมสร้างชีวิต และการเป็นแบบอย่างในการเป็นผู้รับใช้

ขอขอบพระคุณบรรดาเพื่อนๆ นักศึกษาวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี โดยเฉพาะ ศจ.นฤชา วารีศรี, อ.ภาวรินทร์ ใจเป็นกุศล, อ.ชินตวรรษน์แดง เรือน ที่ให้ความช่วยเหลือในยามยากลำบาก และขอบพระคุณแม่ครัว แม่บ้าน และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ห่วงใยในการทำงานค้นคว้า ใน การเรียน ตลอดจนการใช้ชีวิตในรั้ววิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแห่งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ Paul Utley มิซซันนารี จากองค์กร USA Campus Crusade for Christ ที่เป็นเพื่อนร่วมพันธกิจกับคนไร้บ้าน และให้มีโอกาสได้เรียนรู้การประกาศพระกิตติคุณ

ขอขอบพระคุณพี่น้องบ้านเต็อมฝืน สำหรับความรักซึ่งให้กันเสมอมา และสำหรับข้อมูลของความยากจนที่ไม่ได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือ ให้เข้าใจถึงสภาพและความต้องการของคนยากจน

ขอขอบพระคุณโบสถ์ริมน้ำแห่งพระพร, PCK, และ ศจ. ดร. ชิน ชิง ยอม ที่เป็นผู้สนับสนุนหลักด้านค่าบำรุงการศึกษา ตลอดจนสภาคริสตจักรในประเทศไทยภาค 13 ให้เงินสนับสนุนประจำปี และยังมีจุดประกาศสร้างสรรค์ที่ให้ที่พัก สนับสนุนค่าใช้จ่ายประจำเดือนอย่างไม่เคยขาด

ขอขอบพระคุณ ศจ.ดร. จุน ฮอง โซ และภรรยา ที่ห่วงใยดูแลด้านความเป็นอยู่เสมอมา และให้แบบอย่างในการทำพันธกิจและการรับใช้

ขอขอบพระคุณ มารดา พี่น้อง ที่ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนกระทั่งประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรัก สติปัญญา และห่วงใยในการศึกษา ณ วิทยาลัยฯ แห่งนี้ รวมถึงการทรงนำและทรงเลี้ยงดูจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน

ประเสริฐชัย เพชรนาดี

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง:	สำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจ กับคนยากจน ในประเทศไทย
ผู้จัดทำ:	ประเสริฐชัย เพชรนาดี
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สาธิต บุญเกียรติ
วันที่อนุมัติ:	1 กุมภาพันธ์ 2565
สถาบัน:	มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า:	83
คำสำคัญ:	คนยากจน พันธกิจ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน และแนวทางการทำพันธกิจกับคนยากจนในบริบทประเทศไทย โดยการวิจัยเอกสารสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กรอบการวิจัยศึกษารวบรวมข้อมูล 40 แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน ในเรื่องหลักการ แนวทางและเป้าหมายการทำพันธกิจกับคนยากจน นำข้อมูลจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมวรรณกรรมทั้งของไทยและต่างประเทศที่ทำพันธกิจกับคนยากจนของคริสเตียน 26 แหล่ง และของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน 14 แหล่ง

จากการศึกษาพบว่าหลักการหรือแนวทางที่สำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย พอสรุปได้ 10 หลักการ 1) รู้จักคนยากจน 2) รู้ปัญหาของคนยากจน 3) ตอบสนองตรงตามความต้องการ 4) ประเมินทรัพยากรในการช่วยเหลือคนยากจน 5) เป็นตัวแทนคนยากจนในสังคม 6) เปิดรับการทำงานร่วมกับองค์กรอื่น 7) บูรณาการการช่วยเหลือฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ 8) เน้นการช่วยเหลือแบบยั่งยืน 9) ให้งานที่มั่นคงและโอกาสในการประกอบธุรกิจ และ 10) นำมาถึงพระคริสต์และการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ และผู้วิจัยพบว่า แม้จะมีหลักการช่วยเหลือคนยากจนมากมาย แต่หลักการที่สำคัญที่สุดในการทำพันธกิจกับคนยากจนซึ่งปรากฏในทุกๆ วรรณกรรมคือการรู้จักคนยากจน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับคริสตจักร องค์กร หน่วยงาน และมูลนิธิต่างๆ ที่จะนำแนวทางไปปรับประยุกต์ใช้ในบริบทต่างๆ ในการทำพันธกิจกับคนยากจนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Title: A Survey of the Literature about Ministries with Poor People in Thailand

Author: Prasertchai Pechnadee

Degree: Master of Arts in Christian Theology

Advisor: Rev. Satanun Boonyakiat (Ph.D.)

Approval Date: February 1, 2022

Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand

Number of Pages: 83

Keywords: The poor, Ministry

ABSTRACT

This independent study is documentary research that aims to explore literature related to ministry to the poor and guidelines for ministering to the poor in the Thai context. This research surveys as well as categorizes and analyzes data from 40 sources related to ministry to the poor that includes principles, guidelines, and goals of ministering to the poor. The researcher has compiled both Thai and foreign literature from 26 Christian organizations and 14 government and private agencies.

From the study, it was found that the important principles and guidelines for ministering to the poor in Thailand can be summarized in 10 principles: 1) knowing the poor 2) knowing the problems of the poor 3) responding to their needs 4) assessing the resources for helping the poor 5) representing the poor in society 6) be open to working with other organizations 7) integrating physical and spiritual assistance 8) emphasizing sustainable assistance 9) providing stable jobs and opportunities for business and 10) leading the poor to Christ and spiritual growth. The researchers also found that there are many principles for helping the poor, but the most important principle that appears in every literature is knowing the poor.

The researcher sincerely hopes that this independent study will enable churches, organizations, and foundations to apply the above principles in various contexts so that their ministry to the poor will be more effective.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความหมายของคนยากจน	4
2.2 สถานการณ์คนยากจนในประเทศไทย.....	6
2.3 มุมมองด้านคริสต์ศาสนศาสตร์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ต่อคนยากจน	9
2.4 การตอบสนองต่อคนยากจน	12
2.5 พันธกิจของคริสตจักรกับคนยากจน.....	19
2.6 ข้อควรระวังในการทำพันธกิจกับคนยากจน.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
3.1 กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา.....	23
3.2 ประเภทของแหล่งข้อมูล	23
3.3 การค้นหาแหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	24

บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	25
4.1 วรรณกรรมคริสเตียน.....	25
4.2 วรรณกรรมทั่วไป.....	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.2 ข้อเสนอแนะ	80
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	92
ประวัติผู้จัดทำ	95

อักษรย่อและสัญลักษณ์

ทีดีอาร์ไอ	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
พ.ศ.	พุทธศักราช
สสน.	สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
สศช.	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สอวช.	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
อว.	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
COVID-19	โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
NGO	Non-Government Organization
Oxfam	Oxford Committee for Famine Relief
WHO	World Health Organization
UNICEF	United Nations International Children's Emergency Fund

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงห่วงใยคนยากจน พระองค์ทรงให้ดูแลคนยากจน เช่นที่พบในพระธรรมเลวีนิติ 14:21 “ถ้าผู้นั้นเป็นคนยากจนและไม่สามารถจะหามาได้เท่านั้น ก็ให้เขานำลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่กรรมบาป เพื่อยืนถวายกระทำการลบมลทินของเขา และนำยอแด่หนึ่งในสิบเอเฟาทเคล้าเข้ากับน้ำมัน เป็นธัญญาบูชากับน้ำมันลกหนึ่ง” และพระธรรมเลวีนิติ 19:10 “อย่าเก็บผลที่สวนองุ่นให้หมด เจ้าอย่าเก็บองุ่นที่ตกในสวนของเจ้า จงเหลือไว้ให้คนยากจนและคนต่างด้าวบ้าง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ พระธรรมมัทธิว 19:21 พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “ถ้าท่านปรารถนาเป็นผู้ที่ทำงานครบถ้วน จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” และพระธรรมโรม 15:26 “เพราะว่าพวกศิษย์ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญา เห็นชอบที่จะเรียไรเงินส่งไปให้แก่ธรรมิกชนที่ยากจน ในกรุงเยรูซาเล็ม” และการทำพระราชกิจของพระเยซูคริสต์เห็นได้ว่าพระองค์ทรงเห็นใจคนยากจน พระองค์ทรงเลี้ยงอาหาร ทรงรักษาโรค ทรงปลอบประโลมใจคนยากจน จากพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ และพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิม และภาคพันธสัญญาใหม่ ที่ได้ยกมาข้างต้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งได้กล่าวถึงคำว่า “ยากจน” 110 ครั้ง ในฉบับแปล 1971 และในฉบับมาตรฐาน 2011 พบ 131 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักเมตตาและห่วงใยคนยากจนเสมอ ตลอดทุกยุคทุกสมัย ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นชาวยิวหรือชาวต่างชาติ นั่นจึงเป็นเหตุให้ภาครัฐ คริสตจักร องค์กรอิสระ หน่วยงานและมูลนิธิ ตระหนักถึงความสำคัญของการที่จะทำพันธกิจกับคนยากจน

ปัจจุบันมีภาครัฐ คริสตจักร องค์กรอิสระ หน่วยงานและมูลนิธิต่าง ๆ ที่ทำพันธกิจกับคนยากจน เช่น มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย มูลนิธิทรูเนเจอร์ มูลนิธิพันธกิจพระพร (ไทย) (ซีบีเอ็นสยาม) มูลนิธิโครงการเพื่อชีวิตของวายุแวมประเทศไทย และอื่นๆ อีก ฯลฯ เป็นต้น โดยคริสตจักร องค์กร หน่วยงาน และมูลนิธิเหล่านี้ต่างมุ่งเน้นเพื่อแก้ไขปัญหาและเยียวยาคนยากจน ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้นจากความยากจนของคนไทย จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมที่สะสมมาจากอดีต

ทำให้ปัญหาของคนยากจนมีความหลากหลาย เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ปัญหาด้านโภชนาการ ปัญหาการทำงาน ปัญหาด้านที่พักอาศัย ปัญหาด้านการเข้าถึงการศึกษา ฯลฯ

กอปรกับคริสตจักรที่ผู้ทำวิจัยทำพันธกิจอยู่ คือ จุดประกายสร้างสรรค์มีพันธกิจกับคนยากจน คนด้อยโอกาส คนไร้บ้านที่บริเวณตัวเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำพันธกิจที่บ้านเตื่อมฝืน ซึ่งเป็นบ้านพักคนไร้บ้านจังหวัดเชียงใหม่ การทำพันธกิจนั้น ผู้วิจัยและทีมงานทำอาหารไปเลี้ยงสัปดาห์ละครั้ง สำหรับคนยากจนคนไร้บ้านที่ตลาดวโรรสและตลาดเมืองใหม่ ทุกวันเสาร์ไปทำพันธกิจที่บ้านเตื่อมฝืน ที่นั่นมีการนมัสการพระเจ้าและประกาศพระกิตติคุณเสมอ บางครั้งมีโอกาสอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ร่วมกับพวกเขา คนยากจนเหล่านั้นเป็นของขวัญจากพระเจ้า ที่ชีวิตความเป็นจริงไม่ใช่แค่หนังสือเกี่ยวกับความยากจน มันเป็นเรื่องราวของผู้คนที่อยู่ในความยากจน และการเข้าไปหาพวกเขา ยังเป็นส่วนสำคัญในการรับรู้ถึงปัญหาและสาเหตุความยากจนของคนเหล่านั้น (Schlabach, 1990) จากการไปทำพันธกิจ สำหรับวันจันทร์ตอนค่ำ ผู้วิจัยร่วมกับทีมงานจากบ้านพักคนไร้บ้านออกไปแจกข้าวสำหรับคนไร้บ้านในที่ต่างๆ บางครั้งไปทำพันธกิจพร้อมกับหน่วยงานพัฒนาสังคมเชียงใหม่ ที่ไปรับฟังปัญหา รวมถึงการแก้ปัญหาให้คนเหล่านั้น สำหรับการออกเยี่ยมเยียนหญิงม่ายและลูกกำพร้าผู้วิจัยได้ทำอยู่เสมอ ให้เสื้อผ้าและของใช้จำเป็นตามโอกาสหรือการร้องขอ เป็นการช่วยเหลือตามความรู้ความเข้าใจของตนเอง ซึ่งเกิดจากรักความห่วงใยที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ โดยที่ผู้ทำวิจัยเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเท่าที่ควร ในการทำพันธกิจกับคนยากจน จึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาการทำพันธกิจกับคนยากจน

ดังนั้น จึงทำการศึกษาวิจัยสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน และรวบรวมแนวทางการทำพันธกิจของหน่วยงานรัฐ องค์กรอิสระ มูลนิธิ นักวิชาการและคริสตจักร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการทำพันธกิจกับคนยากจน และเป็นประโยชน์ต่อผู้ทำวิจัยในการต่อยอดการทำพันธกิจ และนำเสนอแนวความคิดการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทยต่อไป

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

มุ่งเน้นสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนของคริสตจักร องค์กรอิสระ หน่วยงานรัฐ มูลนิธิ และนักวิชาการ ว่า แนวทางการทำพันธกิจที่มีประสิทธิผลกับคนยากจนในบริบทประเทศไทยนั้นเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน และแนวทางการทำพันธกิจในบริบทประเทศไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน มีมิติด้าน จิตวิญญาณ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ 40 แหล่งข้อมูล

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ผู้วิจัยได้หลักการและแนวทางในการทำพันธกิจที่มีประสิทธิผล ในการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย

1.5.2 คริสตจักร องค์กร หน่วยงาน และมูลนิธิต่างๆ ได้แนวทาง เพื่อนำไปปรับใช้ในการทำพันธกิจกับคนยากจนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากหัวข้อการค้นคว้าอิสระเรื่องสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ รวมถึงจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐศาสตร์และสังคม เพื่อช่วยให้เข้าใจมุมมองเกี่ยวกับคนยากจนและการทำพันธกิจกับคนยากจนและศึกษาสถานการณ์คนยากจนในประเทศไทยซึ่งมีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจและผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นอกจากนี้แล้ว ยังได้ศึกษาแนวทางการตอบสนองต่อคนยากจน ที่มีในวรรณกรรมของคริสเตียนและทั่วไป โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ความหมายของคนยากจน
- 2.2 สถานการณ์คนยากจนในประเทศไทย
- 2.3 มุมมองด้านคริสต์ศาสนศาสตร์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ต่อคนยากจน
- 2.4 การตอบสนองต่อคนยากจน
 - 2.4.1 มุมมองด้านคริสต์ศาสนศาสตร์
 - 2.4.2 มุมมองทั่วไป
- 2.5 พันธกิจของคริสตจักรกับคนยากจน
- 2.6 ข้อควรระวังในการทำพันธกิจกับคนยากจน

2.1 ความหมายของคนยากจน

วิทยากร เชียงกุล (2547) ให้นิยามคนยากจนตามลักษณะของคนลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือหลายลักษณะ ประกอบกัน ดังต่อไปนี้

1) เป็นคนขาดแคลนฐานทรัพยากร ทรัพย์สิน ปัจจัยการผลิต หรือ อาชีพการงานที่จะก่อให้เกิดรายได้เพียงพอ หรือสามารถสนองความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นขั้นต่ำ รวมถึงมีรายได้หรือความสามารถในการตอบสนองความต้องการในชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนในสังคมเดียวกัน

2) เป็นคนที่มีสถานะหรืออำนาจต่อรองทางการเมืองและสังคม ต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ รวมทั้งเป็นคนที่ยังคงมีอคติหรือความเชื่อที่กีดกันพวกเขาให้ไม่ได้รับสิทธิเสมอภาค

3) คนกลุ่มนี้มีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่ทำให้ไม่มีสิทธิหรือโอกาสที่จะได้รับการขึ้นพื้นฐาน เสียเปรียบและพ่ายแพ้ในระบบโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมแบบทุนนิยมใหม่ ทั้งในด้านการผลิตและการบริโภค

Anne R. Bradley and Art Lindsley (แอนน์ อาร์ แบริดลีย์ และอาร์ต ลินด์สลีย์) กล่าวว่า “ความยากจนทั้งหมดในโลกนี้ล้วนแตกต่างกัน เพราะว่ามีมาตรฐานการครองชีพปกติในประเทศหนึ่งจะไม่ถึงระดับค่าจ้างชีพในอีกประเทศหนึ่ง” (Bradley and Lindsley, 2015) ทำให้การฟังเสียงของคนที่ยากจนมีความสำคัญในการกำหนดความหมายของคนยากจนให้ใกล้เคียงกับความยากจนตามบริบทของพวกเขา

จากการสำรวจความคิดเห็นของคนยากจนเกี่ยวกับตัวของพวกเขา โดย สก็อต ทอดด์ ได้สรุปความหมายคนยากจนไว้ดังนี้

1) การต้องพึ่งพาคนอื่น กล่าวว่าคนยากจนมักจะต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่นเสมอ หรือต้องทำงานเพื่อคนอื่นเสมอ

2) การเป็นคนไม่มีความสำคัญในสังคม หมายถึงคนที่โดดเดี่ยว และไม่มีผู้ช่วยเหลือ ไม่รู้สึกว่ามีส่วนร่วมกับอะไรทั้งสิ้น หรือไม่มีใครขอความคิดเห็น

3) ความขาดแคลน ได้แก่ ไม่มีอะไรกิน ไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้า และขาดเงินใช้จ่าย ไม่มีอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อยังชีพและเงิน รวมถึงไม่มีอะไรจะขาย

4) ถูกจำกัดการใช้สิทธิและเสรีภาพ คนยากจนคือคนที่ไม่มีปากไม่มีเสียง หรือคนที่ไม่มีทางชนะคดี หรือสู้คดีกับคนอื่นได้

5) การไร้ความสามารถ พุดถึงความยากจนว่าพวกเขา ไร้ความสามารถในการตัดสินใจ การจัดหาอาหารให้ตนเอง และการหาเครื่องนุ่งห่มให้ตนเอง หรือไม่สามารถริเริ่มทำอะไรได้ (สก็อต ทอดด์, 2560)

นอกจากนี้แล้วยังมีตัวอย่างนิยามของความยากจนของผู้คนที่ยากจนหลายๆประเทศ ที่บอกว่า ตัวเขา สิ่งที่เขา มี สิ่งที่เขาเป็น และประสบคือ ภาพสะท้อนลักษณะของคนยากจนจากการสำรวจของ Deepa Narayan, Raj Patel, Kai Schafft, Anne Rademacher and Sarah Koch-Schulte (ดีพา นารายัน, ราช พาเทล, ไค ชาฟฟ์, แอนน์ ราเดมาเคอร์ และซาราห์ คอช-ชูลเต) เช่น

1) ความยากจนคือความอับยศ ความรู้สึกของการต้องพึ่งพา และถูกบังคับให้ยอมรับความหยาบคาย การดูหมิ่น และความเฉยเมยเมื่อถูกขอความช่วยเหลือ ในด้านความเป็นอยู่ที่ดี ความหิวไม่เคยมอิ่ม ความกระหายไม่มีวันดับ ไม่สามารถนอนหลับได้จนกว่าจะไม่เหนื่อยอีกต่อไป (เซเนกัล)

2) อย่างถามเลยว่าความจนคืออะไร เพราะเห็นมันอยู่แล้ว ทั้งบ้าน ลองมองดูบ้าน

รอบๆ แล้วนับรูทั้งหมด ดูข่าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้า มองดูทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วเขียนสิ่งที่เห็น ที่เห็นนั้นคือความยากจน (เคนยา)

3) ความยากจน คือสิ่งที่สืบทอดมา หากเกิดมาจากพ่อที่ยากจน เขาไม่สามารถสนับสนุนให้การศึกษาได้ และไม่สามารถให้ที่ดินใดๆ ได้ หรือที่ดินที่มีคุณภาพต่ำเพียงเล็กน้อย ทุกรุ่นของเชื้อสายจะยากจนลง (ยูกันดา)

4) ความยากจนหมายถึงการทำงานมากกว่า 18 ชั่วโมงต่อวัน แต่ยังหาเงินไม่พอเลี้ยงตัวเอง สามี และลูกสองคน (กัมพูชา)

5) บางคนมีที่ดินแต่ซื้อปุ๋ยไม่ได้ บางคนทำงานเป็นช่างทอผ้าก็ไม่ได้รับค่าตอบแทนที่ดี บางคนทำงานเพื่อรับค่าจ้างรายวัน พวกเขาไม่ได้รับค่าจ้างที่ยุติธรรม (กัวเตมาลา)

6) ความยากจนคือการขาดเสรีภาพ ถูกกดขี่อย่างหนักโดยภาระประจำวันด้วยความหดหู่ใจ และความกลัวว่าอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น (จอร์เจีย) (Narayan, Patel, Schafft, Rademacher, and Koch-Schulte, 2000)

และ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2543) กล่าวถึงนิยามของคนยากจนตามมุมมองของชาวบ้านที่พวกเขาสร้างนิยาม “คนยากจน” ขึ้นมาจากความเป็นจริงในชุมชนของตนเอง เช่น คนยากจนเป็นคนที่ไม่มีหนี้สิน คนที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีน้อยเกินไป สภาพบ้านเรือนและความเป็นอยู่ย่ำแย่ รับจ้างรายวัน หาเช้ากินค่ำ คนที่ต้องให้ลูกหยุดเรียน หรือเป็นคนที่น่าสงสาร เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นพอสรุปได้ว่า คนยากจนคือ คนไม่มีเงินเพียงพอต่อการตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐาน อาหารไม่เพียงพอ เข้าไม่ถึงสินค้าอุปโภคและบริโภค ขาดการศึกษา ถูกกีดกันจากปัจจัยต่างๆ ทั้งระดับบุคคลและครัวเรือน มีมาตรฐานการครองชีพต่ำกว่าเกณฑ์ อาศัยอยู่ในที่แออัดไม่ถูกสุขภาวะ ทำให้ขาดความผาสุก

2.2 สถานการณ์คนยากจนในประเทศไทย

จากรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2563 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รายงานสถานการณ์ความยากจนในปี 2563 พบว่าสัดส่วนคนยากจนที่พิจารณาจากเส้นความยากจน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.24 ในปี 2562 เป็นร้อยละ 6.84 ในปี 2563 หรือมีคนจนจำนวน 4.8 ล้านคน เพิ่มจาก 4.3 ล้านคน ในปีก่อนหน้า และเมื่อพิจารณาความยากจนตามระดับความรุนแรงแล้ว พบว่า ในปี 2563 คนยากจนมาก ถือเป็นกลุ่มคนที่ มีปัญหาความยากจนในด้านตัวเงินที่รุนแรง มีจำนวนทั้งสิ้น 1.61 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.31 ของประชากรทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นจากจำนวน 1.28 ล้านคน หรือร้อยละ 1.84 ของประชากรทั้งประเทศในปี 2562 ขณะที่ คนยากจนน้อย มีจำนวน 3.14 ล้านคน (ร้อยละ 4.52 ของประชากรทั้งประเทศ) เพิ่มขึ้นจาก 3.05 ล้านคน (ร้อยละ 4.4 ของประชากรทั้ง

ประเทศ) ในปี 2562 สำหรับ คนเกือบจน เป็นกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงที่จะเป็นคนยากจนได้ง่าย พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 5.14 ล้านคน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.4 ของประชากรทั้งประเทศซึ่งลดลง จากจำนวน 5.4 ล้านคน หรือร้อยละ 7.8 ในปี 2562

และรายงานไตรมาสแรกของปี 2564 ของสาขาธนาคารโลกประจำประเทศไทยให้ ข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่พบเห็นได้ ทั้งในสื่อต่างๆ เช่น โทททัศน์ หนังสือพิมพ์ รวมถึงสื่อ ออนไลน์ และจากการพบเจอในที่สาธารณะ พบในชุมชนที่อาศัยอยู่ อีกทั้งยังพบได้ในบ้านพักคนไร้ บ้านด้วยเช่นกัน จากรายงานพบว่ามีการว่างงานเพิ่มขึ้นในภาคบริการ และยังพบอีกว่าอัตราคน ยากจนเพิ่มขึ้นทั้งในชนบทและในเมือง ความยากจนนอกจากเกิดจากสถานการณ์ของการระบาดของ โควิดติดต่อกันแล้ว ยังเกิดจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป (Climate Change) แต่ผลกระทบจาก เปลี่ยนแปลงนี้คนยากจนในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ได้รับผลกระทบน้อยกว่าคน ยากจนที่สุดในประเทศที่ยากจนที่สุดที่ได้รับผลกระทบทางลบมากที่สุด จากการเปลี่ยนแปลงไปของ สภาพภูมิอากาศ (Nangwaya and Truscello, 2017) และยังมีปัจจัยลบอื่นๆ ที่ส่งผลให้เกิดความ ยากจนของคนไทยในปัจจุบัน ได้แก่ ความไม่แน่นอนทางด้านนโยบายเศรษฐกิจโลก ความไม่แน่นอน ทางด้านเศรษฐกิจมหภาคไทย ความไม่แน่นอนทางด้านการเมืองไทย และความไม่แน่นอนทางด้าน ภาวะเศรษฐกิจไทย (พงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม, กฤษณ์เลิศ สัมพันธ์รักษ์, และทศพล อภัยทาน, (2563, 17 กันยายน))

คนยากจนประกอบด้วยแรงงานไร้ฝีมือ แรงงานระดับล่างที่มีอายุมาก เกษตรกรไร้ที่ ทำกินหรือมีที่ทำกินขนาดเล็กในพื้นที่นอกเขตชลประทาน เกษตรกรรับจ้าง คนแก่ยากจน ผู้พิการ คน ป่วยเรื้อรังที่ยากจน ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ รวมถึงเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากจนหรือกำพร้า และคนไร้บ้าน จากรายงานของ สศช. (2563) ให้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า คนยากจน ครึ่งเรือนที่ยากจนกู้ เงินเพื่อทำการเกษตร ร้อยละ 42 และกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคในครัวเรือน ร้อยละ 40 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูง สำหรับคนยากจนที่มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานในกลุ่มช่วยธุรกิจในครัวเรือนและทำธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็กโดยไม่มีลูกจ้างเป็นแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่มีสวัสดิการรองรับ ด้านการศึกษา พบว่า คนยากจน ส่วนใหญ่มีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า โดยในปี 2563 ร้อยละ 76.87 ของคน ยากจนอายุ 6 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ขณะที่คนยากจนที่มีระดับ การศึกษามัธยมต้นและมัธยมปลาย มีสัดส่วนร้อยละ 14.44 และร้อยละ 7.54 จากจำนวนคนยากจน ทั้งหมด ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า คนยากจนยังมีความเสี่ยงกับการยากจนมากขึ้นอีกจาก ภาระหนี้และความไม่มั่นคงในการทำงาน รวมถึงไม่มีสวัสดิการต่างๆ ที่พึงได้ในฐานะแรงงาน และ สำหรับการศึกษาก็เป็นกับดักของความยากจนอย่างแท้จริง ที่คนยากจนมีการศึกษาต่ำและการศึกษา ต่ำทำให้คนยากจน นั้นแสดงถึงคนยากจนต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้น เช่นภัยพิบัติ ความเจ็บป่วย และประสบอุบัติเหตุ เป็นต้น ด้วยความ

จำกัดรอบด้านที่คนยากจนเหล่านี้ ไม่สามารถหาปัจจัยพื้นฐานให้เพียงพอได้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาคนอื่น ประกอบกับปัญหาของคนยากจนเป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน ทำให้การหาทางออกและเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยพื้นฐานให้คนที่ตกอยู่ในความยากจนเป็นเรื่องยาก ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย สุขภาพ การเดินทางและการศึกษา นอกจากตัวคนยากจนเองและครัวเรือนจะได้ผลกระทบแล้ว สังคมและประเทศชาติก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน

รัฐบาลไทยกำหนดนโยบายการช่วยเหลือคนยากจนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีเป้าหมายการช่วยเหลือคนยากจนดังนี้ “ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาส และผู้ที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ” ใช้นโยบายนี้เป็นแผนแม่แบบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป นอกจากรัฐบาลแล้วยังมีองค์กรอิสระ (เอ็นจีโอ) มีส่วนในการดูแลคนยากจนที่ไม่หมดไปจากสังคมไทย ปัญหาของคนยากจนเป็นปัญหาที่แก้ยากและมีความซับซ้อน ทำให้ต้องใช้เงินทุนจำนวนมากและใช้เวลานานในการแก้ปัญหา บางครั้งไม่ประสบผลสำเร็จ บางครั้งก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐจากการทุจริตในโครงการแก้ปัญหาคนยากจน แต่ถึงอย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาหรือการช่วยเหลือคนยากจนเห็นผลด้านหนึ่งคือคุณธรรม และอีกด้านคือเหตุผลทางเศรษฐกิจของประเทศ และยังมีเหตุผลทางการเมืองที่สำคัญเช่นกัน เป็นภาพระดับนโยบายของการทำพันธกิจกับคนยากจน ถ้ามองระดับที่เล็กลงในทางปฏิบัติแล้วภาครัฐที่ทำงานผ่านกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการพัฒนาชุมชน กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมกิจการผู้สูงอายุ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ การเคหะแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (สอวช, 2564) และองค์กรอิสระ (เอ็นจีโอ) ที่ทำพันธกิจกับคนยากจน เช่น องค์การสหประชาชาติ (United nations), ธนาคารโลก (World bank), Oxfam International (Oxfam), The Organization for Poverty Alleviation and Development (โอพีเอดี), องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) (กฤษฎา สุขพัฒน์, 2564) นอกจากนี้แล้วยังมีมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย มูลนิธิธรรมาทร วายแวมประเทศไทย และมูลนิธิพันธกิจพระพร (ไทย) (ซีบีเอ็นสยาม) เป็นต้น องค์กรอิสระเหล่านี้เกือบทั้งหมดเป็นองค์กรที่ทำพันธกิจด้านมนุษยธรรมขนาดใหญ่ระดับโลกที่เล็งดูผู้หัวโหลย ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ และดูแลหญิงม่าย เด็กกำพร้าทั่วโลก (Stearns, 2009) หน่วยงานของรัฐและองค์กรอิสระเหล่านี้ต่างมีแผนการการช่วยเหลือคนยากจนให้บรรลุตามเป้าหมาย

ดังนั้น ในสถานการณ์ของวิกฤติซ้อนวิกฤติที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ก่อให้เกิดคนจนหน้า

ใหม่ๆ ขึ้นทุกวัน จากที่กล่าวถึงและสถิติข้างต้น ปัญหาคนยากจนและคนไร้บ้านมีจำนวนเพิ่มขึ้น การเหยียดจากภาครัฐไปไม่ทั่วถึง หรือไม่ทันต่อสถานการณ์ และไม่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะบุคคลได้ ความจำเป็นของการทำพันธกิจกับคนยากจนขององค์กรอิสระ ทั้งที่เป็นองค์กรบรรเทาทุกข์ระดับโลก และระดับท้องถิ่น ต้องทำควบคู่ไปกับการช่วยเหลือจากภาครัฐต่อไป

2.3 มุมมองด้านคริสต์ศาสนศาสตร์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ต่อคนยากจน

สำหรับความหมายของคนยากจนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่ ได้กล่าวถึงความยากจนทางด้านกายภาพ และความยากจนด้านจิตวิญญาณซึ่งสามารถพบเห็นได้พอๆ กัน แต่นอกแควดวงคริสเตียนความยากจนฝ่ายจิตวิญญาณไม่ค่อยถูกกล่าวถึง (Barry, 2019) ความยากจนเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการเสื่อมจากพระฉายของพระเจ้าเนื่องจากความบาป (ปฐมก. 3; รม. 3:23) มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า แม้ว่าพระลักษณะของพระเจ้าบางอย่างยังอยู่กับมนุษย์ เช่น การมีเหตุผล ศีลธรรม และจิตวิญญาณ (สารบัญญ บัญญัติยอห์น, 2560) แต่บาปทำให้มนุษย์เสื่อมลงที่สามารถพบได้อย่างหนึ่งคือความยากจน ในหัวข้อ 2.1 ได้กล่าวถึงคนยากจนโดยทั่วๆ ไป ลำดับต่อไปเป็นนำเสนอมุมมองของคริสเตียนที่อยู่บนพื้นฐานของพระคริสตธรรมคัมภีร์

การศึกษาความหมายของคนยากจนตามภาษาเดิมของพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยคำว่า “คนยากจน” พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมใช้ศัพท์ภาษาฮีบรู และพันธสัญญาใหม่ใช้ภาษากรีก จำนวนหลายคำเพื่ออธิบายถึงบุคคลที่มีน้อย หรือไม่มีเลยในทางของความมั่งคั่ง สินค้า หรือวิธีการดำรงชีวิต บางครั้งคำเหล่านี้ถูกใช้เป็นคำอุปมาของผู้ถ่อมตนและอ่อนโยน (Tenney and Silva, 2010)

ลักษณะของคนยากจนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมศึกษาจากภาษาฮีบรู ถึงแม้ว่ามีหลายคำที่สื่อถึงคำว่ายากจน แต่ที่พบบ่อยคือคำว่า **עָוֹן** (evyon) และรากศัพท์ของมัน ซึ่งพบมากกว่าหกสิบครั้งในพันธสัญญาเดิม เป็นคนยากจนด้านวัตถุและเป็นผู้ขัดสนและขาดแคลนอย่างแท้จริงต่อสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิต (ฉธบ.15:7; 24:14; สดต.109:16) และคำว่า **אָנִי** (ani) (สดต. 109:16; 35:10; 72:12; 109:22) หมายถึงผู้ที่ “ทุกข์ใจ” และ “หมอบกราบ” เป็นผู้ที่ถูกระทำจากคนชั่วร้ายซึ่งเป็นคนรวย (อสย.3:14; อสค.18:16–18) (Bradley and Lindsley, 2015) คำว่า **אָנָה** (anah) เป็นรากศัพท์ดั้งเดิมที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ ani ซึ่งบางครั้งสามารถใช้แทนกันได้ แต่คำว่า anah เน้นไปที่ความยากจนด้านจิตวิญญาณ หมายถึงคนอ่อนน้อมถ่อมตน (Boerma, 1980) นอกจากนี้แล้วยังมีคำว่า **דָּל** (dal) ส่วนใหญ่พบในหมวดกวีนิพนธ์โดยเฉพาะพระธรรมสุภาษิต มาจากรากศัพท์ที่มีความหมายถึงคนยากจนที่สถานการณ์แย่งลงเนื่องจากการกดขี่ (ยบ. 20:19; สภษ. 22:16; อมส. 4:1) คำนี้ยังใช้เพื่ออ้างถึงความอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว

(2 ซมอ. 3:1) หรือปศุสัตว์ (ปฐก. 41:19) (Tenney and Silva, 2010)

และนอกจากนี้แล้วยังมีคำอื่นๆ ในภาษาฮีบรูที่หมายถึงหรือเกี่ยวข้องกับคนยากจน แต่ไม่พบมากนักในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม เช่น **הָסֵר** (heser) มีความหมายว่า “ขาด” จากสิ่งที่ต้องการ (สภษ. 6:11; 11:24) ผู้ที่ปราศจากความจำเป็นพื้นฐานของชีวิต (2 ซมอ. 3:29; ยบ. 30:3; สภษ. 12:9) และยังมีคำว่า **דַּק** (dak) “ผู้ถูกกดขี่” และ **מִסְכָּן** (miskan) “ขอทาน” ที่ใช้ในปัญญาจารย์เท่านั้น (4:13; 9:15–16) (Bradley and Lindsley, 2015)

สำหรับคำที่สื่อความหมายถึงคนยากจนจากศัพท์ภาษากรีก ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ คำที่ปรากฏบ่อยคือ **πτωχός** (ptóchos) เป็นคำปกติสำหรับ “คนยากจน” ซึ่งพบมากกว่าสามสิบครั้ง คำนี้ใช้กับขอทาน (ลก. 16:20) และคนยากจนด้านวัตถุ (มธ. 19:21; ลก. 19:8; ยน. 13:29) (Tenney and Silva, 2010) คนยากจนกลุ่มนี้สามารถพบได้ทั่วไปในสมัยพันธสัญญาใหม่ การดำเนินชีวิตของคนกลุ่มนี้ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากผู้อื่น อาศัยการขอทาน ไม่ทำงาน ไม่มีรายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพ คนกลุ่มนี้ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมแม้แต่น้อย คนยากจนอีกกลุ่มคือ **πένης** (Penes) เป็นคนยากจนที่ต้องพยายามดิ้นรนเอาชีวิตรอดอย่างยากลำบาก พวกเขาต้องใช้ชีวิตอย่างประหยัดที่สุดเท่าที่ทำได้ คนยากจนกลุ่มนี้มีความขยันอดทนเพื่อพยายามหารายได้มาเลี้ยงตนเอง แม้รายได้ที่รับไม่มากก็ตาม (Boerma, 1979)

ดังนั้น ความหมายหรือลักษณะของคนยากจนในมุมมองพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ให้ความหมายคนยากจนไว้ดังนี้ คนยากจนคือ คนที่มีน้อย ไม่มีรายได้ ขาดแคลนทั้งเงินและสิ่งจำเป็นพื้นฐาน มีความอ่อนแอทั้งทางด้านร่างกายและจิตวิญญาณ พึ่งพาอาศัยคนอื่นในการดำรงชีวิต มีความทุกข์ใจ อยู่อย่างขาดศักดิ์ศรี ถูกกดขี่จากผู้ที่มั่งคั่งกว่า จะเห็นได้ว่าคนยากจนในความหมายทั่วไปกับมุมมองของคริสเตียนมีความเหมือนไม่แตกต่างกันมากนัก แต่มุมมองของคริสเตียนจะบอกถึงคนยากจนฝ่ายจิตวิญญาณด้วย

แบรดลีย์ และลินด์สลีย์ อธิบายสาเหตุของความยากจนของคนอิสราเอล ในมุมมองพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ดังนี้ จากสภาพของคนยากจนในความหมายของภาษาเดิมในพระคริสตธรรมคัมภีร์ สิ่งที่พบคือสภาพของคนที่มีความทุกข์ยาก มีความลำบากในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน มีความแตกต่างกันระหว่างคนมั่งมีอย่างเห็นได้ชัด เมื่อมองประวัติศาสตร์ของคนอิสราเอล พวกเขาผ่านการเป็นทาสในอียิปต์ เดินทางเร่ร่อนในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี ก่อนเดินทางเข้าสู่แผ่นดินคานาอันพวกเขาได้รับการจัดสรรที่ดินในแต่ละเผ่าให้เป็นมรดก และแต่ละเผ่าจัดสรรที่ดินให้แต่ละครอบครัวอย่างยุติธรรม ทำให้มั่นใจได้ว่าครอบครัวจะผลิตสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตได้ไม่ขัดสนทุกคนในอิสราเอลจะมีบ้านและที่ดินที่พวกเขาสามารถทำการเกษตรและใช้ในการผลิตมากขึ้น เพื่อขายส่วนเกินความต้องการบริโภคภายในครอบครัว ด้วยเงื่อนไขดังกล่าวความแตกต่างระหว่างคนมั่งมีและคนยากจนยังไม่เกิดขึ้นเด่นชัด

ความแตกต่างด้านเศรษฐกิจระหว่างคนมั่งมีและคนยากจนของคนอิสราเอลเกิดขึ้นอย่างเด่นชัดในยุคของการมีกษัตริย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้กษัตริย์ดาวิดและซาโลมอน ซึ่งเป็นยุคที่รุ่งเรืองทั้งทางด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ ขณะที่บางคนร่ำรวยอย่างเหลือเชื่อและบางคนก็ยากจนข้นแค้น การนำเงินและทองเข้าสู่ห้องพระคลังของกษัตริย์ พร้อมกับสินค้าฟุ่มเฟือยอื่นๆ จากต่างแดนเพื่อใช้ในราชสำนัก กระตุ้นให้เกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้นระหว่างคนร่ำรวยและคนยากจน เมื่อมาตรฐานการครองชีพของคนสองชนชั้นแยกห่างกัน

ช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำระหว่างคนร่ำรวยกับคนยากจนที่มากขึ้นในช่วงเวลาของการปกครองระบบกษัตริย์ สิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้ “เพราะว่าคนจนจะไม่หมดไปจากแผ่นดิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า ท่านต้องยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้องของท่าน คือต่อคนขัดสนคนยากจนซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน” (ฉธบ. 15:11) และในพันธสัญญาใหม่ พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ว่า “จะมีคนยากจนอยู่เสมอไป” (มธ. 26:11; มก. 14:7) พันธสัญญาเดิมบอกสาเหตุหรือเหตุผลหลายประการที่ทำให้เกิดความยากจน แต่สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากมนุษย์มากกว่าจากปัจจัยอย่างอื่น ตัวอย่างเช่น ความยากจนอาจเกิดขึ้นเพราะความเกียจคร้าน (สภษ. 6:10; 19:15; 24:30) หรืออาจเป็นผลมาจากการดำเนินชีวิตที่เที่ยวและดื่ม (สภษ. 21:17) หรือบางทีอาจเป็นเพราะความโง่เขลาและความดื้อรั้น (สภษ. 13:18; 28:19) ความยากจนอาจเกิดจากการกดขี่และความโลภของผู้อื่น (อพย. 1:13; ยรม. 22:13) หรืออาจมาจากเหตุการณ์ที่บุคคลควบคุมไม่ได้ เช่น ภัยพิบัติ สงคราม โรคภัยไข้เจ็บ การฉ้อฉล แผ่นดินไหว หรือการกดขี่ทางการเมือง นอกจากนี้ สาเหตุที่ทำให้เกิดความยากจนจากมุมมองในพันธสัญญาใหม่ 4 สาเหตุด้วยกัน ได้แก่ (1) เกิดจากการกดขี่โดยคนที่ร่ำรวย โดยการเอาเปรียบคนจนหรือสะสมความร่ำรวยไว้อย่างละโมภ (2) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่งเกียจคร้านหรือโง่เขลาที่เป็นบาป และล้มเหลวในการสร้างความมั่งคั่งด้วยการทำงานที่ซื่อสัตย์ (3) เกิดจากภัยพิบัติอย่างกะทันหันรวมถึงภัยแล้งที่ขัดขวางไม่ให้นักงานสร้างความมั่งคั่ง (4) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในโลกที่ตกสู่บาป เช่น วัชชรา ความทุกข์พลภาพ และการสูญเสียสมาชิกในครอบครัว (Bradley and Lindsley, 2015)

สาเหตุที่ทำให้เกิดความยากจนตามมุมมองของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เกิดจากการประพฤติส่วนตัวของคนยากจนที่เกียจคร้าน ชอบเที่ยวเตร่ หลงในการดื่มสุรา ขาดสติปัญญาในการดำเนินชีวิต นอกจากแล้วยังเกิดจากสภาพที่เสื่อมของร่างกายเป็นผลจากโรคภัยและความชรา และสาเหตุของความยากจนที่เกิดจากคนอื่น เป็นผลจากความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ที่เอาเปรียบ แย่งชิงอย่างไม่เป็นธรรม กดขี่คนอื่นเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และนอกจากนี้ความยากจนยังเกิดจากภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์ที่ควบคุมไม่ได้ เช่น แผ่นดินไหว เกิดภัยสงคราม การสูญเสียบุคคลในครอบครัว เป็นต้น ความจริงที่ว่าคนจนไม่หมดไปจากแผ่นดินได้สะท้อนถึงความจริงในปัจจุบัน คนยากจนยังคงมีอยู่ และสาเหตุของความยากจนยังเหมือนเดิม แต่มีความซับซ้อนมากขึ้น

2.4 การตอบสนองต่อคนยากจน

2.4.1 มุมมองคริสต์ศาสนศาสตร์

พระคริสตธรรมคัมภีร์ตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลจนถึงพระธรรมวิวรณ์ มีข้อพระคำที่เกี่ยวข้องกับความยากจน ความมั่งคั่ง ความยุติธรรม หรือการกดขี่ข่มเหงมีจำนวนมากเกือบสองพันข้อ เมื่อตัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนยากจนออกจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เท่ากับตัดหัวใจของพระคริสตธรรมคัมภีร์ออกมา พระเจ้าทรงให้คนยากจนเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของพระองค์ เมื่อผู้วิหิงโหยยอิชฐาน พระองค์ทรงฟัง เมื่อเด็กกำพร้าร้องไห้ พระองค์ทรงเห็น และเมื่อหญิงม่ายในกรุงเยรูซาเล็มถูกละเลย พระองค์ทรงมอบหมายให้อัครทูตมือดีที่สุดและฉลาดที่สุดของพระองค์ไปช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น (ลูคาโด, 2558) และในยุคปัจจุบันมีคริสต์ศาสนศาสตร์การปลดปล่อย ที่แสวงหาการปลดปล่อยผู้ด้อยโอกาสจากการกดขี่ทางการเมือง สังคม หรือเศรษฐกิจ นักคริสต์ศาสนศาสตร์การปลดปล่อยเน้นเป็นพิเศษ เกี่ยวกับความพึงพอใจของพระเจ้าในพระคริสตธรรมคัมภีร์สำหรับคนยากจนและคนไม่มีอำนาจ ดังเช่นชนกลุ่มน้อยและพลเมืองของประเทศโลกที่สาม (DeMoss, 2010)

แสดงถึงการให้ความช่วยเหลือคนยากจนเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า และเห็นได้ชัดเจนในชีวิตและการทำพันธกิจของพระเยซูที่บันทึกไว้ในพระธรรมลูกา ที่มีหลักคริสต์ศาสนศาสตร์โดดเด่น คือ พันธกิจการช่วยให้รอดและความหวังโยที่พระองค์ทรงมีต่อคนยากไร้และคนที่สังคมนรังเกียจ (ลาร์คิน จูเนียร์, วิลเลียมส์, 2547) เช่น ลูคา 4:17 พระองค์ทรงเลือกอ่านพระธรรมอิสยาห์ 61:1 ในธรรมศาลาของเมืองนาซาเร็ธที่พระองค์เติบโตมา พระองค์มีเป้าหมายในการทำพันธกิจกับคนยากจน คนที่ชอกช้ำระกำใจ เซลย คนตาบอด ผู้ฟกช้ำ พวกเขาเป็นชาวบ้านธรรมดา มีอาชีพช่างสกัดหิน ช่างไม้ และช่างฝีมือ คนยากจนเหล่านั้นรอดชีวิตด้วยค่าแรงเพียงเล็กน้อยและอยู่ภายใต้การกดขี่ของชาวโรมัน พระองค์ทรงร้องไห้ ทรงมีพระทัยสงสารต่อฝูงชน พระองค์มีชีวิตอยู่และรักที่จะนำการเยียวยา และการปลอบโยนมาสู่ผู้แตกสลาย พระองค์มีรายการให้ความช่วยเหลือ ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณแก่คนเหล่านั้น (ลูคาโด, 2558; Platt, 2019) และ ลูคา 7:11-17 แสดงถึงความเมตตาสงสารของพระองค์ต่อหญิงม่ายที่ยากจนในเมืองเล็กๆ ชื่ออนาอิน หญิงม่ายสูญเสียสามีก่อนวัยชรา และลูกชายสิบสกุลคนเดียวที่จะเป็นผู้เลี้ยงดูนางสิ้นชีวิตไป ปลอบโยนให้หญิงม่ายที่เปราะบางอยู่เผชิญกับความทุกข์จากความยากจน โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือ พระเยซูทรงแสดงสิทธิอำนาจ ทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง ในขณะเดียวกัน พระองค์ก็แสดงความเห็นอกเห็นใจและความหวังโยที่เป็นรูปธรรมโดยให้ชายหนุ่มคนนั้นดูแลแม่ที่เป็นหญิงม่ายต่อไป (Garland, 2011; Platt, 2019) ตอกย้ำถึงความจริงที่พระองค์มาประกาศข่าวดีกับคนยากจนและปลดปล่อยเซลย

นักคริสต์ศาสนศาสตร์ได้ยกเหตุผลจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่เราควรตอบสนองต่อคนยากจนอย่างน้อย 6 ประการ ดังนี้ Wayne Grudem and Barry Asmus (เวย์น กรูเด็ม

และแบร์รี อัสมัส) 1) มีคำบัญชาทั่วไปของพระคริสตธรรมคัมภีร์ ให้แสดงความรักต่อเพื่อนบ้าน (มธ. 22:39) ให้เป็นแสงสว่างที่สะท้อนมาจากพระเจ้าเพื่อคนจะได้สรรเสริญพระเจ้า (มธ. 5:16) เหล่านี้เป็นคำตรัสของพระเยซูให้ปฏิบัติต่อคนอื่น และคนยากจน การแสดงออกโดยการช่วยเหลือคนยากจน ขัดสน เป็นความจริงของพระวาระในชีวิตของคริสเตียน และพระธรรมเอเฟซัส 2:10 เปาโลกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกให้ดำเนินชีวิตที่มีลักษณะเป็น “การดี” แน่ใจว่าการดีอย่างหนึ่งที่พระเจ้าต้องการให้ทำคือการช่วยเหลือคนยากจน 2) มีคำบัญชาเฉพาะมากมายในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เช่นไม่ให้ลืมนักยากจน (กท. 2:10) คำสั่งให้ดูแลช่วยเหลือพี่น้องของตนขัดสน (1 ยน. 3:17) ให้การช่วยเหลือพี่น้องในความเชื่อที่มีความขัดสน (ฉธบ.15:7-8) ช่วยเหลือบุคคลทั่วไปไม่เฉพาะพี่น้องตามสายเลือด หรือพี่น้องในความเชื่อเท่านั้น (ฉธบ. 15:11; สดต. 41:1) ไม่ให้บีบบังคับคนยากจน แต่ให้มีความเมตตาต่อพวกเขา (สภษ. 14:31) และ อิสยาห์ 58:6 ให้ปลดปล่อยให้ผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ 3) ความรักที่มีต่อคนยากจน ในฐานะเพื่อนมนุษย์ที่ถูกสร้างตามแบบพระฉายาของพระเจ้า ความรักควรหลั่งไหลออกมาจากใจเมื่อตระหนักถึงสถานการณ์ที่หลายคนต้องเผชิญกับความทุกข์ในความยากจน ความรักทำให้มองลึกถึงความต้องการ ถึงปัญหาต่างๆ ที่อยู่ภายใน มากกว่าการมองถึงความขาดแคลนสิ่งของทางวัตถุ เช่น อาหาร เงิน น้ำสะอาด ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ฯลฯ ยังมีความเป็นจริงของความยากจนอีกด้าน ที่คนยากจนรู้สึก คือ ความอับอาย ความต่ำต้อย ไร้อำนาจ ความอับยศอดสู ความกลัว ความสิ้นหวัง ความหดหู่ใจ ความโดดเดี่ยวและการไร้ตัวตนทางสังคม (Grudem and Asmus, 2013) Timothy Keller (ทีโมธี เคลเลอร์) 4) คริสเตียนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้ งานรับใช้ป็นงานที่ถ่อมตัว รับผิดชอบในการจัดหาตามความต้องการขั้นพื้นฐานของคนยากจนและคนทั่วไป เป็นงานที่คนอื่นไม่อยากทำ คริสเตียนต้องต่อสู้กับค่านิยมของสังคมที่ไม่มีใครอยากเป็นผู้รับใช้ ที่ถือว่าคนรับใช้คือคนที่ต่ำที่สุดในสังคม คริสเตียนถูกเรียกให้ทวนกระแสสังคม ตามที่พระเยซูตรัสในพระธรรมลูกา 22:27 พระองค์เป็นแบบแผนแห่งการเป็นใหญ่ของคริสเตียน และเป็นไปตามแผนงานของพระเยซูโดยตรงคือการรับใช้ และการรับใช้ผู้อื่นเป็นหลักฐานว่าคริสเตียนดำเนินชีวิตด้วยความรักของพระเจ้า (1 ยน. 3:17-18) 5) คริสเตียนต้องดำเนินชีวิตอย่างยุติธรรม การใช้ชีวิตอย่างยุติธรรมหมายถึงการใช้ชีวิตในการรับรู้อย่างต่อเนื่องของการเรียกร้องของชุมชนที่มีต่อคริสเตียน หมายถึงการเอาเปรียบตนเองเพื่อให้ผู้อื่นได้เปรียบ หลักการนี้มีผลทุกด้านของชีวิต ในครอบครัวและความสัมพันธ์ทางเพศ งานและอาชีพ ในการใช้ความมั่งคั่งและทรัพย์สิน สิทธิในการเป็นพลเมือง วิธีที่แสวงหาเวลาว่าง วิธีที่แสวงหาและใช้ผลกำไรของบริษัท สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องดำเนินด้วยความยุติธรรมไม่ยึดตัวเองเป็นหลัก และพระวาระของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมให้ภาพชัดเจนว่า ความยุติธรรมของพระเจ้าหมายถึงการแบ่งปันอาหาร ที่พักพิง และทรัพยากรพื้นฐานอื่นๆ กับผู้ที่มีน้อยกว่า (อสย. 58:6-10) และ 6) คริสเตียนต้องรักเพื่อนบ้าน พันธสัญญาเดิมเรียกอิสราเอลให้ยอมรับผู้อพยพ ครอบครัวที่มีพ่อแม่หรือแม่มี และคนยากจนเป็นเพื่อนบ้าน แม้ว่าพวกเขามาจากชนชาติอื่นหรือมาจากเผ่าพันธุ์

อื่น (ลกต. 19:34) ใน ลูคา 10:25–37 พระเยซูทรงให้ความหมายของเพื่อนบ้านคือคนพบเจอและเขาขาดทรัพยากรหรือประสบปัญหา และแม้แต่คนที่มาจากเผ่าพันธุ์ที่เป็นศัตรูหรือมีความเชื่อทางศาสนาอื่น คนเหล่านั้นคือเพื่อนบ้าน คริสเตียนแสดงความรับผิดชอบที่มีต่อเพื่อนบ้าน รวมถึงการแสดงความรักและให้ความยุติธรรม เป็นสองสิ่งที่พระคริสตธรรมคัมภีร์เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด (Keller, 2012a) และ David Platt (เดวิด แพลทท์) ให้เหตุผลไว้ว่า พระเจ้าเรียกคริสเตียนให้ไปสู่จุดสูงสุดแห่งความรักที่มีต่อพระองค์และเพื่อนบ้าน เป็นความรักที่มากกว่าการเรียนรู้ทางศาสนา หรือความรับผิดชอบทางศาสนาทั้งหมดของเรา สำหรับความรักแบบที่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถสร้างได้ เป็นความรักที่ทำให้เราเปลี่ยนแผนการที่เราอาจมีสำหรับชีวิต ครอบครัว หรืออนาคต หรือไม่พอใจที่จะเห็นแก่ตัวเอง จากความต้องการของคนรอบข้างหรือคนที่เรารู้จัก (Platt, 2019)

ดังนั้น ตามมุมมองของคริสเตียน การช่วยเหลือคนยากจนและคืนความยุติธรรมให้คนยากจน มีพื้นฐานมาจากความรัก ความรักที่เป็นการแสดงออกถึงการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า ความรักที่ก่อให้เกิดความเมตตาสงสารเมื่อพบคนยากจน ความรักที่เกิดขึ้นภายในที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ที่มนุษย์ทุกคนเป็นสิ่งทรงสร้างตามพระฉายของพระเจ้า แม้ว่าบางคนมีความเชื่อที่ต่างกันก็ตาม คนเหล่านั้นก็ยังถือว่าเป็นพี่น้องและเป็นเพื่อนบ้านที่ต้องให้การช่วยเหลือ และการช่วยเหลือเป็นการรับใช้ที่คริสเตียนผู้เป็นสาวกของพระเยซูต้องทำ

แน่นอนว่าการตอบสนองต่อคนยากจนเป็นเรื่องยากลำบาก สาเหตุเนื่องมาจากความซับซ้อนของปัญหาความยากจน แต่อย่างไรก็ตามมีวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการของคนยากจน พระคริสตธรรมคัมภีร์ท้าทายอย่างชัดเจนให้คริสเตียนมีความเห็นอกเห็นใจต่อคนยากจน โดยเริ่มดูแลคนในครอบครัวของตนเอง จากนั้นให้ดูแลคนในครอบครัวที่มีความเชื่อ และต่อจากนั้นเป็นเพื่อนบ้านที่ต่างความเชื่อ แต่ไม่ถ่วงน้ำหนักที่จะช่วยเหลือคนยากจนด้วยวิธีที่เหมาะสม (Bradley and Lindsley, 2015)

นักคริสตศาสนศาสตร์ได้ให้หลักการจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ในการตอบสนองต่อคนยากจน ยกตัวอย่างมาอย่างน้อย 6 ประการ ดังนี้ 1) การบรรเทาทุกข์ระยะสั้นในทันที ความช่วยเหลือโดยตรงแก่คนยากจนและชุมชนแต่ละราย ผ่านทางความช่วยเหลือจากบุคคลและองค์กรคริสเตียน ความช่วยเหลือจากโครงการสวัสดิการของรัฐบาล แต่ความช่วยเหลือระยะสั้นไม่เพียงพอ ถึงแม้จะมีความช่วยเหลือโดยตรงระยะสั้นหลายประเภทต่อปัจเจกบุคคลและชุมชน ยังต้องการวิธีแก้ปัญหาในระยะยาวในระดับบุคคลเพียงครั้งเดียว 2) การช่วยเหลือระยะยาว การแก้ปัญหาความยากจนอย่างถาวรคืองานที่มีประสิทธิภาพ พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่สนับสนุนให้ผู้ที่มั่งคั่งสมบูรณ์อยู่ได้จากการบริจาของผู้อื่น ไม่ว่าจะมาจากเพื่อน คริสตจักร หรือรัฐบาล จุดประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่แรกเริ่ม คือเพื่อให้ผู้คนทำงานและผลิตสินค้าและบริการ ไม่ใช่แค่รับเงินบริจาคเท่านั้น ความสำเร็จที่ได้รับจากการทำงาน ให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการเติมเต็มมากกว่าของขวัญที่เป็น

เงิน บริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัวต้องเป็นตัวหลัก ในการจัดหางานที่มีประสิทธิภาพ ให้คนยากจนเป็นรายบุคคล การสนับสนุนตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพื่อเสริมภาพของมนุษย์ในระบบเศรษฐกิจในการทำงาน และรัฐบาลต้องพยายามช่วยเหลือคนยากจน ควรส่งเสริมในการทำงานและประกอบธุรกิจ ไม่กีดกันด้านธุรกิจกับคนยากจน (Grudem, 2018) Cornelis Van Dam (คอร์เนลิส แวน แดม) 3) สังคม ในกรณีทีคนๆ หนึ่งขาดการสนับสนุนจากครอบครัวของเขา พระเจ้าได้ให้กฎหมายแก่ประชากรของพระองค์ เพื่อสังคมโดยรวมจะเข้ามามีส่วนร่วมและจัดทำให้ คนเหล่านี้จะต้องเป็นหนึ่งเดียวกันของความเชื่อที่แสดงความรักของพระเจ้าต่อกัน กฎหมายของพระเจ้ากล่าวถึงข้อกังวลพื้นฐานสองประการ ประการแรก ความยุติธรรม ต้องกระทำให้เกิดขึ้นในคนยากจน และต้องรักษาสีทธิของพวกเขา ประการที่สอง การกุศล คือการอุทิศให้กับคนยากจน พวกเขาจะต้องได้รับความช่วยเหลือ ชาวอิสราเอลต้องไม่ใจแคบ แต่ควรเอื้อเฟื้อต่อคนขัดสน กฎหมายของพระเจ้าได้จัดเตรียมไว้หลายวิธีสำหรับคนยากจน หญิงม่าย เด็กกำพร้า และคนเลวีเมื่อไม่มีครัวเรือนให้ดูแลพวกเขา 4) รัฐบาลและกษัตริย์ในฐานะตัวแทนทางโลกของพระเจ้านั้นมีภาระหน้าที่ต่อคนยากจน ในฐานะตัวแทนของพระเจ้า กษัตริย์ต้องรู้ว่าคนยากจนมีส่วนในการไถ่และความรอดของประชากรของพระเจ้า และยังมีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ถูกกดขี่ได้รับความช่วยเหลือและได้รับความยุติธรรม 5) ครอบครัวเป็นคนแรกที่ช่วยเหลือสมาชิกที่ขัดสน พันธะหน้าที่ของครอบครัวที่ต้องให้ความช่วยเหลือทันทีเป็นหลักการสำคัญ ความช่วยเหลือของครอบครัวทำให้หญิงม่าย เด็กกำพร้า หรือคนยากจนและ คนทุกข์ยากสามารถทำงานได้ตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์ ในสถานที่ที่พระองค์ประทานให้ผู้ยากจนคนนั้น (Van Dam, 2016) และ Kevin Deyoung (เควิน เดยออง) ให้หลักการเพิ่มเติมไว้ดังนี้ ที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ใกล้ชิดทางสายเลือดและคู่สมรสที่จำเป็นจะต้องช่วยเหลือก่อน เช่น ให้การเลี้ยงดูพ่อ แม่ ที่ชรา ดูแลบุตรในขณะที่ยังอยู่ในวัยพึ่งพาตัวเองไม่ได้ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือพี่น้องตามความเหมาะสม ลำดับต่อไปเป็นสมาชิกในชุมชนคริสตจักรซึ่งเป็นครอบครัวฝ่ายความเชื่อ ปราภภูษัดในหลักการพบในพระธรรมกิจการของอัครทูต (กจ. 2:45; 4:32-37; 6:1-6) ยากอบ 2:15 -17 และ 1 ยอห์น 3:16-17 หากมีพี่น้องในคริสตจักรได้รับความยากลำบากในการดำเนินชีวิตจากสาเหตุต่างๆ ควรให้การช่วยเหลือตามความเหมาะสม และนอกจากนี้แล้วพี่น้องในความเชื่อที่อยู่ห่างออกไปทางด้านภูมิศาสตร์ คือคนที่ต้องช่วยเช่นกัน ตามความสะดวกของวิธีการให้การช่วยเหลือ ดังในพระธรรม 2 โครินธ์ 8 และ 9 เปาโลต้องการให้คริสเตียนในอากายาสนับสนุนคริสเตียนในมาซิโดเนียอย่างไม่เห็นแก่ตัว และสำหรับวงรอบนอกสุด คริสตจักรควรจะทำดีต่อทุกคนสำหรับการช่วยเหลือคนต่างความเชื่อ (กท. 6:10) ซ้อยกเว้น ในบางครั้งเมื่อพบความต้องการที่ชัดเจนทันทีทันใด และอยู่ในตำแหน่งที่จะช่วยเหลือได้ ซึ่งจะเป็นการผิดหากเพิกเฉยไม่ยื่นมือเข้าไปช่วย ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นสมาชิกครอบครัว สมาชิกคริสตจักร หรือคนแปลกหน้า เช่นในคำอุปมาของพระเยซูเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ลก. 10:25-37) และเศรษฐีกับลาซารัส (ลก. 16:19-31) 6) ช่วยเหลือ

ผู้ที่ช่วยเหลือตนเองได้น้อยที่สุด บุคคลคนเหล่านี้อยู่ในสถานการณ์สิ้นหวังมากที่สุด เพราะทางเลือกของพวกเขามีจำกัดมากที่สุด โดยเฉพาะเด็กกำพร้าและหญิงม่าย (ยก. 1:27) รวมถึงการดูแลผู้เชื่อในเรือนจำ เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ต้องทำ (ฮบ. 10:34) ในลำดับต่อไปที่ต้องให้ความช่วยเหลือ ได้แก่ผู้รับใช้พระเจ้าที่เดินทางประกาศพระกิตติคุณ ในการเดินทางต้องอาศัยความกรุณาของพี่น้องในพันธกิจของพวกเรา (มธ. 10:40-42; 25:31-46) และในลำดับต่อไปที่ต้องให้ความช่วยเหลือ คือคริสเตียนที่มีความต้องการระยะยาว เป็นการวางแผนในการช่วยเหลือเพื่อให้เขาพึ่งพาตัวเองได้ (Leeman et al., 2012)

2.4.2 มุมมองทั่วไป

เหตุผลที่คนยากจนต้องรับการช่วยเหลือ ลักษณะของคนยากจนมีความอ่อนแอ ทำให้เป็นช่องทางถูกเอารัดเอาเปรียบได้ง่าย (กูด, 2559) ความอ่อนแอมีทั้งทางฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย บางครั้งขาดกำลังกาย บางครั้งขาดทางด้านสติปัญญา บ้างก็ขาดวัตถุประสงค์ที่จำเป็น นอกจากนี้แล้วยังขาดอำนาจทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ทำให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้ด้วยตัวเอง จำเป็นต้องพึ่งพาการช่วยเหลือจากคนอื่น

เคลเลอร์ ให้ประเภทของการพึ่งพาไว้ดังนี้

1) การพึ่งพาทางการเงิน การอยู่ในภาวะที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เนื่องจากการว่างงานหรือการตกงานชั่วคราวจากเหตุฉุกเฉิน

2) การพึ่งพาอาศัยกันทางกาย เนื่องจากอายุ ปัญหาสุขภาพเรื้อรัง หรือความทุพพลภาพอื่นๆ บุคคลนั้นอาจไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ และอาจนำไปสู่การพึ่งพาทางการเงิน

3) การวางแผนการพึ่งพาอาศัยกัน คนยากจนมักขาดวินัยในการใช้จ่าย วินัยในการชำระหนี้ ขาดการออม และอื่นๆ เช่น การจัดลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

4) การพึ่งพาทางอารมณ์ บุคคลอาจมีปัญหาส่วนตัวจากการเสพติด ความซึมเศร้า ความโกรธที่ไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลต่อปัญหาทางเศรษฐกิจของบุคคล

5) การพึ่งพาทักษะ บางคนขาดความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงาน และการขาดสิ่งนี้ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง

6) การพึ่งพาอาศัยกันเชิงสัมพันธ์ คนยากจนบางคนมีญาติหรือเพื่อนไม่กี่คนที่สามารถให้กำลังใจหรือหนุนใจให้พึ่งพาตัวเองได้

7) การพึ่งพาสังคม บุคคลสามารถอยู่ในตำแหน่งที่เขาหรือเธอกำลังตกเป็นเหยื่อและต้องการความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือแม้แต่ความช่วยเหลือทางการเมือง (Keller, 1997)

บานอร์จี และดูโพลให้ข้อคิดว่า คนยากจนติดอยู่กับดักความยากจน เช่น ประเทศยากจน ยากจนเพราะมีภูมิอากาศร้อน แห้งแล้ง มีโรคระบาดหนัก และไม่มีทางออกทะเล ทำให้ไม่มีเงินลงทุนจึงจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือในด้านเงิน ในกรณีที่เป็นรายบุคคล คนยากจนบาง

คนมีที่ทำกินแต่ขาดเงินทุนในการเพาะปลูก เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนเรียนหนังสือดี แต่ขาดทุนทรัพย์ในการเข้าเรียนในโรงเรียน คนงานที่มีความเต็มใจในการทำงานแต่ขาดอาหาร ทำให้ทำงานได้น้อยหรือไม่มีนายจ้างต้องการ คนยากจนที่มีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ แต่ขาดปัจจัยในด้านทุนและสายสัมพันธ์ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถป้องกันความเจ็บป่วยจากโรคที่ป้องกันได้ เช่นโรคมาลาเรีย เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุความยากจน เป็นปัญหาที่พอแก้ไขได้หากได้รับความช่วยเหลือ (บานอร์จี และดูโพล, 2563)

พอที่จะสรุปได้ว่า เพื่อให้การดำเนินชีวิตปกติ และสามารถใช้ศักยภาพเต็มที่ในการพึ่งพาตนเองของคนยากจนได้ แต่เพราะความอ่อนแอหรือติดกับดักความยากจนดังกล่าว ทำให้คนยากจนไม่สามารถพุงตัวเองให้ยืนขึ้น หรือมีกำลังในการนำตัวเองออกมาจากความยากจนได้ จำเป็นต้องมีมือยื่นเข้าไปช่วยเหลือตรงตามความต้องการ ทำให้พวกเขาหลุดจากกับดักความยากจน และมีความเป็นอยู่ดีขึ้น คนยากจนสามารถพึ่งพาตัวเองได้

หลักการให้ความช่วยเหลือคนยากจนโดยทั่วไปพอจะสรุปได้ดังนี้

1) การแก้ไขควรเริ่มที่ชุมชนท้องถิ่น เป็นเครื่องมือแก้จนและลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งต้องเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทางด้าน การศึกษา สุขภาพ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สังคม จิตใจ เศรษฐกิจ และประชาธิปไตย โดยทุกด้านเชื่อมโยงเข้าหากันที่ศูนย์กลางคือ ชุมชนที่เข้มแข็งในทุกชุมชนผ่านทางกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะกระทรวงนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกชุมชนในประเทศ เพื่อให้ทุกคนควรจะมีกินอิ่ม นอนหลับ และปลอดภัย (ประเวศ วะสี และคณะ, 2564)

2) การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน (Social Protection Floor) คือ การคุ้มครองขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนในประเทศหนึ่งพึงได้รับ ได้แก่ บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ระบบการประกันสังคม ประกันสุขภาพ ระบบการศึกษา ระบบความมั่นคงทางรายได้ ทุกกลุ่มอายุ (เด็กวัยทำงาน ผู้สูงอายุ) ในรูปของการสงเคราะห์ การสนับสนุน ส่งเสริม ที่เป็นตัวเงิน และไม่ใช้ตัวเงิน และการคุ้มครองทางสังคมต้องจัดการให้สอดคล้องกับเสถียรภาพทางการคลังของประเทศ

3) การให้บริการขั้นพื้นฐานที่รัฐพึงจัดให้แก่ประชาชนทุกคนในด้าน สุขภาพ สุขอนามัย การศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัย

4) การเงินระดับฐานราก (Microfinance) ให้บริการด้านการเงินผ่านระบบการบริหารจัดการด้านการเงิน เพื่อช่วยเหลือคนยากจนที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการด้านการเงินจากธนาคารทั่วไปได้ การเงินระดับฐานรากของประเทศไทยนั้นดำเนินการในรูปของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองสหกรณ์ชุมชน ธนาคารคนจน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ และสถาบันการเงินชุมชน เป็นต้น

5) การช่วยจากผลกระทบด้านภัยพิบัติ “ผลกระทบของภัยพิบัติอาจเกิดขึ้นในทันที

และท้องถิ่นได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้น บ่อยครั้งที่ผลกระทบของภัยพิบัตินี้อาจเป็นผลที่กระจายไปในที่ต่างๆ อย่างกว้างขวางและเกิดขึ้นเป็นระยะเวลาานาน ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกินกว่าศักยภาพของชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ ที่จะรับได้โดยการใช้ทรัพยากรของตนเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากทรัพยากรของแหล่งภายนอกซึ่งอาจรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านหรือแหล่งอื่นๆ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ” (สมพร โกมารทัต ศิริพร สัจจามันท์ และ เสน่ห์ เดชะวงศ์, 2560)

นอกจากนี้แล้ว ในปัจจุบันยังมีแนวทางที่องค์การสหประชาชาติ(United Nations) ให้ความสำคัญในการช่วยเหลือคนยากจน ที่อาศัยงานวิจัยและศึกษาปรับปรุงให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี จึงมีการปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้ง โดยเป้าหมายเริ่มแรกที่เกี่ยวข้องกับความยากจนและความอดอยากเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goal-MDG) ซึ่งมุ่ง “ลดความอดอยากลดความยากจน” (บานอร์จี และดูโพล, 2563) และเป้าหมายระหว่างปี พ.ศ. 2558-2573 มี 17 เป้าหมายที่เรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) (Idowu, Schmidpeter and Zu, 2020) เป้าหมายได้รับการออกแบบมาเพื่อจัดการกับความยากจนทางกายภาพ การปกป้องสิ่งแวดล้อม ความเจริญรุ่งเรือง และความเท่าเทียมกันสำหรับทุกคน ภายในปี พ.ศ. 2573 ความคาดหวังว่าจะบรรลุเป้าหมายทั้งหมด แต่ไม่ใช่แค่รัฐบาลและองค์กรอิสระที่ทำงานเท่านั้น ทุกคนในโลกนี้ได้ถูกเรียกให้ทำหน้าที่นี้ และทุกคนต้องทำหน้าที่ของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Barry, 2019) สอดคล้องกับ Gerald Schlabach (เจอร์ลัดด์ ชลาบัค) ที่กล่าวว่า “เป็นความจำเป็นที่ทุกคนต้องรับรู้ถึงความยากจนของเพื่อนมนุษย์ร่วมกัน การรับรู้ที่ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ รู้สึกถึงทุกข์ของผู้อื่นเสมือนตนเองประสบ ความเห็นอกเห็นใจที่เพิ่มขึ้นกระตุ้นให้เกิดความสามัคคี ให้อยู่กับผู้อื่นในความทุกข์ของพวกเขา มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมใจกันทำงานเพื่อบรรเทาความทุกข์ยาก พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์ทุกคนให้ตระหนักถึงความยากจนของเรา” (Schlabach, 1990)

จากตัวอย่างหลักการช่วยเหลือคนยากจนข้างต้นพอที่จะสรุปได้ดังนี้ การช่วยเหลือแบบบรรเทาทุกข์เป็นการช่วยเหลือระยะสั้น ตอบสนองต่อเหตุการณ์ปัจจุบันของคนยากจน การช่วยเหลืออยู่ในรูปแบบการให้สิ่งจำเป็นพื้นฐานตรงตามความต้องการ ส่วนการช่วยเหลือในระยะยาวเป็นการช่วยให้มีอาชีพโดยการหาแหล่งเงินทุนรายย่อยให้ การงานที่มั่นคงผ่านการสร้างงานและการฝึกอบรม และมีการคุ้มครองทางสังคมพื้นฐานที่ทุกคนมีสิทธิได้รับจากสวัสดิการของรัฐ เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล เป็นต้น รวมถึงการช่วยในด้านความคิดให้มีทัศนคติที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต ในส่วนผู้ให้การช่วยเหลือ หลักการที่สำคัญที่สุดคือทุกคน ชุมชน สังคม องค์กร รวมถึงองค์กรทางศาสนาต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคนยากจน โดยเริ่มจาก ครอบครัว สังคมและรัฐบาลซึ่งเรียงตามลำดับความใกล้ชิด

2.5 พันธกิจของคริสตจักรกับคนยากจน

คริสตจักรและคริสตชนตอบสนองอย่างไร เมื่อพบคนยากจนมากมายทั้งในและนอกคริสตจักร ประสบกับความทุกข์ยาก ในพระธรรมกิจการของอัครทูตเป็นยุคคริสตจักรเริ่มแรก การช่วยเหลือคือการแจกอาหารประจำวัน การแจกเงินประจำสัปดาห์ และการเรือ่ไรเงินช่วยเหลือพี่น้องที่ยากจนเมื่อเกิดกันดารอาหาร คริสตจักรจัดระเบียบการแจกอาหาร และบรรดาคริสตชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคนยากจนโดยการมอบเงินให้คริสตจักรส่งต่อไปยังผู้เดือดร้อน ชัดสน และคนยากจน ดังในพระธรรมกิจการของอัครทูตบทที่ 2 เป็นภาพของคริสตจักรที่มีพลังของชุมชนคริสเตียน และเป็นภาพในอุดมคติของคริสตจักรที่ควรยึดเป็นแบบอย่าง พันธกิจของคริสตจักรในข้อ 42-47 ได้เป็นเป้าหมายของคริสตจักรหลายแห่งที่มีความปรารถนาที่จะปลูกฝังชุมชนของตน (Wilson, 2017) คนยากจนที่เป็นพี่น้องในความเชื่อในพระคริสตธรรมคัมภีร์ตอนนี้ ได้รับการดูแลด้านความจำเป็นพื้นฐานจากคริสเตียนรุ่นแรก Zondervan (ซอนเดอร์แวน) กล่าวว่า “คริสเตียนเหล่านั้นเชื่อฟังสิ่งที่พระเยซูสอนเกี่ยวกับความเมตตาสงสารและความยุติธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ จึงพยายามทำให้ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทางวิญญาณสำเร็จในการทำงานร่วมกันทางเศรษฐกิจ พวกเขาไม่เชื่อว่าควรจะมีคนยากจนในหมู่พี่น้องขณะที่สามารถช่วยเหลือได้” (Zondervan, 2017) Recharad Stearns (ริชาร์ด สตีร์นส์) เสริมคำกล่าวข้างต้นไว้อย่างแหลมคมว่า “คนของพระเจ้ามีความรับผิดชอบเสมอ ที่จะเห็นว่าทุกคนในสังคมของพวกเขา ได้รับการดูแลในระดับความต้องการขั้นพื้นฐาน” (Stearns, 2009) คนเหล่านั้นผ่านกระบวนการกลับใจใหม่จากการฟังเทศนาพระวจนะพระเจ้า การช่วยเหลือคนยากจนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทีหลัง เป็นการสำแดงถึงการเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงในคริสตจักรคือชุมชนของพระเจ้า

Recharad P. Heitzenrater (ริชาร์ด พี ไฮท์เซนราเตอร์) กล่าวว่า สมาชิกของกลุ่มเมธอดิสต์ส่วนใหญ่ภายหลังการฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณ ได้ใช้เวลา เงิน และพลังงานไปมากในพันธกิจแห่งความเมตตาต่อคนยากจน เช่น ให้การศึกษาแก่เด็กๆ ในสถานเลี้ยงเด็ก นำอาหารไปให้คนขัดสน และจัดหาขนสัตว์และวัตถุอื่น ๆ ที่สามารถทำเสื้อผ้าและสินค้าคงทนต่างๆ เพื่อสวมใส่หรือขาย เป็นการแสดงออกความรักต่อเพื่อนบ้าน และการทำตามแบบอย่างของพระเยซู พระธรรมกิจการ 10:35 เป็นแบบอย่างให้คริสเตียนปรนนิบัติรับใช้ผู้อื่น สำหรับพันธกิจที่ จอห์น และ ชาร์ล เวสเลย์ ทำนอกจากที่กล่าวแล้ว สิ่งทั้งสองทำเป็นประจำแม้จะเป็นพันธกิจที่อันตรายคือการประกาศและสอนพระกิตติคุณกับนักโทษตามเรือนจำต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งพวกเขาเผชิญหน้ากับนักโทษประหารชีวิตในห้องขัง ที่ถ้านักโทษที่โหดร้ายฆ่าชายทั้งสองไม่ได้ทำให้โทษของเขาหนักขึ้น พวกเขายินดีในการร่วมถูกประณามพร้อมกับกลุ่มนักโทษเพื่อร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและอธิษฐานร่วมกับพวกนักโทษ พันธกิจของกลุ่มเมธอดิสต์ขยายไปสู่ชุมชนที่ยากจนทั่วอังกฤษ เข้าหาคนงานเหมือง คนรับใช้ และกรรมกรผู้ใช้แรงงานที่ใช้ชีวิตด้วยความยากลำบาก โดยเงินสนับสนุนมาจากสมาชิกที่ร่ำรวย ที่ถือว่าการช่วยเหลือคนยากจนเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของพวกเขา และคนที่โดดเด่นในกลุ่มเมธอดิสต์ ใน

การทำพันธกิจกับคนยากจนคือ จอห์น เวสเลย์ เมื่อเกิดภัยพิบัติ เวสเลย์ทำโครงการพิเศษสำหรับแจกอาหารคนยากจน ที่ไม่มีงานทำและไม่ได้รับการช่วยเหลือจากท้องถิ่น นอกจากนี้แล้วเขาไม่ละเลยพี่น้องในกลุ่มเมธอดิสต์จำนวนมากที่เป็นคนยากจนขัดสน เขายังเรียกร้องให้สังคมบริจาคเงินเข้ากองทุนเพื่อช่วยเหลือคนยากจนและคนป่วย และยังนำเสื้อผ้าเก่าไปให้คนขัดสน ด้านการสร้างงาน เวสเลย์ริเริ่มตั้งสถานประกอบการขนาดเล็กสำหรับผู้หญิงที่ยากจนถักนิตติ้งขาย ดังนี้ ทำให้คนงานเหมือง คนรับใช้ กรรมกรแรงงาน รวมถึงคนยากจนอื่นๆ เข้าร่วมนมัสการที่คริสตจักรจำนวนมาก (Heitzenrater, 2013)

เคลเลอร์ กล่าวว่า พระกิตติคุณที่คริสตจักรประกาศและสอน ไม่เพียงแต่เชื่อมโยงคริสเตียนเข้าด้วยกัน มันยังเชื่อมโยงผู้เชื่อเข้ากับคนในชุมชนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า และผู้ที่มีความต้องการรับการช่วยเหลือจากคริสตจักร ผู้ที่ยากจน ขัดสนประสบกับปัญหาต่างๆ สามารถพบกันผ่านพันธกิจแห่งความยุติธรรมและความเมตตา ที่พันธกิจแห่งความเมตตาเป็นการแสดงออกถึงการประกาศพระกิตติคุณและการกระทำที่สอดคล้องกัน ตามแบบของพระเยซูในการประกาศและรับใช้ สังคมแม้จะต่างความเชื่อก็ตาม เป็นพันธกิจที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดของกลุ่มอนุรักษ์นิยมกับกลุ่มเสรีนิยมเข้าด้วยกัน คริสตจักรเป็นตัวแทนของพระเยซูในการประกาศและรับใช้ ประกาศพระกิตติคุณอย่างสัตย์ซื่อผ่านทั้งคำพูดและการกระทำของความเห็นอกเห็นใจ และมีความยุติธรรมตอบสนองความต้องการด้านวัตถุของผู้คน แม้ขณะที่กำลังเรียกพวกเขาให้เชื่อในพระเยซูคริสต์ ให้ความเป็นจริงของการไถ่ด้านจิตวิญญาณและทางด้านร่างกายเกิดขึ้น ตามการทรงสร้างของพระเจ้าที่พระองค์สร้างทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่คริสตจักรต้องไม่ละเลยพันธกิจด้านสังคม (Keller, 2012a)

สรุปได้ว่า คริสตจักรเป็นสถาบันที่พระเจ้าตั้งขึ้น เป็นชุมชนที่มีพลังในการเปลี่ยนแปลงสังคม และคริสตจักรยังเป็นพระกายของพระเยซูในโลก ต้องเป็นตัวแทนในการทำพันธกิจต่างๆ ทั้งการประกาศและสอนพระกิตติคุณ และทำพันธกิจด้านสังคม ให้การไถ่ของพระเยซูเกิดขึ้นท่ามกลางคนยากจนทั้งด้านจิตวิญญาณและด้านร่างกาย คริสตจักรต้องออกไปสู่ชุมชนคนยากจน และนำพวกเขาเข้าสู่คริสตจักร ซึ่งเป็นชุมชนของประชากรของพระเจ้า รวมถึงเปิดคริสตจักรต้อนรับคนยากจนที่มาขอความช่วยเหลือ คริสตจักรต้องฉวยโอกาสในการประกาศพระกิตติคุณขณะที่ทำพันธกิจด้านสังคม และคริสตจักรต้องมีส่วนช่วยสังคม ทั้งการสร้างงานให้คนยากจน ตลอดจนการบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัยพิบัติต่างๆ เช่น น้ำท่วม เกิดสึนามิ และแผ่นดินไหว เป็นต้น นอกจากนี้ คริสตจักรต้องให้คนยากจนมีส่วนร่วมในพันธกิจหลักของคริสตจักรด้านอื่นๆ ด้วย ได้แก่ การสร้างสาวก การนมัสการพระเจ้า และการสามัคคีธรรม รวมทั้งการประกาศพระกิตติคุณกับพันธกิจด้านสังคม (เวกแมน และอิฐิลพล ดวงนภา, 2556)

2.6 ข้อควรระวังในการทำพันธกิจกับคนยากจน

ถึงแม้ว่าการช่วยเหลือคนยากจนเป็นสิ่งที่ดี เพื่อให้หลุดพ้นจากความยากจนหรืออย่างน้อยความทุกข์ยากลำบากที่เกิดขึ้นเพราะความยากจนได้รับการบรรเทาเป็นสิ่งที่ดี และเจฟฟรีย์ แซกส์ ที่ปรึกษาขององค์การสหประชาชาติ ได้เสนอความคิดสนับสนุนเกี่ยวกับผลดีของการช่วยเหลือคนยากจนในหนังสือ *The End of Poverty* (ดี เอนด ออฟ พอฟเวอที) ที่ขายดีของเขาว่า “ถ้าประเทศร่ำรวยสัญญาว่าจะให้เงินช่วยเหลือปีละ 195,000 ล้านดอลลาร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ถึงปี พ.ศ. 2568 ความยากจนจะถูกขจัดให้หมดลงได้ในช่วงนี้” (บานเนอร์จี และดูโพล, 2563) แต่อย่างไรก็ตามมีวรรณกรรมอีกจำนวนมากที่ให้ความเห็นเชิงขัดแย้งกับแนวทางของแซกส์ ว่า การให้ความช่วยเหลือคนยากจนไม่เป็นผลที่ดีเสมอไป เช่น

Dead Aid (เดด เอ็ด) ให้ข้อคิดอย่างน่าสนใจว่า จำนวนเงินนับล้านดอลลาร์ที่ประเทศร่ำรวยระดมทุนเพื่อไปช่วยแก้ปัญหาความยากจนที่รุนแรงในทวีปแอฟริกา ระยะเวลาการช่วยเหลือกินเวลาหลายสิบปี ปัญหาความยากจนในทวีปแอฟริกาไม่ลดแต่กลับเพิ่มขึ้น การช่วยเหลือทำให้คนยากจนจนลง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และการช่วยเหลือนำปัญหาต่างๆ เข้ามาด้วย เช่น การทุจริต ปัญหาทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และเกิดความเลื่อมล้ำมากขึ้น และเมื่อเทียบกับประเทศที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ ประเทศเหล่านั้นมีการพัฒนาการดีกว่าทุกๆ ด้าน (Moyo, 2010)

Toxix Charity (ทอกซีส แชริตี้) วรรณกรรมของคริสเตียนเล่มหนึ่งที่น่าสนใจและให้มุมมองที่ชัดเจนกับการช่วยเหลือที่ส่งผลเสียต่อผู้ให้และผู้รับ แรงจูงใจในการให้ของคริสเตียนมาจากความเห็นอกเห็นใจ และรูปแบบการให้ที่พบเห็นเสมอคือการแจกอาหารและเสื้อผ้า บางครั้งเกินความจำเป็นและเกินความต้องการของผู้รับ การแจกสิ่งของหรืออาหารมองในอีกมุมมองหนึ่งมันเป็นการลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเพิ่มการดำรงชีวิตแบบพึ่งพาให้คนยากจน ขณะที่เข้าไปช่วยเหลือในสิ่งที่คนเหล่านั้นทำได้เป็นการลดทอนความภาคภูมิใจของเขา และภาพรวมของการช่วยเหลือมักไม่ได้คิดถึงผลกระทบที่จะเกิดตามมา จุดอ่อนของการช่วยเหลือคือการขาดการประเมินความคุ้มค่า และไม่ได้คิดไปไกลถึงความยั่งยืนของความช่วยเหลือ (Lupton, 2011)

และ *Church in Hard Places* (เชิร์ช อิน ฮาร์ด เพลส) คริสตจักรจำนวนมากทำพันธกิจแห่งความเมตตา โดยที่คริสตจักรเหล่านั้น ส่วนใหญ่ทำพันธกิจอย่างไม่มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือคนยากจนอย่างเป็นรูปธรรม ในทางปฏิบัติ การทำพันธกิจเหล่านั้นกลับกลายเป็นผลเสียมากกว่าผลดี แม้ว่าไม่เป็นเช่นนั้นในทุกสถานการณ์ก็ตาม ยังต้องระมัดระวังในการทำพันธกิจวรรณกรรมนี้เตือนและชี้ให้เห็นการทำพันธกิจของความเมตตาที่เป็นอันตราย 4 ประการ ดังนี้

- 1) พันธกิจเมตตาถูกเอาเปรียบได้ง่าย คริสตจักรและคริสเตียนมักตกเป็นเป้าหมายเป็นพิเศษของการถูกเอาเปรียบ เพราะโดยทั่วไปแล้วผู้คนมักใจดีและต้อนรับคนยากจน บางครั้งคนยากจนยอมนั่งฟังการประกาศพระกิตติคุณเพื่อแลกกับความช่วยเหลือ และการมาโบสถ์เพื่อรับความ

ช่วยเหลือหรือการได้กินอาหาร สิ่งที่คุณอยากจะทำเพียงแค่การแสดงความคิดเห็นสิ่งที่ได้ยินได้อ่านเท่านั้น พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้เป็นคนเห็นแก่ตัว

2) พันธกิจแห่งความเมตตาสนับสนุนความบาป คนส่วนใหญ่ที่ใช้ประโยชน์จากพันธกิจแห่งความเมตตาของคริสตจักรกำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีชีวิตที่เป็นบาป การให้อาหารแก่คนเกียจคร้านเพียงส่งเสริมความบาปของเขา และช่วยให้เขาหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาจากการกระทำของเขา การหาที่พักให้กับคนไร้บ้าน อาจทำให้แรงจูงใจของเขาหายไปในการคืนดีกับครอบครัว

3) พันธกิจแห่งความเมตตาเป็นการตัดสินใจแทนคนอื่น แทนที่จะให้คุณอยากจนรับผิดชอบชีวิตพวกเขาเอง และยังเป็นงานที่ทำเพื่อประโยชน์ของผู้ทำพันธกิจ พันธกิจแห่งความเมตตาส่วนใหญ่ไม่ได้บรรลุผลอะไรมากไปกว่าการทำให้คนที่ทำรู้สึกภูมิใจในตัวเอง บ่อยครั้งที่ผู้ทำพันธกิจได้รับแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้อง ผลลัพธ์ที่ได้คือ รายการที่ทำให้คนอยากจนต้องกลายเป็นคนพึ่งพาตลอดไปจากคนที่มิฐานะดีกว่าพวกเขาในสังคม พันธกิจเหล่านี้ไม่ได้ผลที่ยั่งยืนมากนัก แต่ไม่มีใครอยากล้มเลิกมัน เก่งกว่าไม่มีใครสนใจคนอยากจน

4) พันธกิจเมตตาต้องทำในบริบทของความสัมพันธ์และความรับผิดชอบ คริสเตียนจะต้องเสียสละเวลาเพราะความสัมพันธ์ต้องใช้เวลามาก ดูเหมือนง่ายกว่ามากเพียงแค่ให้เสื้อผ้าถุงยังชีพ แต่ผู้ทำพันธกิจถูกเรียกให้ไปถวายเวลาด้วย และส่วนใหญ่มักเลือกสิ่งที่ยากกว่าที่ไม่ต้องมีความผูกพัน (McConnell and McKinley, 2016)

ดังนั้น ในการที่มุ่งหวังที่จะทำพันธกิจเพื่อตอบสนองต่อคนอยากจนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย ต้องมีความรู้หลายๆ ด้าน นอกจากภาระใจที่เป็นแรงจูงใจ และตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนได้รับให้ดูแลคนอยากจน จากความหลากหลายและความซับซ้อนของความอยากจน จึงต้องมีมุมมองหลายมิติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และด้านวัฒนธรรม รวมถึงการมีมุมมองฝ่ายจิตวิญญาณด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้คือการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย เป็นการศึกษาดังเอกสาร (Documentary Research) ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา
- 3.2 ประเภทของแหล่งข้อมูล
- 3.3 การค้นหาแหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนเป็นการศึกษาดังเอกสาร โดยศึกษาหลักการการทำพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับคนยากจนจากวรรณกรรมต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยใช้เหตุผลในการเลือกตัววรรณกรรมตามความเหมาะสมกับการศึกษา เป็นที่ยอมรับในด้านวิชาการ และมีความหลากหลายทางด้านการทำพันธกิจเพื่อให้ครอบคลุมสำหรับการตอบสนองต่อคนยากจน

3.2 ประเภทของแหล่งข้อมูล

การสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนเป็นการศึกษาดังเอกสาร โดยศึกษาจากเอกสารขั้นต้นหรือเอกสารปฐมภูมิ (primary document) และเอกสารชั้นรองหรือเอกสารทุติยภูมิ (secondary document) ซึ่งศึกษาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ หนังสือเอกสาร ข้อมูลที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน

3.3 การค้นหาแหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลทั่วไปและคริสต์ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับคนยากจนทั้งในหนังสือเอกสาร พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม และในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจกับคนยากจน วรรณกรรมที่ใช้ส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ โดยใช้คำในการค้นหาได้แก่ “คนยากจน, ความยากจน” สำหรับวรรณกรรมที่เป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยค้นหาจากระบบสืบค้นออนไลน์ (Google) ใช้คำในการค้นหา เช่น “Best book about poverty”, “Best Books on Poverty from a Biblical Perspective” เป็นต้น และสืบค้นจากบริการสืบค้นออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยพายัพ โดยใช้คำค้นที่เกี่ยวข้องกับคนยากจนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จากนั้นลงมือศึกษาวรรณกรรม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาวรรณกรรม กำหนดแนวทางการศึกษา นำมาวิเคราะห์เนื้อหาโดยการสรุปและจำแนกเนื้อหาตามประเด็นที่กำหนดไว้ แล้วนำมาจัดกลุ่มข้อมูลเป็นหมวดหมู่ หาความสัมพันธ์ของข้อมูล และอธิบายข้อมูลเพื่อตอบคำถามการศึกษา ผลสรุปที่ได้ นำมาอภิปรายโดยอ้างอิงกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้นำเสนอผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล ในหัวข้อการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย เป็นการศึกษาข้อมูลที่ได้จากวรรณกรรมที่มีความหลากหลายต่อการตอบสนองต่อคนยากจน โดยข้อมูลที่ได้มาเพื่อการสำรวจจำนวน 40 แหล่งข้อมูล แยกเป็นวรรณกรรมคริสเตียน 26 แหล่งข้อมูล และวรรณกรรมทั่วไป 14 แหล่งข้อมูล ดังนี้

4.1 วรรณกรรมคริสเตียน

1. กู๊ด, สตีฟ และมารีย์. (2559). *ดูให้เห็นกับตา: เส้นทางสู่ความยุติธรรม ความกรุณาปราณีและการทำงานของเรา* [Bring your eyes and see: our journey into justice, compassion and action] (เกษรา รามสุรย์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: แม่น้ำ.

วรรณกรรมนี้เขียนขึ้นโดยผู้ที่อยู่ใต้อาณัติจริง ที่การทนทุกข์ ความอยุติธรรมเกิดขึ้นกับคนอ่อนแอ ขัดสน ผู้อพยพหนีภัยที่เกิดจากความขัดแย้งในประเทศ และถูกรุกรานจากประเทศอื่น พวกเขาถูกกดขี่โดยผู้มีอำนาจเหนือกว่าทั้งด้านการเมือง สถานะทางสังคม และการอยู่ภายในครอบครัวที่ผู้ปกครองเป็นผู้กดขี่ ท่ามกลางคนทุกข์ยาก พันธกิจของวายแวมเข้าไปมีส่วนในการช่วยเหลือหลายๆ ด้าน หลักการทำพันธกิจดังนี้

1) พันธกิจกับผู้อพยพในค่ายผู้ลี้ภัย ในช่วงหลังการบุกยึดประเทศกัมพูชาโดยเวียดนาม มีหลักการที่จะให้เกิดการช่วยเหลือทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ จากการรับใช้ตามของประทาน เช่น การรักษาพยาบาล การสอนอาชีพ และเปิดโรงเรียนสำหรับลูกหลานผู้อพยพ เป็นการปรนนิบัติดูแลผู้อพยพเป็นอย่างดี เอาใจใส่ด้วยสิ่งที่เกินความเข้าใจ สำแดงออกถึงความรักของพระเจ้าอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้อพยพจำนวนมากสนใจอยากรู้จักพระเจ้า เปิดโอกาสให้อาสาสมัครเหล่านั้นประกาศและสอนพระกิตติคุณ มีคนกลับใจและสามารถตั้งคริสตจักรเฉพาะกลุ่มคนในค่ายผู้อพยพได้ เช่น กลุ่มคนโรคเรื้อน กลุ่มหญิงม่าย และกลุ่มคนทั่วไป เป็นต้น พวกเขาได้รับการเยียวยารักษาบาดแผลที่ฝังลึกในจิตใจ และหลายคนกลายเป็นผู้นำคริสตจักรในเวลาต่อมา

2) พันธกิจเมตตา มุ่งเน้นที่การสร้าง的希望ให้ผู้หมดหวัง รักคนที่อยู่ในความจำกดทุกประเภท เริ่มแรกในการทำพันธกิจ มีการสำรวจความจำเป็นของคนเหล่านั้น หาวิธีการ

ตอบสนองและหาเงินทุนสนับสนุน พันธกิจเมตตาขององค์กรวายแวมในประเทศไทยทำงานผ่าน “มูลนิธิโครงการเพื่อชีวิต” แยกแขนงออกไปทำพันธกิจหลายด้าน เช่น ศูนย์ทามาร์ บ้านสุขนิรันดร์ บ้านพักพิง บ้านอุ่นใจ เป็นต้น พันธกิจเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะด้านของผู้ที่ตกอยู่ในสภาวะอ่อนแอ หลักการสำคัญจะเน้นการนำคนที่ประสบปัญหา ออกมาจากจุดเสี่ยงหรือจุดที่เกิดปัญหา โดยให้ที่พักพิงที่มั่นคง ฟูมฟักเยียวยารักษาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เป็นที่อำนวยความสะดวกในการประกาศและสอนพระกิตติคุณ แต่ละพันธกิจมีผู้ร่วมงานทั้งที่เป็นผู้สนับสนุนเงินทุน และบุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละด้าน

3) การตอบสนองต่อภัยพิบัติ องค์กรวายแวมด้านพันธกิจเมตตา เมื่อทราบเหตุการณ์ภัยพิบัติ พวกเขาจะสอบถามข้อมูลถึงความต้องการความช่วยเหลือกับเจ้าหน้าที่ ในการวางแผนการช่วยเหลือ พวกเขารวบรวมผู้คนที่อยู่ในสายสัมพันธ์ องค์กรอิสระที่ทำพันธกิจเมตตา รวมถึงคริสตจักรท้องถิ่น มีพันธกิจร่วมกันในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ สำหรับการวางแผนการช่วยเหลือเร่งด่วน การฟื้นฟูระยะสั้นช่วยในการเริ่มต้นชีวิตใหม่และการทำมาหากิน และวางแผนว่าอะไรคือความต้องการและช่วยชุมชนพัฒนาแผนระยะยาวในด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประสานงานกับรัฐบาลขอข้อมูลหาช่องโหว่ของแผนของรัฐ แล้วลองหาวิธีที่พอสามารถช่วยเหลือได้

2. เบคเคอร์, โรลแลนด์ และ ไฮดี้. (2558). *ไม่เคยขัดสน* [There is always enough] (พรเทพ คัดสุระ,ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่น้ำ.

วรรณกรรมไม่เคยขัดสนเขียนขึ้นโดยมิชชันนารีสองสามีภรรยา ทำพันธกิจในประเทศโมซัมบิกและอีกหลายประเทศในทวีปแอฟริกา หนังสือเล่มนี้ให้มุมมองคนยากจนคือคนที่ขาดในทุกๆ สิ่ง รวมถึงสิ่งที่เป็นการจำเป็นพื้นฐาน อยู่ในที่ถูกกดขี่ ถูกทอดทิ้ง เป็นคนที่ไม่มีความต้องการ อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม สุขภาพทรุดโทรม แรงจูงใจในการทำพันธกิจคือความรัก ความเห็นใจ ที่มีต่อคนยากจน มีเป้าหมายสูงสุดคือการนำคนยากจนรับเชื่อพระเยซูคริสต์ หลักการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) เข้าหาคนยากจน สภาพของประเทศโมซัมบิกที่ถือว่าเป็นประเทศที่ยากจนอันดับต้นๆ ของโลก ในภาวะที่ประเทศตกอยู่ภายใต้การระบาดของโรคเอดส์ กลุ่มคนยากจนที่พบเยอะที่สุดคือเด็กกำพร้าสูญเสียพ่อแม่จากโรคเอดส์ เด็กเหล่านี้อาศัยอยู่ข้างถนน อยู่ตามที่ทิ้งขยะ พันธกิจคือการออกไปหาคนเหล่านั้นเชิญชวนให้เข้ามาอยู่ศูนย์พักพิง

2) ให้ความช่วยเหลือตามสภาพเร่งด่วนของแต่ละคน เด็กๆ กำลังเผชิญกับความตาย เนื่องจากการติดเชื้อโรคเอดส์ การขาดอาหารอย่างรุนแรง รวมถึงการถูกทำร้ายร่างกาย และแทบทั้งหมดไม่มีที่พักหรือบ้านอยู่ การให้ที่พักพิงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ต่อมาด้วยการรักษาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และให้อาหารในแต่ละวันอย่างเพียงพอเพื่อฟื้นฟูร่างกาย

3) นำพวกเขามาถึงพระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากภายในนำความ ยั่งยืนมาสู่เด็กๆ การประกาศเรื่องของพระเยซูคริสต์เป็นหัวใจของพันธกิจ มีทั้งประกาศด้วยคำพูดและ ที่โดดเด่นไม่แพ้กันคือการประกาศด้วยการกระทำ เป็นการสำแดงออกถึงความรักของพระเจ้า ด้วยการสวมกอดโดยไม่รังเกียจ

4) ตั้งคริสตจักร คริสตจักรเป็นชุมชนผู้เชื่อที่เกิดขึ้นข้างกองขยะ ริมนถนน เป็นที่ที่มีการนมัสการพระเจ้าร่วมกัน เป็นชุมชนผู้เชื่อที่เป็นเกลือและแสงสว่างแก่สังคม เป็นที่ดึงดูดคนเข้ามา คริสตจักร แม้ว่าส่วนหนึ่งอาจเข้ามาเพื่อรับการช่วยเหลือ แต่ก็ยังเป็นโอกาสดีในการสอนเรื่องของ พระเยซูคริสต์

5) ตั้งสถาบันพระคริสตธรรม เมื่อพันธกิจแผ่ขยายออกไป เกิดคริสตจักรขึ้นจำนวนมาก จำเป็นต้องมีผู้รับใช้ที่ได้รับการสอนมาอย่างเป็นระบบ สถาบันหรือโรงเรียนพระคริสตธรรมจึง เกิดขึ้น เพื่อรองรับการเกิดขึ้นของคริสตจักรในชุมชน หมู่บ้าน และในเมืองที่ห่างออกไป โดยผู้รับใช้ที่ เรียนในสถาบันล้วนแต่เป็นผู้เคยในสภาวะขัดสนและยากจนที่กลับใจ พวกเขาถวายตัวในการรับใช้ ออกไปหาผู้คนที่หลงหายที่ไม่ใช่เพียงแค่เด็กเท่านั้นแต่เป็นคนทุกวัย

3. มูลนิธิทรูมาท. (2561). *แนะนำมูลนิธิทรูมาท คอมแพสชั่น ประเทศไทย*. เชียงใหม่: ผู้แต่ง.

วรรณกรรมเล่มนี้เป็นการแนะนำพันธกิจของมูลนิธิทรูมาท จากจุดเริ่มต้นของพันธกิจจนถึงปัจจุบัน การทำพันธกิจกับเด็กยากจนทั่วโลกคือหัวใจของพันธกิจ มุมมองต่อเด็กคือกลุ่มคนที่ต้องได้รับการ ดูแลเป็นพิเศษไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กในครอบครัวจะยากจน เด็กในครอบครัวที่มีความเชื่ออื่นก็ได้รับ การพุ่มพักจากพันธกิจของมูลนิธิทรูมาท เป้าหมายเพื่อให้เด็กหลุดพ้นจากวงจรความยากจน ได้รับการ พัฒนาให้เติบโตขึ้น สามารถทำประโยชน์ สร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ หลักการทำพันธกิจกับเด็กดังต่อไปนี้

การพัฒนาเด็กแบบองค์รวม

โครงการสนับสนุนพิเศษ โดยเริ่มตั้งแต่เด็กอยู่ในครรภ์มารดาจนถึงอายุ 22 ปี แต่ละ ช่วงปีจะมีโปรแกรมของช่วงอายุนั้นในการดูแล และทำงานร่วมกับคริสตจักรที่มีโปรแกรมส่งเสริมและ พัฒนาเด็กของทรูมาท ที่มุ่งเน้นในด้านการเรียนรู้ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม-อารมณ์ และด้านจิต วิญญาณ นอกจากนี้ยังมีพันธกิจครอบครัว พันธกิจสนับสนุนพิเศษที่ช่วยเหลือตามความจำเป็นอื่นๆ

การเป็นตัวแทนให้กับเด็กในสังคม

มูลนิธิทรูมาทตอบสนองต่อสิทธิของเด็กที่มักถูกละเมิด ถูกขัดขวาง รวมถึงการไม่ ส่งเสริมให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มศักยภาพ มูลนิธิฯจึงมุ่งเน้นในการคุ้มครองสิทธิเด็ก 4 ประการ โดยให้การช่วยเหลือเด็กด้วยวิธีต่างๆ ดังนี้

1) สิทธิในการอยู่รอด เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ที่ต้องได้รับอาหารที่มีคุณค่าและเพียงพอ

มีบ้านอาศัย เข้าถึงการบริการสาธารณสุข และมีสิทธิในฐานะพลเมือง

2) สิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง จากการถูกเอาเปรียบทางเพศ การใช้แรงงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อพัฒนาการของร่างกาย สมองและจิตใจของเด็ก คุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์จากเด็ก สิทธิที่จะได้รับความยุติธรรมกรณีที่ถูกล่าวทาและการพิจารณาคดี และยังมีกำบังคุ้มครองเด็กที่มีชีวิตอยู่ในภาวะยากลำบาก เช่นเด็กพิการ เด็กผู้ลี้ภัย เด็กกำพร้า เป็นต้น

3) สิทธิในการพัฒนา สิทธิที่จะได้เล่นและพักผ่อน มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม ได้รับสิทธิในการศึกษาทุกประเภท สิทธิที่จะคิดพัฒนาสติปัญญาและนับถือศาสนา

4) สิทธิในการมีส่วนร่วม สิทธิแสดงความคิดเห็นและกล่าวถึงชีวิตของตนเอง รวมทั้งโอกาสที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสังคม และมีส่วนร่วมตัดสินใจในครอบครัว โรงเรียนและชุมชน

การทำงานที่เป็นรูปธรรมในการเป็นปากเป็นเสียงให้กับเด็ก

ให้คริสตจักรตระหนักถึงความสำคัญของเด็ก ให้คริสตจักรและชุมชนมีบทบาทในการช่วยเหลือเด็กมากขึ้น สร้างเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือ และสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้แก่เด็ก ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ

4. ศุกคำ ชัน. (2555). *การวางตัวของพระเยซูต่อคนยากจนในพระธรรมลูกา และ แนวทางในการทำพันธกิจกับชุมชนแออัดพิเศษ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้รับแรงจูงใจมาจากความต้องการช่วยเหลือคนยากจนในชุมชนแออัดในประเทศไทยกัมพูชา มีมุมมองต่อคนยากจนเป็นคนขาดแคลนปัจจัยพื้นฐาน เข้าไม่ถึงน้ำที่สะอาดและพลังงานไฟฟ้า ติดกับตึกความยากจนทั้งทางด้านกายภาพและจิตวิญญาณ การทำพันธกิจเน้นทางด้านจิตวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญ ให้คนเหล่านั้นมีความหวังและกำลังใจ สร้างชุมชนใหม่ของพระเจ้าผ่านทาง การประกาศพระกิตติคุณและบุกเบิกคริสตจักรในชุมชนแออัด โดยอาศัยรูปแบบการทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ในบริบทพระธรรมลูกา รูปแบบและวิธีการทำพันธกิจ อาศัยวิธีการของพระเยซูคริสต์ พระองค์มีเป้าหมายที่ชัดเจนกับคนยากจนทั้งความยากจนด้านกายภาพกับความยากจนด้านจิตวิญญาณ พระองค์รู้ความต้องการของแต่ละบุคคลที่พระองค์เข้าหาหรือสนทนาด้วย แต่พระองค์ตอบสนองตามจุดประสงค์ของพระองค์มากกว่าความต้องการของคนเหล่านั้น หลักการและวิธีการในการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) จัดตั้งคริสตจักรขึ้นในชุมชนแออัด โดยอาศัยความเข้าใจภูมิหลังทางวัฒนธรรมของชุมชน ดำเนินการตามแนวทางของพระเยซูคริสต์ ที่พระองค์เข้าหาคนยากจน แสดงถึงความเป็น

มิตรที่มีความเท่าเทียมในด้านศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีปฏิสัมพันธ์ทางการสนทนาอย่างจริงจังในภาษาที่ง่าย ๆ ธรรมดา รวมถึงมีการร่วมรับประทานอาหาร และพักอาศัยอยู่กับชุมชน

2) สร้างอาชีพเพื่อมีรายได้เสริม โดยการจัดฝึกอบรมสอนวิชาชีพของคริสตจักร พร้อมกับการรับการพัฒนาชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณผ่านกิจกรรมที่คริสตจักรจัดทำขึ้นมา การมีรายได้ที่เพียงพอต่อความต้องการพื้นฐาน นำความผาสุกมาสู่ครอบครัวของคนในชุมชนแออัด เมื่อพวกเขาไม่มีความกังวลเกี่ยวกับรายได้ลดลง ทำให้มีการตอบสนองต่อกิจกรรมฝ่ายจิตวิญญาณด้วยความเต็มใจ และเปิดใจต้อนรับพระเยซูคริสต์

3) ให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักการให้คำปรึกษา โดยคริสตจักรจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาขึ้นมาด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร สร้างความไว้วางใจที่คนที่มาขอคำปรึกษากล้าเปิดใจให้ข้อมูลที่เป็นจริง และมีความเข้าใจในความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณของคนในชุมชนแออัด ที่ต้องมีการเชื่อมโยงทางด้านสังคมกับทางด้านจิตวิญญาณเข้าด้วยกัน

4) ให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพอนามัยของคนในชุมชน ด้วยการให้การอบรมอย่างถูกต้องตามหลักสาธารณสุข และปรับปรุงสิ่งแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมแก่การพักอาศัยที่ไม่ทำลายสุขภาพ มีการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยทุกสัปดาห์ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาเรื่องสุขภาพ และนอกจากนี้แล้วยังรับเป็นธุระในการส่งผู้ป่วยไปโรงพยาบาล และช่วยในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

5. Achunonu, Anthony Okwudili. (2012). *Poverty and the Church in Igboland, Nigeria*. Bloomington, Indiana: Xlibris US.

วรรณกรรมนี้เป็นงานวิจัย ที่มุ่งเน้นหาวิธีที่ดีที่สุดที่คริสตจักรทำได้ในการทำพันธกิจกับคนยากจน เพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ คนยากจนในงานวิจัยนี้คือคนที่กำลังทนทุกข์กับความหิวโหย ความอดอยาก และความอยู่ดีศรีธรรม สภาพชีวิตที่น่าสังเวช และเป็นผู้ถูกกีดกัน ด้อยโอกาส การว่างงาน ถูกละเลย ถูกละเมิดสิทธิ ถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ เป็นต้น หลักการและวิธีการในการทำพันธกิจดังนี้

1) มุ่งมองใหม่ต่อความยากจน คริสตจักรสามารถลงทุนในโครงการต่างๆ ที่สามารถสร้างงานให้คนยากจนได้ คริสตจักรสามารถสร้างโรงเลี้ยงสัตว์ปีก ฟาร์มเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และการอบรมเชิงปฏิบัติการในงานช่างไม้และงานฝีมือ เพื่อให้คนยากจนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2) คริสตจักรเลี้ยงตนเอง สอนให้คนยากจนพึ่งพาตัวเองโดยไม่หวังการช่วยเหลือจากภายนอก สมาคมสหกรณ์ต่าง ๆ ภายในคริสตจักรมีส่วนร่วมในองค์กรธุรกิจ โดยการสร้างฐานเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ซึ่งจำเป็นเพื่องานและโอกาสการจ้างงาน มีการจัดตั้งโครงการขนาดเล็กและสินเชื่อย่อยสำหรับคนยากจน

3) การทำพันธกิจกับคนยากจนด้วยการเทศนา การเผยพระวจนะที่แสดงให้เห็นถึง

คริสตจักรอยู่ข้างคนยากจนเสมอ ในทุกสถานการณ์ภายนอกที่คุกคามคนยากจน ตามแบบอย่างผู้เผยพระวจนะในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และที่สำคัญคือตามแบบพระเยซูคริสต์ที่พระองค์อยู่ข้างคนยากจน

4) พัฒนาการด้านการเกษตร โดยการหาแหล่งน้ำ ปรับปรุงพื้นที่ให้เหมาะแก่การเพาะปลูกการเกษตรเป็นการสร้างอาหารเพื่อการบริโภคและการจ้างงาน สร้างความมั่นคงทางอาหาร และลดค่าใช้จ่ายในด้านอาหาร และกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม

5) ให้การศึกษา ทั้งในระดับพื้นฐานและการศึกษาเฉพาะทาง เช่น วิทยาลัยวิชาชีพ สถาบันการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่และการส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์ สถาบันสำหรับผู้ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษเนื่องจากความพิการตามธรรมชาติ และวิทยาลัยฝึกอบรมสำหรับครูสอนศาสนา

6) ระบบการดูแลสุขภาพ การทำพันธกิจในการเผยแพร่ศาสนาควบคู่ไปกับการรักษาพยาบาลและการส่งเสริมในด้านสุขภาพ ในประเทศที่ยากจนการบริการด้านการแพทย์เป็นเป็นการรับใช้คนยากจนและคนชายขอบ

7) การใช้สื่อในการทำพันธกิจกับคนยากจน สื่อช่วยในการพัฒนาผ่านการให้ข้อมูล การให้ความรู้ การชักชวน และความบันเทิง ที่ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจในท้องถิ่น ส่งเสริมการเจรจาที่มีประสิทธิภาพระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

8) คริสตจักรเป็นปากเป็นเสียงให้คนยากจน คนยากจนมีทั้งสถานะเป็นสมาชิกคริสตจักรและในฐานะพลเมือง คริสตจักรมีข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการของคนยากจนที่ต้องเสนอต่อรัฐ เพื่อการร่วมมือกันในการทำพันธกิจ ที่ทุกคนในประเทศรวมถึงคริสตจักรและรัฐได้ประโยชน์ร่วมกัน

6. Barry, John D. (2019). *Jesus' Economy: A Biblical View of Poverty, the Currency of Love, and a Pattern for Lasting Change*. New Kensington, PA: Whitaker House.

วรรณกรรมนี้มุ่งเน้นไปที่การจัดความยากจนทั้งในระดับร่างกายและจิตวิญญาณ ในทางปฏิบัติ วรรณกรรมนี้สร้างการเปลี่ยนแปลงแบบองค์รวม ในชุมชนผู้ร่วมพันธกิจที่เป็นพันธมิตรทุกแห่งทั่วโลก ด้วยการสร้างงาน ปลูกสร้างคริสตจักร และตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานไปพร้อมๆ กัน ซึ่งเป็นพันธกิจที่ร่วมกันของพันธกิจการประกาศและพันธกิจด้านสังคม หลักการและวิธีการในการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) รักเพื่อนบ้านอย่างแท้จริง เริ่มต้นด้วยการฟังเสียงของพระเจ้าผ่านการอธิษฐานส่วนบุคคล และผ่านการอธิษฐานกลุ่ม พระเจ้าตรัสกับทั้งเป็นรายบุคคลและผ่านทางคริสตจักรของพระองค์ พันธกิจกับบุคคลเริ่มต้นด้วยการรักเพื่อนบ้าน นำไปสู่การบรรเทาความยากจนของเพื่อนบ้านทางกายภาพที่พบหน้ากันทุกวัน สังเกตและถามถึงความต้องการของพวกเขา เชื่อมโยงเรื่องในการสนทนาไปถึงพระเยซูคริสต์ หรือการกระทำทุกสิ่งที่ทำต่อเพื่อนบ้านให้แสดงถึงการเลียนแบบ

พระคริสต์

2) รักคนไร้บ้านอย่างแท้จริง ในการทำพันธกิจกับคนไร้บ้านเป็นพันธกิจที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์พักพิง ศูนย์สังคมสงเคราะห์ สถานที่ฝึกอบรมการทำงานและการประกอบอาชีพ เป็นต้น และต้องทราบเกี่ยวสิทธิ์ต่างๆ ที่คนไร้บ้านสามารถรับสิทธิ์ได้ แต่เนื่องจากคนไร้บ้านเป็นกลุ่มคนเปราะบางที่มีความหลากหลายของปัญหา เช่นการติดสุรา ยาเสพติด ปัญหาทางจิต ทำให้การทำพันธกิจต้องมีความระมัดระวัง การให้จะเป็นการให้อาหาร สิ่งของ ฯลฯ หรือตามความจำเป็นเร่งด่วน ยกเว้นให้เงิน

3) รักแท้โดยค้นหาพันธกิจที่เหมาะสม ในการทำพันธกิจกับคนยากจนต้องเน้นที่ความยั่งยืนเป็นหลัก ช่วยให้พวกเขาสามารถพึ่งพาตัวเองได้นั้นคือเป้าหมาย และการทำให้เป้าหมายสำเร็จจำเป็นต้องมีผู้ร่วมพันธกิจที่เป็นองค์กรอื่น ส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างองค์กร เสริมสร้างจุดแข็งปกปิดจุดอ่อน ใช้ความเชี่ยวชาญแต่ละด้านของแต่ละองค์กรเพื่อไปถึงเป้าหมายร่วมกัน

4) รักคนทั่วโลก ในการทำพันธกิจกับคนยากจนที่อย่างห่างไกลออกไปทั้งทางด้านภูมิศาสตร์ ผู้ทำพันธกิจต้องทำวางตัวให้เหมาะสมในการทำพันธกิจ ในการร่วมกับผู้นำคริสเตียนท้องถิ่นที่เป็นผู้รู้ถึงปัญหาและการแก้ไข ผู้ทำพันธกิจเป็นผู้สนับสนุนหรือให้คำแนะนำบางอย่างเมื่อได้รับคำร้องขอเท่านั้น และให้พันธกิจที่เข้าร่วมกันเป็นพันธกิจที่มีพระกิตติคุณศูนย์กลาง ที่จะนำการเปลี่ยนแปลงต้นเหตุของความยากจนด้วยพลังของพระกิตติคุณ ให้ทั้งผู้นำท้องถิ่นและผู้ทำพันธกิจทำงานร่วมกับพระเยซูในทุกส่วนของงาน

5) รักแท้ผ่านพันธกิจระยะสั้น ในการทำพันธกิจระยะสั้นต้องสำรวจข้อมูลทั้งทางด้านวัฒนธรรมและข้อมูลขององค์กรที่ทำพันธกิจในท้องถิ่นนั้นเกี่ยวกับพันธกิจที่ทำ และการเข้าไปในพื้นที่ควรเป็นพรมากกว่าไปสร้างความยุ่งยาก ไม่เป็นภาระเรื่องค่าใช้จ่ายด้านอาหาร ที่พักและการเดินทาง และไม่ทำลายความเชื่อของคนท้องถิ่นในพระกิตติคุณที่คนที่เข้าไปก่อนประกาศไว้

6) รักแท้โดยการเปลี่ยนแปลงการให้เงินช่วยเหลือ ผลเสียอย่างหนึ่งของการให้เงินกับคนยากจนเป็นการสร้างการพึ่งพา สร้างนิสัยขาดความรับผิดชอบต่อตนเองของคนยากจน และสร้างบาดแผลให้กับผู้ทำพันธกิจ ในการทำพันธกิจบางครั้งต้องมีเงื่อนไขให้กับคนยากจนเพื่อแลกกับการให้เงิน อาจจะเป็นการทำงาน หรือพัฒนาการชีวิตที่ดีขึ้น โดยผู้ทำพันธกิจแสดงถึงการอยู่เคียงข้างกับคนยากจนเสมอแม้ขณะที่ปฏิเสธการให้เงินก็ตาม อยู่เคียงข้างเพื่อการหาทางออกร่วมกัน

7) รักแท้ผ่านคริสตจักร เมื่อผู้ทำพันธกิจคิดว่าคริสตจักรทำพันธกิจกับคนยากจนอย่างไม่ถูกต้อง ควรเริ่มต้นด้วยการปรับความเข้าใจร่วมกันโดยการพูดคุยกัน และใช้หลักการทำพันธกิจเริ่มต้นด้วยการพัฒนาแผนเพื่อแก้ไขวิธีที่คริสตจักรทำพันธกิจ โดยเริ่มจากการประเมินทรัพย์สิน (หรือจุดแข็ง) ที่ชุมชนใกล้คริสตจักร และพยายามพัฒนาแผนเกี่ยวกับวิธีการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นร่วมกับปัจจัยอื่นๆ เพื่อต่อสู้กับปัญหาความยากจน สร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในชุมชน

และมีเป้าหมายสูงสุดคือการแบ่งปันเกี่ยวกับพระเยซูและให้ผู้คนได้สัมผัสกับพระองค์อย่างเป็นรูปธรรม

8) รักผู้ทำพันธกิจคนอื่นๆ ที่ทำพันธกิจกับคนยากจน สามารถร่วมทำพันธกิจกับคนอื่นๆ ที่อยู่ไกลออกไปได้ โดยผ่านทาง การอธิษฐาน การส่งข้อความหนุนใจ การบอกเรื่องราวของการทำพันธกิจของเขากับคนอื่น รวมถึงการเปิดโอกาสให้แบ่งปันประสบการณ์ในคริสตจักรเมื่อเขากลับมา

9) รักแท้ด้วยเงินทอง เป็นการสนับสนุนทางการเงินแก่องค์กรที่ทำพันธกิจกับคนยากจน การให้การสนับสนุนนี้ต้องตรวจสอบข้อมูลทางการเงิน รูปแบบการทำพันธกิจ และความเร่งด่วนของพันธกิจเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ทุนสนับสนุน

10) รักแท้โดยการขยายพันธกิจของคริสตจักร โดยการร่วมมือกับองค์กรหรือคริสตจักรอื่นๆ ในการทำพันธกิจกับคนยากจน นอกจากนี้แล้วยังมีการทำงานร่วมกับชุมชนโดยเชิญผู้นำหรือผู้มีอิทธิพลในชุมชนรวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐมาร่วมปรึกษา และร่วมมือกับองค์กรในท้องถิ่น เพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่คริสตจักรตั้งอยู่ คริสตจักรอาจสนับสนุนด้านกำลังคนและด้านทุนทรัพย์ นอกจากนี้ยังมีการขยายงานของคริสตจักรโดยการส่งมิชชันนารี

11) รักแท้ผ่านธุรกิจการทำงาน การทำพันธกิจกับคนยากจนสามารถทำได้หลายช่องทางหลายวิธีการ เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปสามารถทำพันธกิจได้ ผ่านทางการทำงาน รวมถึงการใช้ประสบการณ์ในการทำงาน การประกอบอาชีพในการช่วยเหลือคนยากจน เช่น การสอนให้คนยากจนประกอบอาชีพได้ ครูที่เกษียณอายุติศตนในการสอนหนังสือแก่เด็กยากจนหรือผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ช่างตัดเย็บสอนการตัดเย็บให้คนยากจน ร้านค้าให้ส่วนลดให้แก่ผู้ที่ทำพันธกิจกับคนยากจน สนับสนุนสินค้าที่คนยากจนผลิต เป็นต้น

7. Bradley, Anne R. and Lindsley, Art. (Eds.) (2015). *For the Least of These: A Biblical Answer to Poverty*. Grand Rapids, MI: Zondervan Academic.

วรรณกรรมนี้ให้มุมมองในการทำพันธกิจกับคนยากจนบนพื้นฐานของพระคริสตธรรมคัมภีร์และทางด้านเศรษฐศาสตร์ ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะในการทำธุรกิจขนาดย่อมและการมีความสามารถในการทำงาน และให้เหตุผลหลักในการช่วยเหลือคนยากจนคือพวกเขาถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้า ในการทำพันธกิจไม่เพียงแค่ให้คนยากจนอยู่รอดเท่านั้น แต่คนยากจนจะต้องเจริญเติบโตและเจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน การทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นและองค์กรอิสระที่อยู่ใกล้ชิดกับคนยากจนและมีข้อมูลส่วนบุคคลที่มากกว่า จึงเป็นผู้ทำพันธกิจกับคนยากจนได้ดีกว่ารัฐบาล หลักการทำพันธกิจดังนี้

การฝึกอบรมทางธุรกิจและการเตรียมความพร้อมในการทำงาน คริสตจักรเป็นผู้นำในการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการแก่คนยากจนผ่านทางการทำงานร่วมกับองค์กรคู่มือ บุคคลที่

ยากจนเหล่านั้นสามารถซื้ออาหารและเสื้อผ้าของตนเองและมีบ้านของตนเอง นอกจากการทำธุรกิจแล้วยังมีการจัดเตรียมการฝึกงาน เพื่อให้บุคคลมีทักษะในการสัมภาษณ์ สร้างเครือข่าย และเพื่อค้นหาและรักษางานไว้ ให้ความรักของพระคริสต์เปลี่ยนแปลงพวกเขาในระยะยาว จากการดูแลโดยผู้ทำพันธกิจที่สอนเรื่องความเชื่อและการเงินในคริสตจักร

การให้คำปรึกษา อดีตผู้ต้องขังจะถูกระบุฐานะเป็นคนยากจนเมื่อครบคร้ว สังคมไม่ต้อนรับ สถานประกอบการปฏิเสธที่จะรับเข้าทำงาน โอกาสที่พวกเขาจะทำผิดแล้วกลับเข้าเรือนจำอีกสูง ทั้งที่พวกเขาเป็นคนมีศักยภาพสามารถพึ่งพาตัวเองได้ การทำพันธกิจกับผู้ต้องขังเป็นการให้โอกาสในการทำธุรกิจ โดยส่งเสริมให้เป็นผู้ประกอบการขณะอยู่ในเรือนจำ ปลุกฝังให้เป็นผู้ประกอบการผ่านการให้คำปรึกษา มีการสอนในชั้นเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาและนักบริหารธุรกิจ ผู้ต้องขังสามารถเข้าถึงเครือข่ายระดับมืออาชีพของผู้บริหาร เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถรับงานได้เมื่อออกจากเรือนจำ นอกจากนี้แล้วสิ่งสำคัญที่สุดคือการเชื่อมโยงผู้ต้องขังกับพี่เลี้ยงซึ่งจะแนะนำพวกเขาตลอดกระบวนการทางธุรกิจและผู้ที่เปิดชีวิตให้กับผู้ให้คำปรึกษา

บริการทางการเงิน เป็นการช่วยให้คนยากจนสามารถกู้ยืมเงินเพื่อเริ่มต้นธุรกิจขนาดเล็ก การให้บริการการเงินรายย่อยขององค์กรร่วมมือกับคริสตจักร ทำพันธกิจกับคนยากจน นอกจากให้เงินกู้แล้วยังรับฝากเงิน และให้การฝึกอบรมทางธุรกิจ เพื่อให้คนยากจนกลับมาพึ่งพาตัวเองได้อีกครั้ง บริการการเงินรายย่อยช่วยป้องกันไม่ให้คนยากจนพึ่งพาเงินกู้จนกระทั่งเมื่อประสบเหตุฉุกเฉิน ไม่ว่าจะรถของพวกเขาจะเสียหรือสมาชิกในครอบครัวต้องการการรักษาพยาบาล การบริการการเงินรายย่อยให้สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม และสิ่งที่เป็นการส่งเสริมการสร้างวินัย คือการให้เงินกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยแก่คนยากจนหากเงินกู้ได้รับการชำระคืนภายในกำหนด ผู้รับบริการใช้ช่วงเวลาปลอดดอกเบี้ยจะต้องเริ่มการออมด้วย ซึ่งช่วยให้พวกเขาเตรียมพร้อมในกรณีฉุกเฉินอื่น

8. Carr, Johnny and Captari, Laura. (2013). *Orphan Justice: How to Care for Orphans Beyond Adopting*. Nashville, Tennessee: B&H Publishing Group.

วรรณกรรมนี้เป็นการเสนอการทำพันธกิจกับเด็กกำพร้าที่เป็นเด็กต่างเชื้อชาติและวัฒนธรรม หลักการและวิธีการในการทำพันธกิจดังนี้

1) เด็กกำพร้าและการค้ามนุษย์ การปกป้องเด็กโดยการสร้างพันธกิจในชุมชนของคริสตจักรติดต่อกับหน่วยงานของรัฐบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการร่วมมือกับนักสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่เพื่อเสนอแผนพันธกิจ อธิษฐานและวางแผนให้คริสตจักรท้องถิ่นมีส่วนในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกค้ามนุษย์

2) เอชไอวี/เอดส์ พันธกิจเกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ในคริสตจักรให้การศึกษาแก่ครอบครัวและกระตุ้นให้พวกเขาพิจารณาสำหรับเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวีมาเลี้ยง เนื่องจากวัฒนธรรมของ

คริสตจักรเปิดกว้างมากขึ้นและยอมรับต่อชุมชนที่ติดเชื้อเอชไอวี

3) สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เป็นส่วนหนึ่งหรือสนับสนุนทีมประกาศพระกิตติคุณที่เดินทางไปและพบกับศิษยาภิบาลและครอบครัวในวัฒนธรรมอื่นๆ สอนให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ของการเป็นบุตรบุญธรรมและการเป็นพ่อแม่บุญธรรม

4) ความยากจน ติดต่อกับหน่วยงานท้องถิ่นเกี่ยวกับการเริ่มต้นปกป้องครอบครัวในชุมชนของคริสตจักร ติดต่อเขตการศึกษาในท้องถิ่นเพื่อค้นหาความต้องการ ติดต่อกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในพื้นที่ว่า คริสตจักรสนใจที่จะร่วมมือกับพวกเขาเพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่หิวโหย

5) การดูแลอุปถัมภ์ ผู้รับอุปการะต้องเข้าฝึกอบรมการรับรองการอุปถัมภ์ เมื่อผ่านการรับรองสามารถเป็นพ่อแม่อุปถัมภ์ได้ การฝึกอบรมเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับขั้นตอนการสมัคร นี่เป็นช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้และสร้างเครือข่ายที่ดีกับครอบครัวอุปถัมภ์อื่นๆ และให้ข้อมูลที่ต้องการแก่ผู้กำลังตัดสินใจที่จะเป็นพ่อแม่อุปถัมภ์หรือรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมผ่านระบบอุปถัมภ์

6) การเหยียดเชื้อชาติ คริสตจักรเปิดกว้างสำหรับเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่มีความแตกต่าง และหนุนใจให้สมาชิกรับเด็กกำพร้าเหล่านั้นมาอุปการะ คริสตจักรยอมรับและให้โอกาสแก่วัฒนธรรมย่อยในคริสตจักร และคริสตจักรต้องพร้อมสำหรับการให้ปรึกษากับเด็กที่มาจากวัฒนธรรมอื่น

7) การทำแท้ง การป้องกันการทำแท้งกับผู้หญิงที่ยังไม่พร้อมสำหรับการตั้งครรภ์หรือการตรวจพบทารกที่ไม่ปกติในครรภ์ ผู้ทำพันธกิจในการป้องกันการทำแท้งนี้ ต้องติดต่อที่รับฝากครรภ์เพื่อขอข้อมูล จุดประสงค์ของการติดต่อขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ทำพันธกิจ เช่น ทำหน้าที่เป็นตัวกลางหาพ่อแม่บุญธรรมให้ หรืออาสาที่จะเป็นพ่อแม่บุญธรรมเอง ในกรณีที่เป็นเด็กพิเศษต้องหา “บัดดี้” ให้ และคริสตจักรต้องเปิดพันธกิจสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยเช่นกัน

8) คริสตจักร เด็กกำพร้าถือว่าเป็นคนที่อ่อนแอที่สุดถ้าไม่มีญาติที่ใกล้ชิดดูแล คริสตจักรต้องเห็นความสำคัญกับการทำพันธกิจนี้ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาที่จะเกิดถ้าเด็กไม่ได้รับการดูแล คริสตจักรควรเสนอในแผนประจำปีเรื่องสนับสนุนการรับบุตรบุญธรรม ให้สมาชิกแต่ละครอบครัวสามารถช่วยกันดูแลได้ ในวันอาทิตย์มีโปรแกรมสำหรับเด็กๆ ในชั้นเรียนรวีวารศึกษาของคริสตจักร

9. Charlesworth, Martin and Williams, Natalie. (2017). *A Church for the Poor: Transforming the church to reach the poor in Britain today*. Colorado Springs, CO: David C Cook.

วรรณกรรมนี้นำเสนอการทำพันธกิจของการบุกเบิกคริสตจักรสำหรับคนยากจน มีรูปแบบการทำ

พันธกิจหลายด้านเพื่อตอบสนองต่อคนยากจนตามหลักของพระคริสตธรรมคัมภีร์ ให้หลักการทำพันธกิจกับคนยากจน ดังนี้

1) การดูแลในทางปฏิบัติ คริสตจักรทำพันธกิจกับคนยากจนตามแบบอย่างพระเยซู พระองค์ทรงใช้เวลาแก่พวกเขา พระองค์ทรงสงสารพวกเขา ทรงรักษาพวกเขา ทรงปลอบโยนพวกเขา และทรงเลี้ยงดูพวกเขาด้วย และคริสตจักรที่เป็นพระกายของพระองค์ได้ทำตามแบบอย่างนั้นตั้งแต่ คริสตจักรยุคแรก คริสตจักรออกไปหาคนยากจนในพื้นที่รอบๆ ของคริสตจักร และมีส่วนซึ่งกันและระหว่างคริสตจักรและคนยากจน

2) การเป็นตัวแทนคนยากจนในสังคมที่ไม่ยุติธรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบเนื่องจากความอ่อนแอทางเศรษฐกิจของคนยากจน คริสตจักรพูดแทนผู้พิการและคนชายขอบต่อสิทธิที่พวกเขาควรได้รับ กระบวนการเริ่มต้นด้วยผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับคริสตจักรในท้องถิ่น และนอกจากนี้แล้วพันธกิจของคริสตจักรมีบทบาทในสังคม เช่นการต่อสู้กับเรื่องการค้ามนุษย์ สำหรับคริสตจักรท้องถิ่นที่ต้องการปลูกคริสตจักรเพื่อคนยากจน การสนับสนุนสามารถทำได้แบบตัวต่อตัวกับคนยากจน คริสตจักรต้องทำงานกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อช่วยให้คนยากจนได้รับความยุติธรรม รวมถึงการเป็นตัวกลางระหว่างผู้ที่อาจถูกกดขี่ ถูกทอดทิ้ง หรือถูกตัดสินผิดได้ง่าย กับผู้อื่นที่มีอำนาจเหนือกว่าอาจจะเป็นผู้กดขี่ ญาติ หรือรัฐบาล คริสตจักรถูกเรียกให้พูดเพื่อคนที่ไม่สามารถพูดเพื่อตนเองได้ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ยากไร้ ปกป้องสิทธิของคนยากจนและคนขัดสน

3) การประกาศกิตติคุณ ในการทำพันธกิจของคริสตจักรที่สำคัญที่นำการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงมาสู่คนยากจน คือการประกาศกิตติคุณที่เป็นข่าวดีแก่คนยากจน ข่าวดีในเรื่องพระเยซูคริสต์ เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า ข่าวดีที่เรียกร้องให้คนยากจนกลับใจจากบาปส่วนตัว พวกเขาเปลี่ยนแปลงความเชื่อและเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเกิดขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ พระกิตติคุณและพลังของการเทศนามีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงผู้คน ที่เป็นคนยากจนและคนชายขอบ

4) การสร้างสาวก ฝึกฝนคนยากจนให้ดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในฐานะคริสเตียน พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นอยู่ในบริบทของชีวิตในชุมชนคริสเตียน การนมัสการ การสามัคคีธรรม การสอน การมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันของคริสตจักร คนยากจนได้รับการสร้างเป็นสาวกผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่น เป็นกระบวนการที่ท้าทาย แต่จำเป็นต้องดำเนินการหากต้องการเห็นคริสตจักรสำหรับคนยากจนเกิดขึ้นและขยายออกไป ผลลัพธ์จากการสร้างสาวกที่ยอดเยี่ยม เมื่อบางคนเข้ามาในคริสตจักรฐานะคนขัดสนแล้วกลายเป็นผู้นำในคริสตจักร นั่นคือการสร้างคริสตจักรสำหรับคนยากจนที่นำไปสู่การได้ผู้นำคริสตจักรที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนยากจน

10. Corbett, Steve, Fikkert, Brian and Casselberry, Katie. (2015). *Helping Without Hurting in Church Benevolence: A Practical Guide to Walking with Low-Income People*. Chicago, IL: Moody Publishers.

วรรณกรรมนี้แนะนำวิธีการตอบสนองของคริสตจักรที่มีต่อบุคคลที่มีความต้องการด้านการเงินเพื่อสนองต่อความต้องการเร่งด่วน เช่น ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าไฟฟ้า เป็นต้น วรรณกรรมได้นำเสนอตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละกรณีของความต้องการที่จะให้คริสตจักรช่วยเหลือ คริสตจักรใช้วิธีอย่างไรที่จะไม่เป็นการทำร้ายคนที่ขาดแคลนเหล่านั้น และนำเขาให้ได้รับการเปลี่ยนแปลง ให้หลุดจากวงจรของปัญหาได้อย่างไร คนยากจนในบริบทของวรรณกรรมนี้ส่วนใหญ่เป็นคนยากจนชั่วคราว เป็นบุคคลที่รายได้น้อย ทั้งเป็นสมาชิกของคริสตจักรและบุคคลทั่วไป หลักการทำพันธกิจมีต่อสถานการณ์ต่างๆ ดังนี้

1) ปัญหาที่ต้องแก้ไขคืออะไร? ลักษณะความยากจนเป็นอะไร?

มุมมองที่มีต่อสาเหตุของความยากจนเป็นตัวกำหนดสำหรับวิธีการให้ความช่วยเหลือ ถ้าวินิจฉัยสาเหตุของความยากจนผิด การช่วยเหลือจะไม่ได้ผล การกำหนดกรอบความคิดเกี่ยวกับสาเหตุของความยากจนที่มีรากเหง้ามาจากความสัมพันธ์ที่สูญเสียไปมนุษย์กับพระเจ้า กับตนเอง กับผู้อื่นและกับสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าเป็นกรอบ ความสัมพันธ์เหล่านี้พังทลายลงเนื่องจากพฤติกรรมของบุคคล การดูหมิ่น การเอาใจเอาเปรียบ การกดขี่ และการทำงานของวิญญาณชั่ว กรอบนี้ช่วยในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาได้ ทำให้แก้ปัญหาได้ตรงกับความต้องการจริง

2) เป้าหมายคืออะไร?

คริสตจักรต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนคือการนำไปถึงความสัมพันธ์อันดีงามที่มีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ตนเอง ผู้อื่น และสิ่งทรงสร้าง ในการบรรเทาความยากจนอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหรือในระยะสั้น คริสตจักรสามารถใช้โปรแกรมในชั้นเรียนของคริสตจักรเสริมสร้างความเชื่อร่วมกับการสอนความรู้ในการจัดการกับปัญหาแท้จริง ที่ผู้ขอรับการช่วยเหลือกำลังเผชิญ เป็นเงื่อนไขของการให้ความช่วยเหลือ ที่ผู้ขอรับการช่วยเหลือต้องเข้าร่วม และความคาดหวังคือเขาได้เป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นสมาชิกของคริสตจักร และได้รับการพัฒนาทักษะนำตัวเองหลุดจากปัญหาได้

3) เป้าหมายจะสำเร็จได้อย่างไร?

ศูนย์กลางของคริสตจักรคือพระเยซูคริสต์ และพันธกิจเป็นของพระเยซูคริสต์ พระองค์เท่านั้นนำการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงและยั่งยืน มาถึงคนที่ขอรับการช่วยเหลือจากคริสตจักร พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานและพัฒนาขึ้นไป ความคาดหวังของคนที่มาขอความช่วยเหลือ ต้องการที่จะได้รับการตอบสนองทันที ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน อาหารหรือที่พักอาศัย คริสตจักรต้องเข้าใจถึงความจริงว่าการตอบสนองเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ทำให้ปัญหาจบหรือได้รับการแก้ไข คริสตจักรควรสร้างความสัมพันธ์ในระยะยาว เพื่อให้คนเหล่านั้นต้อนรับ

พระเยซูคริสต์เข้าในชีวิต พระองค์จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ

11. Ferguson, Dave and Ferguson, Jon. (2021). *BLESS: 5 Everyday Ways to Love Your Neighbor and Change the World* Center. Washington, D.C.: Salem Books.

วรรณกรรมนี้นำเสนอ 5 ขั้นตอนในการทำพันธกิจกับคนยากจนหรือคนอื่นๆ ที่กำลังอยู่ในความทุกข์ลำบาก เป็นหนทางที่แสดงออกถึงการรักเพื่อนบ้าน ขั้นตอนในการทำพันธกิจดังนี้

B: เริ่มต้นด้วยการอธิษฐาน การอธิษฐานเป็นทั้งวิธีค้นพบพันธกิจและวิธีดำเนินชีวิตตามพันธกิจ หากผู้ทำพันธกิจไม่แน่ใจว่าพระเจ้าเรียกให้ช่วยใคร หรือที่ใดที่พระเจ้าเรียกให้ผู้ทำพันธกิจไปรับพร ผู้ทำพันธกิจสามารถเริ่มด้วยการอธิษฐาน และถ้ารู้จักคนที่ต้องการให้พรแล้ว ให้เริ่มอธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้น สำหรับคำแนะนำในขั้นตอนนี้ให้ผู้พันธกิจอธิษฐานสารภาพสิ่งที่อยู่ในใจ และอธิษฐานขอพระวิญญูณบริสุทธิทรงนำในการหาผู้ที่เป็เป้าหมาย และจดจ่ออยู่กับคำตอบที่ได้สำหรับผู้ที่เป็เป้าหมายเลือกจำนวน 8 คน ซึ่งอาจจะเป็เพื่อนบ้าน หรือเป็คนที่รู้จักในที่อื่นๆ อธิษฐานเผื่อ 8 คนนี้ที่พระเจ้าให้นำพระพรไปสู่พวกเขาอย่างไรผ่านทาง การอธิษฐาน

L: ฟัง การถามคำถามแล้วฟังเป็หัวใจสำคัญของชีวิตและคำสอนของพระเยซู ทุกความสัมพันธ์เริ่มต้นด้วยการฟังคำพูดและชีวิตของใครบางคน การฟังที่แท้จริงอาจเป็ของขวัญที่กรุณาและรักใคร่ที่สุดที่ผู้ทำพันธกิจสามารถมอบให้ใครสักคนได้ การฟังเปิดโอกาสให้คนที่พระเจ้าให้พรเขาได้บอกถึงความต้องการของเขาเอง การฟังทำให้ก้าวไปข้างหน้าในความสัมพันธ์ขณะที่พระเจ้าใช้ให้พรผู้อื่นและเปลี่ยนชีวิตของพวกเขา เป็ขั้นตอนต่อไปในการรักเพื่อนบ้านและช่วยให้พวกเขา รู้จักความรักของพระเจ้า

E: กิน การกินมีบางอย่างเกี่ยวกับการทานอาหารร่วมกัน ที่ย้ายความสัมพันธ์จาก ความคุ้นเคยไปสู่มิตรภาพเร็วกว่าสิ่งอื่นใดที่สามารถทำได้ การรับประทานอาหารร่วมกันเป็การปฏิบัติที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดประการหนึ่งที่สามารถทำได้ในฐานะผู้เชื่อ ในทางปฏิบัติคริสตจักรหรือครอบครัวคริสเตียนเชิญคนแปลกหน้าหรือคนยากจนมาร่วมรับประทานอาหารเช้าครั้ง เป็การเปิดให้โอกาสให้คริสตจักรสร้างความสัมพันธ์กับคนเหล่านั้นเป็จำนวนมากได้ ในมื้ออาหาร 21 มื้อต่อสัปดาห์จัดตารางหนึ่งมื้อสำหรับการร่วมทานอาหารกับคนเหล่านั้น

S: การบริการหรือการรับใช้ เมื่อผู้ทำพันธกิจเริ่มต้นด้วยการอธิษฐาน ฟัง และรับประทานอาหารกับใครสักคน มีโอกาสดีที่จะค้นพบว่าผู้ทำพันธกิจจะรับใช้บุคคลที่พระเจ้าอวยพรเขาผ่านทางผู้ทำพันธกิจให้ดีที่สุดได้อย่างไร ผลที่ได้ของการรับใช้คือความใกล้ชิดกับพวกเขา ได้พบกันหน้าต่อหน้า ได้ยินเสียงและใช้เวลาด้วยกันมากขึ้นมีโอกาสที่จะแบ่งปันเรื่องของพระเจ้ามากขึ้น และยังได้ความเป็นส่วนตัวระหว่างผู้ทำพันธกิจกับคนที่เขารับใช้ เพราะการรับใช้แบบตัวต่อตัวกับเขา นอกจากนี้แล้วการรับใช้ทำให้ผู้ทำพันธกิจมีจุดสนใจอยู่ที่คนที่เขารับใช้ และมีพลังอย่างเต็มที่ในการ

รับใช้

S: เรื่องราว เมื่อผู้ทำพันธกิจผู้กมิตรและให้พรผู้คน พวกเขาารู้สึกปลอดภัยและต้องการทราบเรื่องราวของผู้ทำพันธกิจ เมื่อถึงตอนนั้นเป็นโอกาสเป็นพยานเรื่องของพระเยซูคริสต์ เป็นประสบการณ์ส่วนที่สามารถบอกพวกเขาได้ว่าความรักของพระเจ้า การสิ้นพระชนม์ และการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูได้เปลี่ยนแปลงผู้ทำพันธกิจอย่างไร

12. Finamore, Steve. (1996). Self-help finance for the poor. *FOOTSTEPS*, 26(MARCH), 1-16.

วรรณกรรมนี้เป็นการเสนอแนวทางการทำพันธกิจกับคนยากจนของ Tearfund ผ่านทางการให้กู้ยืมเงินในการประกอบอาชีพ เป้าหมายคือการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มชุมชน เพื่อครัวเรือน หรือสำหรับบุคคล และให้พึ่งพาตัวเองได้พร้อมทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยใช้การประชุม และการอบรมควบคู่ไปด้วยกัน และแหล่งเงินให้กู้มาจากองค์กรอื่นที่เชื่อมโยงกับคริสตจักร หลักการดังนี้

1) ตกลงเงื่อนไขของเงินกู้ร่วมกัน และให้แน่ใจว่าเงื่อนไขเหล่านี้ชัดเจนต่อผู้กู้ ระบุให้ชัดเจนว่าจะต้องชำระเมื่อใดและที่ไหน ช่วยผู้กู้ให้ประเมินความสามารถของตนเองในการชำระคืนเงินกู้ และทำให้แน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจด้วยว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากพวกเขาล้มเหลวในการชำระคืนเงินกู้

2) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเงื่อนไขการชำระคืนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเงินกู้ หากเป็นการทำให้ผู้คนสามารถซื้อจำนวนมากในเมืองและขายต่อในพื้นที่ ก็ควรชำระด้วยเงินสดเป็นประจำ ถ้าเงินกู้สำหรับงานด้านการเกษตร ไม่ควรมีการชำระคืนจนกว่าพืชผลจะเก็บเกี่ยวและขายในตลาด

3) ขอหลักฐานการออมประกอบในเงื่อนไข ผู้กู้มีแนวโน้มที่จะมีความรับผิดชอบทางการเงินและสามารถวางแผนสำหรับอนาคตได้ดีขึ้น การออมอาจเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของเงินกู้

4) การดำเนินการหากไม่มีการชำระคืน ผลที่ตามมาบางอย่างต้องตามมาหากผู้กู้ไม่ชำระหนี้ อาจเป็นจดหมายหรือการเยี่ยม ไม่ควรใช้วิธีการยึดบ้าน สิ่งของและเครื่องมือหาเลี้ยงชีพไปจากคนยากจน ขอคำแนะนำและการสนับสนุนที่ดีเพื่อช่วยเหลือพวกเขา

5) พิจารณาให้ความสำคัญกับผู้หญิงมากขึ้น มีหลักฐานมากมายที่บ่งชี้ว่าผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะน่าเชื่อถือมากกว่าผู้ชายในการชำระคืนเงินกู้

6) ดูแลปกป้องคนงาน พนักงานที่ออกเงินกู้และเรียกเก็บเงินเสี่ยงภัยจากโจร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาเดินทางโดยลำพัง ส่งเสริมให้กลุ่มพัฒนาความรับผิดชอบต่อพนักงาน

7) คริสตจักรหลีกเลี่ยงที่จะดำเนินโครงการสินเชื่อ โครงการสินเชื่อที่ได้รับการ

สนับสนุนจากคริสตจักรต่างประสบปัญหาหลายประการ บางครั้งมีเพียงสมาชิกคริสตจักรเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์ สมาชิกอาจไม่เต็มใจที่จะชำระคืนเงินกู้ โดยเชื่อว่าสมควรได้รับแบ่งปันทรัพยากรของคริสตจักร เมื่อมีการพยายามกู้เงิน ผู้คนออกจากคริสตจักร คริสตจักรแตกแยก และปัญหาภิบาลต่างๆ เกิดขึ้น แม้ว่าผู้ยืมจะไม่ใช่สมาชิกของคริสตจักร แต่ก็อาจเป็นเรื่องยากสำหรับคริสตจักรที่จะเคร่งครัดเกี่ยวกับการทวงหนี้ ศิษยาภิบาลไม่สามารถเป็นทั้งผู้ทวงหนี้จากคนยากจนและผู้ปลอบโยนคนยากจนได้ อาจเป็นการดีที่สุดหากโครงการสินเชื่อได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เชื่อมโยงกับคริสตจักรมากกว่าที่จะสนับสนุนโดยตัวคริสตจักรเอง ธุรกิจการให้ยืมและการเก็บไม่ควรถูกทำในชื่อคริสตจักร

8) หากมีการให้กู้ยืมแก่บุคคล ให้ระมัดระวังในการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของสมาชิกเพียงไม่กี่คนในชุมชน ส่งผลให้เกิดความแตกแยกและปัญหาสังคม

13. Frame, Christopher John. (2021). *7 Attitudes of the Helping Heart How to Live Out Your Faith and Care for the Poor*. Grand Rapids, MI: Zondervan.

วรรณกรรมนี้แนะนำวิธีการทำพันธกิจกับคนยากจน ให้สัมผัสถึงชีวิตของคนยากจนผ่านประสบการณ์หรือเรื่องราวของพวกเขา สามารถช่วยให้สร้างกรอบในการทำพันธกิจกับคนยากจนได้ตรงตามความต้องการ หลักในการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) การเผชิญหน้ากับความท้าทายภายใน เมื่อเผชิญกับความสงสัยกับการที่จะไม่ตอบสนองต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เช่น การขอสิ่งของที่แพงกว่าเพื่อนำไปขายโดยอ้างว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องใช้ และคนยากจนที่เลี้ยงชีพโดยการบิบบังคับให้ช่วย แต่คนยากจนนำไปขายแทนที่จะนำไปใช้ เป็นการต่อสู้กับการขาดความเอื้ออาทร ต่อสู้กับคำถามในใจว่าควรให้ความช่วยเหลือหรือไม่ ฯลฯ เหล่านี้ที่ต้องเจอ

2) พบกับคนยากจน มองความคล้ายคลึงท่ามกลางความแตกต่าง คนส่วนใหญ่มองสิ่งที่คนอื่นมีหรือไม่มี มากกว่าสิ่งที่พวกเขาเป็น ความต้องการ ความหวัง ความผิดหวัง ความทรงจำและความรู้สึกของพวกเขา มองไม่เห็นหรือไม่เข้าใจชีวิตอีกด้านของพวกเขา เช่นความรักที่พวกเขามีต่อเด็ก ความสุขที่พวกเขาได้รับจากเพื่อน เป็นต้น ภายนอกอาจจะแตกต่างกัน แต่ภายในนั้นเหมือนกัน

3) การรู้คุณค่าและความถ่อมตน เข้าใจสิทธิพิเศษของผู้ทำพันธกิจในการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ ด้วยใจสุภาพและอ่อนน้อมถ่อมตน และเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น ช่วยให้ผู้ทำพันธกิจสามารถเชื่อมสัมพันธ์กับคนยากจนได้มากขึ้นในปัญหาชีวิตประจำวัน และสามารถช่วยให้ผู้ทำพันธกิจสามารถจดจำพวกเขาได้ไม่ลืม

4) ความเข้าใจ โอบรับพลังแห่งความทุกข์ร่วมกัน การเห็นอกเห็นใจคนยากจนเป็น

การแบ่งปันในผลของความยากจน การช่วยเหลือคือการเอาใจใส่ ผู้ทำพันธกิจสามารถรับ ข้อมูลเกี่ยวกับคนยากจนเพื่อเข้าเป็นหุ้นส่วนในความทุกข์ยาก ผ่านทางสื่อหรือองค์กรอิสระต่างๆ

5) ความเห็นใจ เริ่มต้นใกล้และแผ่ออกไปไกล การทำพันธกิจกับคนยากจน จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขากำลังเผชิญ และเรียนรู้จากองค์กรที่ทำพันธกิจกับคนยากจน เป็นการก้าวไปข้างหน้าของความเห็นอกเห็นใจ ทำให้การทำพันธกิจมีประสิทธิผลมากขึ้น ผ่านทางการคิดวิเคราะห์จากข้อมูลที่มี จากนั้นหาวิธีที่เหมาะสมช่วยพวกเขา

6) ความเอื้ออาทรและความบริสุทธิ์ การเป็นทั้งหมดที่พระเจ้าต้องการให้เป็น ความบริสุทธิ์นำไปสู่การอธิษฐาน และการอธิษฐานช่วยให้เป็นคนบริสุทธิ์ ช่วยให้ออกห่างมากขึ้น มีความเห็นอกเห็นใจ และช่วยปรับความคิดในการทำพันธกิจกับคนยากจนให้เข้ากับพระทัยของพระเจ้า การอธิษฐานยังช่วยกระตุ้นให้พัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับผู้ที่ตกอยู่ในความยากจน

7) ความหวัง ความเชื่อและการกระทำที่สร้างแรงบันดาลใจ ความหวังคือการเชื่อว่าพระเจ้าสามารถใช้ให้ทำพันธกิจได้ ความหวังเป็นสิ่งที่สามารถแบ่งปันและสร้างแรงบันดาลใจให้คนยากจนได้ ผู้ทำพันธกิจต้องมีความหวัง และให้ความหวังนั้นกลายเป็นความหวังของคนยากจน ความหวังที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นคือ หายจากความยากจน และมีความหวังในแผ่นดินของพระเจ้า

14. Keller, Timothy. (1997). *Ministries of Mercy the Call of the Jericho Road*. Phillipsburg, New Jersey: P&R Publishing Company.

วรรณกรรมนี้ให้นิยามของคนยากจน คือ คนไร้บ้าน ว่างานหรือรายได้ไม่พอ เด็กและวัยรุ่นที่อยู่ในความยากจน ชนกลุ่มน้อย คนป่วย แรงงานที่ขาดทักษะ กลุ่มเสี่ยงจากโรคติดต่อร้ายแรง (โรคเอดส์) และผู้ต้องขัง คนเหล่านี้ไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ในบางครั้งจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ รูปแบบการช่วยเหลือดังนี้

1) ตั้งเป้าหมายสำหรับแต่ละปัญหา เป้าหมายคือคำสั่งเฉพาะของสิ่งที่ผู้ทำพันธกิจตั้งเป็นเงื่อนไขกับผู้ขอรับความช่วยเหลือ เป็นข้อตกลงร่วมกันให้แต่ละฝ่ายทำหน้าที่ของตน สำหรับการพึ่งพาทางการเงิน ตัวอย่างของเป้าหมายจะเป็นดังนี้ “เพื่อให้ครอบครัวสามารถหาเลี้ยงตัวเองผ่านรายได้ผ่านการจ้างงาน เป็นระยะเวลาหกเดือนเริ่มในเดือนกันยายน” สำหรับครอบครัวที่ขาดทักษะ “การวางแผนเศรษฐกิจ” เป้าหมายคือ “เพื่อให้ครอบครัวสามารถรักษาการชำระหนี้ทั้งหมดได้โดยไม่ผิดนัดชำระเป็นเวลาหกเดือน” สำหรับครอบครัวที่มีปัญหาภายใน เป้าหมายอาจเป็นดังนี้ “การเห็นลูกไปเรียนหนึ่งภาคเรียนตามกำหนด ไม่ขาดเรียน หรือมีการกระทำผิดอื่นๆ”

2) รูปแบบของความช่วยเหลือ “ผู้ที่ต้องพึ่งพาทางการเงิน” ต้องได้รับความช่วยเหลือฉุกเฉินเพื่อช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมาย ค้นหาแหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว

เพื่อน หน่วยงานช่วยเหลืออื่นๆ ในการร่วมให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้จำเป็นต้องระบุความถนัดทางอาชีพ เพื่อช่วยในการอบรมขึ้นใหม่สายอาชีพ เพื่อสอนทักษะการทำงาน และช่วยให้พวกเขาหาโอกาสในการทำงาน “สำหรับผู้ต้องพึ่งพาทางร่างกาย” จำเป็นต้องจัดหาอาหารบำรุงร่างกาย เพื่อมีรายได้มั่นคงเพียงพอสำหรับความต้องการ “สำหรับผู้ต้องพึ่งพาทางอารมณ์” ต้องเผชิญหน้ากับพวกเขาด้วยความรักเกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยกัน เพื่อจัดทัศนคติและนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการหางานทำ “สำหรับผู้ขาดทักษะการวางแผน” ต้องช่วยพวกเขาพัฒนาระบบการวางแผนและประเมินทางการเงิน “สำหรับการพึ่งพาสังคม” ต้องทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนทางกฎหมายหรือรักษาความปลอดภัยให้กับพวกเขา สำหรับการพึ่งพาอาศัยกัน ต้องสร้างเครือข่ายของการสนับสนุนและเพื่อนร่วมทำพันธกิจ

อธิบายแรงจูงใจเบื้องหลังความช่วยเหลือเสมอว่า เป็นประสบการณ์ของพวกเขาเกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้า พระกิตติคุณจะต้องแบ่งปันกับบุคคลนั้นในระหว่างความสัมพันธ์ในการช่วยเหลือ ถ้าบุคคลนั้นไม่ใช่คริสเตียน หากบุคคลนั้นเป็นคริสเตียน ควรจัดทำแผนเพื่อช่วยให้บุคคลนั้นเติบโตในพระคุณในช่วงเวลาแห่งการช่วยเหลือนี้ เพื่อช่วยให้พวกเขาองความทุกข์จากมุมมองของพระคริสตธรรมคัมภีร์ และให้บุคคลนั้นมีส่วนร่วมในการนมัสการและการสามัคคีธรรมที่คริสตจักร

ผู้ทำพันธกิจต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ค้นหาสาเหตุที่แท้จริงในช่วงเริ่มต้นของการสร้างความสัมพันธ์ ถามความเห็นของคนนั้น ตัดสินใจร่วมกัน ระดมความคิดทางเลือกที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คิดข้อดีข้อเสียของแต่ละอย่าง ยอมให้บุคคลนั้นช่วยในการเลือกทางเลือกอื่นเว้นแต่การเลือกนั้นอันตรายหรือไม่เป็นไปตามพระคริสตธรรมคัมภีร์

15. Keller, Timothy. (2012a). *Center church: doing balanced, Gospel-centered ministry in your city*. Grand Rapids, Michigan: Zondervan.

วรรณกรรมนี้เป็นวรรณกรรมที่น่าสนใจ เพราะประกอบด้วยหลักศาสนศาสตร์ในเรื่องความรอดโดยพระคุณของพระเจ้า ผ่านทางการกลับใจใหม่จากการประกาศและสอนพระกิตติคุณ ขณะเดียวกันชุมชนที่ยากจนและได้รับความอยุติธรรม ต้องได้รับการช่วยเหลือทางด้านกายภาพด้วยเช่นกัน เคลเลอร์ แนะนำพันธกิจของคริสตจักรทั้งในด้านจิตวิญญาณและทางกายภาพ สอดคล้องกับแบบอย่างของพระเยซูในการทำพันธกิจของพระองค์ หลักการช่วยเหลือคนยากจนดังนี้

1) บรรเทาทุกข์ คริสตจักรต้องถ่วงน้ำหนักความเร่งด่วนของการช่วยเหลือ เป็นการช่วยเหลือโดยตรงเพื่อตอบสนองความต้องการทางกายภาพ และสังคม เช่น ให้ที่พักพิงชั่วคราวสำหรับคนไร้บ้าน บริการด้านอาหารและเสื้อผ้าสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ บริการทางการแพทย์ และการให้คำปรึกษารวมถึงการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย เป็นการให้ความช่วยเหลือด้านสังคมกรณีคนไร้บ้านหาที่อยู่อาศัย และรับการสนับสนุนด้านอื่นๆ เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือที่ยั่งยืน ซึ่ง

งานบรรเทาทุกข์นี้ สามารถทำได้โดยคริสเตียนที่ทำงานผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่นและองค์กรอิสระ

2) การพัฒนา นำบุคคลหรือชุมชนมาสู่ความพอเพียง ให้เลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ โดยการให้สิ่งที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ยึดหลักตามพระวจนะ ให้คนยากจนดำรงชีวิตแบบพอเพียงได้ (ฉธบ. 15:13-14) และรูปแบบการพัฒนาบุคคลอาจรวมถึงการศึกษา การสร้างงาน และการฝึกอบรม แต่การพัฒนาสำหรับพื้นที่ใกล้เคียงหรือชุมชนหมายถึงการนำทุนทางสังคมและการเงินกลับมาใช้ใหม่ในระบบสังคม เช่น การพัฒนาที่อยู่อาศัยและการเป็นเจ้าของบ้าน ตลอดจนการลงทุนด้านทุนอื่นๆ ซึ่งงานการพัฒนานี้ สามารถทำได้โดยคริสเตียนที่ทำงานผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่นและองค์กรอิสระ

3) ปฏิรูป เป็นความช่วยเหลือในระดับที่กว้างที่สุด การปฏิรูปสังคมก้าวไปไกลกว่าการบรรเทาความต้องการและการพึ่งพาอาศัยกันในทันที และพยายามที่จะเปลี่ยนสภาพสังคมและโครงสร้างที่ไม่เอื้ออำนวยต่อคนยากจน หรือโครงสร้างที่บีบบังคับให้คนยากจนต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น โดยหลักการนี้มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ โยบกล่าวว่า “หักเชื้วของคนชั่วและฉวยเหยื่อจากพื้นของเขา” (ยบ. 29:17) โมเสสแจ้งจุดยืนของพระเจ้าต่อระบบกฎหมายที่เอื้อต่อคนรวยและมีอิทธิพล (ลนต. 19:15; ฉธบ 24:17) ผู้เผยพระวจนะประณามคำจ้างที่ไม่เป็นธรรม (ยรม 22:13) และการดำเนินธุรกิจที่ทุจริต (อมส. 8:2, 6) ดาเนียลแนะนำให้ผู้ปกครองแสดงความเมตตาต่อคนยากจน (ดนล 4:27) พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้คริสเตียนควรยืนหยัดในชุมชนของตน เรียกร้องให้การคุ้มครองความปลอดภัยในการใช้ชีวิต ให้แนวทางปฏิบัติด้านการธนาคารและการจัดสรรทรัพยากรที่ยุติธรรม และให้กฎหมายที่เป็นธรรมต่อคนยากจน ในงานปฏิรูปนี้คริสเตียนควรทำงานผ่านองค์กรอิสระ

16. Leeman, Jonathan, Keller, Timothy, DeYoung, Kevin, McKinley, Mike, Lauber, John, Grear, J.D. and Holcomb, Justin. (2012). *Mercy Ministry in the Church In Dunlop, Jamie and Jamieson, Bobby (Eds.), 9Marks Journal Jul-August 2012.* Washington, DC: 9Marks เป็นวรรณกรรมที่รวบรวมแนวคิดการทำพันธกิจกับคนยากจนที่เรียกว่า “พันธกิจแห่งความเมตตา” วรรณกรรมนี้มีผู้ร่วมเขียนแต่ละคนให้หลักการการทำพันธกิจกับคนยากจนน่าสนใจและท้าทายต่อการนำไปใช้เป็นพันธกิจของคริสตจักร เช่น

เคลเลอร์ ให้ 2 หลักการสำคัญดังนี้

1) พันธกิจการสร้างสาวกผ่านการเทศนา การสอน เป็นพันธกิจที่สำคัญและมาก่อนพันธกิจในการตอบสนองต่อสังคม คริสตจักรต้องสร้างสาวกและสนับสนุนให้สมาชิกรักเพื่อนบ้านที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งเป็นการแสดงออกทางสังคม และสมาชิกที่เป็นสาวกจะแสวงหาสังคมที่ยุติธรรมและวัฒนธรรมที่ดั่งงามมากยิ่งขึ้น สาวกเหล่านี้ช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณและด้านวัตถุแก่พี่น้องในคริสตจักรซึ่งเป็นการสามัคคีธรรม

2) การเตรียมเงินทุนสนับสนุนพันธกิจกับคนยากจน การหาทุนสนับสนุนพันธกิจแห่งความเมตตาที่สามารถระดมทุนได้จากการถวายพิเศษโดยที่ไม่กระทบต่อยอดการถวายปกติ เช่นในวันคริสต์มาส หรืออาจจะเป็นวันที่มีพิธีมหาสนิท เป็นต้น

Layla Wilder (เลย์ลา ไวลด์เออร์) ให้หลักการทำให้พันธกิจดังนี้

1) ค้นหาผู้คน การติดต่อกับผู้คนเพื่อหาคนยากจน คนขัดสนผ่านทาง การประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่รอบๆ คริสตจักร แจงให้ทราบถึงพันธกิจของ คริสตจักรทำกับคนยากจน ติดต่อแผนกบริการสังคมในพื้นที่ องค์กรอิสระ ศูนย์ชุมชน และโรงเรียน ของรัฐ ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักรเพื่อกระจายข่าวสารออกไป เข้าหาพื้นที่ที่มี อาชญากรรมสูงในท้องถิ่น ไปที่ทำงานของคนงานรายวัน สถานสงเคราะห์คนไร้บ้าน เพื่อแจกใบปลิว ทั้งในส่วนพันธกิจและใบปลิวการประกาศฯ และเชิญมาคริสตจักรเพื่อศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์

2) ประกาศพระกิตติคุณ ใช้พันธกิจเมตตาเพื่อนำพระกิตติคุณไปสู่คนที่หลงหาย เป็น สิ่งที่ทำให้พันธกิจแห่งความเมตตาของคริสเตียนแตกต่างจากโครงการทางสังคมอื่นๆ พันธกิจการไถ่ ของพระเยซูชนไม้กางเขนทำให้ผู้คนที่แตกสลายได้รับการฟื้นฟู ต้อนรับผู้คนที่มีความจำกัดในหลายๆ ด้าน ให้เข้าสู่คริสตจักรที่อบอุ่นโดยการเชิญชวน และสนับสนุนให้สมาชิกคริสตจักรต้อนรับคนยากจน หนุนใจให้สมาชิกรับใช้และอธิษฐานเผื่อคนยากจนที่เข้ามาติดต่อกับพันธกิจของคริสตจักร

และ Mike McKinley (ไมค์ แมคคินลีย์) ให้หลักการทำให้พันธกิจแห่งความเมตตา ที่ สร้างโอกาสสำหรับ การประกาศและการสร้างสาวก ดังนี้

1) การแสดงความเมตตาแสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระคริสต์ เมื่อแสดงความ รักและความเห็นใจต่อคนยากจน คนเหล่านั้นได้เห็นพระคริสต์จากการเป็นพยานในการประกาศ พระกิตติคุณและเห็นผ่านทาง การแสดงออกของผู้ทำพันธกิจกับคนยากจน การแสดงความรักและ พระลักษณะของพระคริสต์ที่ที่ประกาศเป็นที่ดึงดูดใจแก่พวกเขา

2) การแสดงความเมตตาแสดงพลังแห่งพระกิตติคุณที่เปลี่ยนแปลงผู้ทำพันธกิจ เป็น การยืนยันถึงความเป็นจริงของข่าวสารที่ได้ประกาศออกไป เมื่อแสดงความเมตตาในขณะที่คนส่วนใหญ่เก็บตัวและสนใจเฉพาะตัวเองเท่านั้น ผู้ทำพันธกิจมีโอกาสที่จะทำให้คนยากจนประหลาดใจใน ความรักที่อธิบายไม่ได้และการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว

3) ความเมตตาเป็นแบบอย่างของการเป็นสาวก พระมหาบัญชาเรียกให้สร้างสาวก และสอนพวกเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชา (มธ. 28:18-20) เมื่อคริสเตียนเชื่อฟังคำสั่งสอน ของพระเจ้าให้รักศัตรูและยอมเสียสละเพื่อเพื่อนบ้าน เป็นการสื่อความหมายของการเรียกให้แบก กางเขนและติดตามพระเยซู ผู้รับความเมตตาได้รับเชิญให้เข้าร่วมในชีวิตที่ยอมจำนนต่อพระผู้ช่วยให้ รอด

4) ความเมตตากรุณายอมรับสภาพของมนุษย์ พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้เป็นสิ่งมีชีวิต

สถานะของเนื้อหนังส่งผลกระทบอย่างมากต่อชีวิต และการใช้ชีวิตยากขึ้นเมื่อหิว หนาว สับสน ป่วย หรือตกอยู่ในอันตราย ดังนั้นการประกาศพระกิตติคุณต้องตระหนักถึงความต้องการทางด้านร่างกายด้วย ผู้ทำพันธกิจต้องวิเคราะห์ความเร่งด่วนของปัญหาของคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ถึงแม้ว่าความต้องการสูงสุดคือการคืนดีกับพระเจ้าผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ แต่บางครั้งควรช่วยเหลือทางกายภาพก่อนที่จะประกาศพระกิตติคุณ

5) การแสดงความเมตตาสร้างโอกาสในการแบ่งปันพระกิตติคุณ คนยากจนชอบที่จะอยู่ใกล้คนที่ใจดี สนใจในชีวิตของเขา และแสดงความปรารถนาที่จะช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น การแสดงการดูแลผู้อื่นในทางปฏิบัติจึงเป็นวิธีง่ายๆ ในการสร้างสะพานเชื่อมในชุมชนของคริสตจักร ที่การกระทำแห่งความเมตตาเปิดโอกาสในการเข้าหาและสร้างความสัมพันธ์คนยากจนซึ่งเป็นคนที่อยู่นอกแวดวงสังคมของผู้ทำพันธกิจ

17. Lupton, Robert D. (2007). *Compassion, justice, and the Christian life rethinking ministry to the poor*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

วรรณกรรมนี้แนะนำการทำพันธกิจของคริสตจักรกับชุมชนที่อยู่รอบๆ คริสตจักร เน้นการอยู่ร่วมกับชุมชน ใช้พันธกิจในการเปลี่ยนแปลงผู้คนในชุมชน Lupton (ลำดับต้น) ให้หลักการการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) การย้ายถิ่นฐาน อยู่ท่ามกลางผู้คน การย้ายถิ่นฐานเข้าไปในชุมชนทำให้เกิดความเข้าใจปัญหาที่แท้จริงที่คนยากจนเผชิญได้ชัดเจนที่สุด และจากนั้นผู้ทำพันธกิจเริ่มมองหาวิธีแก้ไขที่แท้จริง ตัวอย่างเช่น หากผู้ทำพันธกิจในชุมชนที่ยากจนมีลูก บุคคลนั้นจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กในชุมชนจะได้รับการศึกษาที่ดี พันธกิจที่มีประสิทธิภาพจะปลูกและสร้างชุมชนของผู้เชื่อที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาพื้นที่ใกล้เคียง การย้ายถิ่นฐานคือหัวใจสำคัญของการพัฒนาชุมชนคริสเตียน

2) การคืนดี พระกิตติคุณที่ทำให้ผู้คนคืนดีกับพระเจ้าและทำให้ผู้คนคืนดีกัน ความรักที่บุคคลมีต่อพระคริสต์ควรทำลายอุปสรรคทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และเศรษฐกิจด้วยความพยายามร่วมกันในการแก้ปัญหาของชุมชน ชุมชนคริสเตียนมีทั้งคนมั่งมีและคนยากจน อยู่ร่วมกันในละแวกเดียวกัน มีความมุ่งมั่นด้วยกันในการพัฒนาชุมชน และเป็นเหตุผลมีความสำคัญมากที่ผู้ทำพันธกิจต้องย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชน

3) การแบ่งปัน การแบ่งปันนำมาซึ่งทักษะใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่ และทรัพยากรใหม่ และทำให้ผู้ทำพันธกิจทำงานเพื่อช่วยให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนหนึ่งๆ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อสุขภาพ การทำพันธกิจพัฒนาชุมชนได้ใช้ประโยชน์จากความมุ่งมั่นและพลังของผู้ใหญ่ และคนหนุ่มสาวที่อาศัยอยู่ในชุมชน และคนอื่นๆ ที่ห่วงใยชุมชนของพวกเขา และค้นหาหนทางสร้างสรรค์เพื่อสร้างงาน โรงเรียน ศูนย์สุขภาพ ให้โอกาสในการเป็นเจ้าของบ้าน และพันธกิจอื่น ๆ ของการพัฒนา

ระยะยาว การแบ่งปันเป็นการกระจายทรัพยากรอย่างยุติธรรม และการทำงานของผู้ทำพันธกิจในชุมชนเพื่อความยุติธรรมในชุมชนที่ด้อยโอกาส มีส่วนอย่างมากในการช่วยให้คนยากจนช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาชุมชนคริสเตียน

4) ความเป็นผู้นำในการพัฒนา การพัฒนาความเป็นผู้นำในชุมชนต้องใช้เวลาและกระบวนการ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชน โดยนำเยาวชนมาสู่พระคริสต์ตั้งแต่ชั้นอนุบาล จากนั้นจึงติดตามพวกเขาไปตลอดทางในวิทยาลัยด้วยการเลี้ยงดูทางจิตวิญญาณและการศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาและกลับมาสู่ชุมชนแล้ว พันธกิจจะสร้างโอกาสให้อดีตนักศึกษาเหล่านั้นได้ใช้ความเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชน สำหรับบางคนอาจจะย้ายออกไปอยู่ในชุมชนที่มั่งคั่งกว่า แต่ถึงอย่างไรก็ตามยังมีคนที่ยังอยู่ในชุมชน พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้นำคริสเตียนที่เข้มแข็งซึ่งรักเพื่อนบ้านของพวกเขา และมีทักษะและความสามารถในการเป็นผู้นำคริสตจักร องค์กร และสถาบันอื่น ๆ เพื่อนำสุขภาพที่ยั่งยืนมาสู่ชุมชน

5) การฟังเสียงชุมชน การฟังเสียงของผู้อยู่อาศัยในชุมชน เสียงที่เป็นการสื่อถึงความฝัน ความคิด และความรู้สึกของพวกเขา ช่วยให้ผู้ทำพันธกิจให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้อยู่อาศัยในชุมชน แนวทางการตอบสนองความต้องการได้รับผ่านการรับฟังเสียงในที่ประชุมของชุมชน ที่ชุมชนเองจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะพัฒนาไปในด้านใดจากทรัพย์สินที่มีอยู่ ทั้งทางด้านคุณสมบัติ ความสามารถ และทรัพย์สินที่เป็นวัตถุของชุมชน มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้นำชุมชนในการช่วยให้ชุมชนมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มจุดแข็งและความสามารถ เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับชุมชนของพวกเขา ปรัชญาของการพัฒนาชุมชนคริสเตียนเชื่อว่าคนที่มีปัญหาทางออกที่ดีที่สุด และมีโอกาสแก้ไขปัญหาลำบากเหล่านั้น การพัฒนาชุมชนคริสเตียนจึงยืนยันศักดิ์ศรีของบุคคลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการใช้ทรัพยากรและทรัพย์สินของตนเอง เพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

6) คริสตจักรเป็นฐานในการพัฒนาชุมชน คริสตจักรท้องถิ่นเป็นชุมชนประชากรของพระเจ้าที่สามารถยืนยันศักดิ์ศรีของคนยากจน และทำให้พวกเขาสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ คริสตจักรต้องทำพันธกิจแบบองค์รวมในท้องถิ่น ในด้านการประกาศ การเป็นสาวก ความรับผิดชอบทางวิญญาณ และความสัมพันธ์โดยที่สาวกเติบโตในการเดินกับพระเจ้า และการพัฒนาชุมชนคริสเตียนของคริสตจักรนี้ควรแผ่ขยายไปถึงคนอื่นในชุมชนด้วย

7) วิธีการแบบองค์รวม องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาชุมชนคริสเตียน คือ การประกาศและการเป็นสาวก แต่การแก้ปัญหาด้วยวิธีแก้ปัญหายั่งยืนนั้นต้องการมากกว่านั้น สำหรับปัญหาในชุมชนที่ยากจน บ่อยครั้งผู้คนจะบอกว่าปัญหาอยู่ที่จิตวิญญาณ สังคม หรือการศึกษา แต่ปัญหาลำบากนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาที่ใหญ่กว่า การพัฒนาชุมชนคริสเตียนมีแนวทางแบบองค์รวมในพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางจิตวิญญาณ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม อารมณ์ ร่างกาย ศิลธรรม การพิจารณาสติปัญญา การศึกษา และครอบครัวของแต่ละคน ในการพัฒนา

ชุมชน คริสเตียนและคริสตจักรต้องมีส่วนร่วมในทุกด้านของชีวิตของบุคคล ในการที่จะบรรลุผลในแง่มุมมองร่วมของพันธกิจ ศิษยาภิบาลและผู้นำจะต้องทำเป็นเครือข่าย การพัฒนาชุมชน คริสเตียนสร้างพันธมิตรในชุมชนเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาได้

8) การส่งเสริมสนับสนุน การส่งเสริมสนับสนุนเป็นการให้โอกาสที่คนในชุมชนใช้ความสามารถของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาชุมชนคริสเตียน ศิษยาภิบาลมั่นใจได้อย่างไรว่าผู้คนสามารถช่วยเหลือตนเองได้หลังจากได้รับความช่วยเหลือแล้ว? บ่อยครั้งที่พันธกิจของคริสเตียน โดยเฉพาะในชุมชนที่ยากจนทำให้เกิดการพึ่งพาตลอดเวลา แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเรื่องการส่งเสริมการให้โอกาส ไม่ใช่การพึ่งพา และการที่คนในชุมชนพึ่งพาตนเองได้ นั้นแสดงถึงการส่งเสริมสนับสนุนทำให้เขาได้รับการยืนยันของการมีศักดิ์ศรีที่พระเจ้ามอบให้ของบุคคล

18. Lupton, Robert D. (2015). *Charity detox: what charity would look like if we cared about results*. New York: HarperCollins Publishers Inc.

วรรณกรรมนี้เนื้อหาของวรรณกรรมเน้นการประกาศพระกิตติคุณควบคู่ไปกับพันธกิจด้านสังคม ผู้ทำพันธกิจมีมุมมองที่แตกต่างจากการทำพันธกิจแบบอนุรักษนิยมที่เน้นทางด้านจิตวิญญาณเพียงอย่างเดียว โดยการใช้การพัฒนาเศรษฐกิจในการแก้ปัญหาความยากจนที่มาพร้อมกับการเผยแพร่ศาสนา และแนวคิดที่น่าสนใจมากคือ “การแก้ปัญหาความยากจนได้ดีที่สุดคือการพัฒนาเศรษฐกิจ และการจ้างงาน” หลักการและวิธีการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศาสนา ผู้เดินทางทำพันธกิจสามารถสนับสนุนรายได้ของช่างฝีมือ และคนอื่นๆ ที่หาเลี้ยงชีพจากการบริการนักท่องเที่ยวทั้งทางด้านผลิตภัณฑ์ อาหารและการขนส่ง รวมถึงค่าบริการด้านที่พัก นอกจากนี้แล้วยังมีการจ้างคนในท้องถิ่นให้ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ ผู้เดินทางไปปฏิบัติภารกิจสามารถใส่เงินทุนจำนวนมากเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นได้

2) หยุดการตัดราคาธุรกิจท้องถิ่นด้วยการแจกจ่ายสิ่งของเช่นเสื้อผ้า รองเท้า ขนม และการแจกของรางวัลอื่นๆ เสื้อผ้าที่บริจาคได้ทำให้คนงานสิ่งทอแอฟริกันกว่าครึ่งล้านคนตกงาน ตัวอย่างเช่น การจ้างงานสิ่งทอและเสื้อผ้าของกานาลดลงร้อยละ 80 จากปี พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2543 เนื่องจากการหลั่งไหลเข้ามาของเสื้อผ้ามือสองจากประเทศตะวันตก

3) สนับสนุนความพอเพียงในท้องถิ่นโดยเสนอการฝึกอบรมด้านเทคนิค การจัดการที่ทันสมัย สินค้าค้างคลัง และระบบบัญชีให้กับองค์กรในท้องถิ่น

4) ให้สินเชื่อบริการแก่ผู้ประกอบการ ตัวอย่าง เงินกู้ระยะสั้นที่ทำให้ครอบครัวชาวนาในกัวเตมาลาสามารถเพิ่มขนาดธุรกิจการเลี้ยงไก่ได้สองเท่า โดยการทำพันธกิจเหมือนนายธนาคาร และคิดอัตราผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล ผู้ให้กู้ทำให้การกู้ยืมเป็นธุรกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายและมี

ศักดิ์ศรี

5) ลงทุนกับชาวบ้านในธุรกิจที่แสวงหากำไร การทำเงินกับคนจนเป็นรูปแบบการ
กุศลสูงสุด

6) จ้างคนว่างงาน คนตกงาน พวกเขาอาจมีประวัติอาชญากรรม ใช้สารเสพติดใน
อดีต หรือประวัติการทำงานที่ไม่แน่นอน เมื่อได้รับโอกาสอื่นควบลู่ไปกับการสนับสนุน พวกเขาอาจจะ
เติบโตในฐานะพนักงาน ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีและเจริญรุ่งเรืองในชีวิตครอบครัว

7) เริ่มต้นธุรกิจที่แสวงหาผลกำไรที่จ้างคนในท้องถิ่น ทำพันธกิจขจัดความยากจน
ด้วยการสร้างงาน มีวิสัยทัศน์ในการสร้างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เฟื่องฟูในชุมชนทั่วโลก มี
ทรัพยากรอีกมากมายสำหรับการสร้างธุรกิจนอกคริสตจักรของประเทศที่มั่งคั่ง การเดินทางเพื่อการ
ลงทุนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจุดประกายจิตวิญญาณและจินตนาการของผู้นำธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ
แผนธุรกิจที่คุ้มค่าต่อการลงทุนจะต้องเริ่มดึงดูดความสนใจ ผู้ประกาศพระกิตติคุณรุ่นใหม่ คนรุ่นใหม่
ที่มีความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการมากมายต้องการการว่าจ้าง

19. McConnell, Mez and McKinley, Mike. (2016). *Church in Hard Places How the Local Church Brings Life to The Poor and Needy*. Wheaton, Illinois: Crossway.

วรรณกรรมนี้นำเสนอแนวทางการทำพันธกิจของคริสตจักรกับคนยากจน ที่เป็นการบุกเบิกคริสตจักร
ในชุมชนที่ยากจน โดยการให้คนยากจนเป็นสมาชิกคริสตจักร หลักการทำพันธกิจดังนี้

1) สมาชิกมีความเท่าเทียมกัน การแบ่งชนชั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในคริสตจักร ถ้า
คริสตจักรหวังจะเห็นคนยากจนมาหาพระคริสต์ คริสตจักรต้องแน่ใจว่าคนเหล่านั้นได้รับการต้อนรับ
เข้าสู่ชีวิตที่สมบูรณ์ของชุมชนคริสตจักร ความเป็นสมาชิกของคริสตจักรแสดงให้เห็นชัดเจนว่า
คริสเตียนทุกคนมีสถานะเดียวกันต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่ละคนเป็นเพียงอวัยวะในพระกายของ
พระคริสต์ ชุมชนของพระเจ้าที่ต้องการเข้าถึงชุมชนที่ยากจนต้องเข้าใจความจริงนี้ เมื่อผู้คนจากชุมชน
ที่ขัดสนกลับใจมาหาพระคริสต์ พวกเขาควรรับบัพติสมาและถูกนำเข้าสู่การเป็นสมาชิกของคริสตจักร

2) สมาชิกมีความรับผิดชอบและสายสัมพันธ์ การสร้างสมาชิกภาพของคริสตจักรจะ
เพิ่มความรับผิดชอบระหว่างชุมชนคริสเตียน และระหว่างชุมชนฯ กับความเป็นผู้นำ สมาชิกต้องการ
คำมั่นสัญญาที่จะทำตามพระวจนะเกี่ยวกับการเป็นอวัยวะของพระกาย เมื่อผู้คนกลายเป็นสมาชิกของ
ประชาคม พวกเขาสัญญาว่าจะรัก ดูแล อธิษฐานเผื่อ และรับผิดชอบต่อคนอื่นๆ ทั้งหมดในคริสตจักร
นี้หมายความว่าสมาชิกทุกคนของคริสตจักร ทั้งคนมั่งมี คนยากจน และชนชั้นกลาง จะถูกเรียกให้รัก
กัน คริสตจักรไม่เพียงแต่ต้องการให้คนไร้บ้านและแรงงานต่างชาติเข้ามาหาพระคริสต์เท่านั้น ต้องให้
พวกเขากลายเป็นสมาชิกแบบบูรณาการของคริสตจักรที่ทำงานรับใช้ตามของประทาน

3) การเป็นสมาชิก รวมถึงวินัย เพื่อสุขภาพของคริสตจักรต้องมีการลงวินัยเมื่อ

สมาชิกทำผิด การลงวินัยอาศัยการลงวินัยของคริสตจักร ในคริสตจักรสมาชิกทุกคนทั้งคนมั่งมีและคนยากจนมีโอกาสมทำผิดเหมือนกัน การลงวินัยใช้หลักการเดียวกัน และการลงวินัยอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรมและความรัก ในขณะที่การลงวินัยก็มาพร้อมกับการให้ออกาสเช่นกัน การตีสอนของคริสตจักรมีไว้เพื่อประโยชน์ของคริสตจักร และยังเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่ถูกลงวินัยด้วย การลงวินัยเป็นการแสดงความรักต่อคนบาป เพื่อไม่ให้เขาถลำลึกในความบาป จนยากที่จะนำกลับสู่คริสตจักรในฐานะสมาชิกชุมชนคริสเตียนได้

4) การประกาศกิตติคุณของคริสตจักร มีความโดดเด่นและแตกต่างจากวิธีการของโลกในการเข้าหาคนยากจน การปฏิบัติที่ดีต่อสมาชิกและการมีวินัยมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังและปกป้องความโดดเด่นของคริสตจักรที่มีอยู่ แสดงให้หมู่คนยากจนเห็นของอาณาจักรของพระคริสต์ที่มีความเท่าเทียมกัน และให้ชาวบ้านเห็นกลุ่มคนยากจนที่กลับใจ มีการเปลี่ยนแปลงชีวิตไปอย่างเกินความเข้าใจ

20. Nabors, Randy. (2015). *Merciful: The Opportunity and Challenge of Discipling the Poor Out of Poverty*. North Charleston, South Carolina: Allen Randy Nabors.

วรรณกรรมนี้เขียนขึ้นโดยศิษยาภิบาลที่มีประสบการณ์ในความยากจนทั้งชีวิตในวัยเด็กและการทำพันธกิจกับคนยากจน ให้มุมมองการช่วยเหลือตามแนวพระคริสตธรรมคัมภีร์ และยังอาศัยปรัชญามาใช้ในพันธกิจกับคนยากจนด้วย หลักการทำพันธกิจดังนี้

1) นโยบายการพัฒนา การเตรียมนโยบายเป็นหลักการสำหรับการทำพันธกิจเป็นสิ่งสำคัญ มีการวางลำดับความสำคัญของความช่วยเหลือจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ นอกจากนี้แล้วยังมีหลักเกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือที่ต้องกำหนดขึ้น การช่วยในวิธีที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละกรณีอยู่ในนโยบายการพัฒนา และไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของการให้ความช่วยเหลือ ต้องมีการบันทึกข้อมูลหรือมีเครือข่ายที่ขอข้อมูลได้ มีการออกแบบระบบหรือหลักการให้ความช่วยเหลือเพื่อป้องกันการฉวยโอกาสของคนยากจนที่มีเจตนาไม่ถูกต้อง ประโยชน์การวางนโยบายการพัฒนาช่วยป้องกันผู้ทำพันธกิจจากความผิดพลาดในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินต้องตัดสินใจทันที

2) วิเคราะห์ความต้องการ คริสตจักรจำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือที่สามารถวิเคราะห์และคาดการณ์ได้ว่าคนยากจนที่ขอความช่วยเหลือมีปัญหาทางเศรษฐกิจประเภทใด คริสตจักรตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างถูกต้อง การวิเคราะห์ในความต้องการของกลุ่มคนแต่ละกลุ่มได้ประโยชน์ต่อการทำพันธกิจ ทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพ เนื่องจากคนประเภทต่าง ๆ มักจะมีความต้องการร่วมกัน แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มาจากข้อมูลทะเบียนสมาชิกคริสตจักร ข้อมูลจากองค์กร จากหน่วยงานของรัฐ แต่ถ้าไม่พบข้อมูลตามต้องการคริสตจักรต้องลงมือสำรวจข้อมูลเองตามระเบียบวิธีการสำรวจ

3) การสร้างรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการ ชุมชนของคริสตจักรสามารถวางโครงสร้างและวางแผนพันธกิจ ภายใต้เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่เป็นมัคทายกของคริสตจักร เพื่อตอบสนองความต้องการของคนยากจน และถ้าคริสตจักรสามารถจ่ายค่าตอบแทนได้ควรจ้างพนักงานเพื่อทำพันธกิจแห่งความเมตตา เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นภายในคริสตจักร เช่น การพัฒนาชุมชนหรือองค์กรพัฒนาชุมชนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ คริสตจักรสามารถขยายทรัพยากรผ่านการสร้างพันธมิตร เป็นเครือข่ายท้องถิ่นกับมูลนิธิหรือหน่วยงานของรัฐ แม้ว่าบางอย่างจะมีมุมมองที่แตกต่างกัน แต่สามารถทำงานร่วมกันได้ โดยหาจุดร่วมของเป้าหมายในการทำพันธกิจ

4) การพัฒนาความเป็นผู้นำที่เหมาะสม ในการทำพันธกิจกับคนยากจนผู้ทำพันธกิจต้องมีความเป็นผู้นำในด้านการอภิบาล ศิษยาภิบาลต้องเน้นความเมตตาและความยุติธรรมในการเทศนาและการสอน ที่ต้องอาศัยปัญญาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนอกจากการเทศนาแล้วการแสดงออกของศิษยาภิบาลต่อความยากจน ช่วยชี้นำคนอื่นให้มีความเมตตาต่อคนเหล่านั้น และนอกจากการเทศนา การเป็นแบบอย่างแล้วศิษยาภิบาลต้องให้มีการฝึกสอนและอบรมมัคทายกในพันธกิจแห่งความเมตตา

5) การเขียนโปรแกรมสำหรับพันธกิจ ด้วยความหลากหลายและความซับซ้อนของปัญหาความยากจน จำเป็นต้องมีหลักการทำพันธกิจ ต้องเข้าใจพันธกิจแห่งความเมตตา คริสตจักรต้องสนใจถึงชุมชนที่อยู่รอบๆ ลงไปในพื้นที่สำรวจความต้องการของส่วนรวมและส่วนบุคคล หาช่องทางในการทำพันธกิจในการช่วยเหลือด้านสิ่งของ การทำบางสิ่งบางอย่างให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม นอกจากนี้แล้วยังมีการสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์สำหรับคนชราที่ไม่สามารถมาคริสตจักรได้ เข้าหาผู้ที่สามารถอำนวยความสะดวกหรือเป็นพันธมิตรในการทำพันธกิจที่อยู่ในชุมชนนั้น คริสตจักรสามารถช่วยพวกเขาโดยการหนุนใจ ผ่านทางคำพูดและข้อความ และยังสนับสนุนสิ่งของที่เป็นที่จำเป็นต้องใช้ในพันธกิจในชุมชนนั้น ซึ่งอาจจะเป็นชุมชน หรือสถานศึกษา

6) ไขข้องพระทานในการทำพันธกิจ คริสตจักรมีมัคทายกที่มีของพระทานในการทำพันธกิจกับคนยากจน และของพระทานที่แต่ละคนมีช่วยเสริมซึ่งกันและกันเป็นการทำพันธกิจแบบองค์รวม เช่น ของพระทานในด้านความเมตตา การบริหาร ของพระทานในการให้ ของพระทานในการหนุนใจจิตใจ และของพระทานในด้านสติปัญญา เป็นต้น และสิ่งที่ทุกคนมีเหมือนกันคือความเป็นผู้นำในการทำพันธกิจ

7) การพัฒนาทักษะเพื่อการตอบสนอง ในการทำพันธกิจกับคนยากจนมีหลายอย่าง ที่ผู้ทำพันธกิจทำไม่ได้ในขณะที่มีการร้องขอ นั้นเป็นความจำกัดของมนุษย์ แต่มีสิ่งๆ ที่ทำได้ในขณะที่นั้นคือการอธิษฐานขอพระเจ้าช่วย ถึงแม้ว่าการอธิษฐานเป็นสิ่งที่ผู้ทำพันธกิจและทีมงานได้ทำอยู่เสมอทั้งก่อนเริ่มต้นและตลอดพันธกิจ การอธิษฐานกับผู้ขอความช่วยเหลือขณะที่ผู้ทำพันธกิจไม่สามารถช่วยเหลือได้ การอธิษฐานเป็นสิ่งที่ต้องทำ

สำหรับการฝึกทักษะไม่ได้หมายความว่าผู้ทำพันธกิจและทีมงานไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า การฝึกทักษะของประธานในการทำพันธกิจกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเงิน การบริหาร ทางด้านการแพทย์ ด้านกฎหมาย ด้านการให้คำปรึกษา เป็นต้น ทักษะเหล่านี้จำเป็นต่อการทำพันธกิจกับคนยากจน

21. Oxfam. (2021, 9 July). *The Hunger Virus Multiplies: Deadly Recipe of Conflict, COVID-19 And Climate Accelerate World.*

วรรณกรรมนี้เป็นข้อเสนอเร่งด่วนของ Oxfam ในการตอบสนองต่อคนยากจนที่หิวโหยจากการระบาดของ COVID-19 และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นข้อเสนอยุติความยุติธรรมที่เป็นต้นเหตุของความหิวโหย และสร้างระบบอาหารที่ยุติธรรมและยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งใช้ได้กับทุกคนทั่วโลก ข้อเสนอที่จำเป็นต้องดำเนินการดังนี้

1) ให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินเพื่อช่วยชีวิตคนในขณะนี้ รัฐบาลของประเทศผู้บริจาคต้องให้ทุนสนับสนุนอย่างเต็มที่ด้านความมั่นคงด้านอาหารทั่วโลก เข้าถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดโดยตรง รัฐบาลยังต้องขยายการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งรวมถึงการจัดการจัดหาเงินทุนให้กับกองทุนคุ้มครองทางสังคมทั่วโลก และสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยและคนเลี้ยงสัตว์ให้พร้อมสำหรับฤดูกาลเพาะปลูกครั้งต่อไป

2) การรับประกันความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเข้าถึงผู้คน ฝ่ายที่มีความขัดแย้งต้องอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงด้านมนุษยธรรมทันทีเพื่อช่วยพลเรือนให้พ้นจากความอดอยาก ประชาคมระหว่างประเทศจะต้องดำเนินการเพื่อหยุดความหิวโหยเมื่อถูกปิดกั้น

3) หลอมรวมสันติภาพอย่างยั่งยืน ฝ่ายที่ก่อสงครามจะต้องสร้างสันติภาพที่ครอบคลุมและยั่งยืนซึ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงของมนุษย์เป็นอันดับแรก และจัดการกับความหิวโหยอย่างเร่งด่วนในประเทศ ให้คำมั่นสัญญาที่จะรวมกลุ่มคนชายขอบซึ่งรวมถึงเยาวชน ผู้หญิง และชนกลุ่มน้อยในกระบวนการสันติภาพ และให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสันติภาพด้วย

4) สร้างระบบอาหารที่ยุติธรรม ยืดหยุ่นมากขึ้น และยั่งยืน รัฐบาลและภาคเอกชนต้องขยายการลงทุนในการผลิตอาหารขนาดเล็กและเกษตรเชิงนิเวศ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ผลิตได้รับรายได้ที่ยุติธรรมโดยกำหนดราคาผู้ผลิตขั้นต่ำและกลไกสนับสนุนอื่น ๆ และรับประกันว่าคนงานจะได้รับค่าครองชีพ เพื่อให้เกิดระบบอาหารที่ยุติธรรม ยุติธรรมทางเพศ มีความยืดหยุ่นและยั่งยืน

5) ส่งเสริมความเป็นผู้นำของผู้หญิงในการแก้ปัญหา COVID-19 ผู้หญิงต้องมีโอกาสในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองและการฟื้นตัวของโรคระบาด รวมถึงวิธีการจัดการกับระบบอาหารที่เสียหาย จำเป็นต้องมีการดำเนินการเพื่อจัดการกับการเลือกปฏิบัติที่ต้องเผชิญกับผู้ผลิตอาหารสตรีในประเด็นต่างๆ เช่น การเข้าถึงที่ดิน ตลาด ข้อมูล สินเชื่อ บริการส่งเสริม และ

เทคโนโลยี

6) สนับสนุนการเข้าถึงวัคซีนของประชาชน เพื่อช่วยป้องกันไม่ให้ไวรัสสายพันธุ์ใหม่คุกคามสุขภาพของโลกและเศรษฐกิจ รัฐบาลกลุ่มประเทศร่ำรวยจะต้องยุติการผูกขาดวัคซีนป้องกันโควิด-19 เพื่อช่วยให้คนในประเทศยากจนได้ฉีดวัคซีน และป้องกันไม่ให้อีกหลายล้านคนตกอยู่ในความยากจนขั้นรุนแรง

7) ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อจัดการกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ ประเทศที่ก่อมลพิษจะต้องลดการปล่อยมลพิษให้มากขึ้น รักษาอุณหภูมิโลกไม่ให้สูงกว่า 1.5 องศา และช่วยให้ผู้ผลิตอาหารรายย่อยปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

22. Platt, David. (2011). *Radical together: unleashing the people of God for the purpose of God*. Colorado Springs, CO: Multnomah.

วรรณกรรมนี้เป็นงานเขียนที่กล่าวถึงพลังของชุมชนผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ เป็นพลังที่ดูเหมือนเล็กน้อยของแต่ละคน แต่เมื่อรวมกันแล้วเป็นพลังมหาศาล ทุกคนในคริสตจักรมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจ นับตั้งแต่ศิษยาภิบาล ไปจนถึงเด็กในชั้นเรียนรวีวารศึกษา มีเป้าหมายเดียวกันในการตอบสนองต่อคนยากจนทั้งด้านจิตวิญญาณและร่างกาย ที่อยู่รอบๆ คริสตจักรและในพื้นที่ห่างไกลทั่วโลกโดยเฉพาะในประเทศที่ยากจน มีหลักการและวิธีการสร้างงานเพื่อคนยากจนดังนี้

1) บริหารทรัพยากรทั้งส่วนตัวและงบประมาณของคริสตจักร เพื่อการทำพันธกิจกับคนยากจน เป็นพันธกิจที่เกิดจากความเชื่อในพระเยซู ความเชื่อที่แสดงออกผ่านทางกรกระทำของความรักที่มีต่อคนยากจน คริสตจักรต้องบริหารทรัพยากรในการประกาศพระกิตติคุณและช่วยเหลือคนยากจนด้านกายภาพ จากการตัดงบประมาณของส่วนที่ตัดออกได้ เช่น การสร้างที่จอดรถ การก่อสร้างอาคาร สิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านการตัดรายจ่ายส่วนตัวที่ไม่จำเป็น เช่น การซื้อบ้านหลังใหญ่ ซื้อรถใหม่ เป็นต้น สามารถนำเงินส่วนต่างไปช่วยเหลือคนยากจนได้

2) ร่วมมือกับคริสตจักรท้องถิ่นในประเทศที่ยากจน ในการทำพันธกิจกับคนยากจนทั่วโลก คริสตจักรถูกเรียกให้มอบบางสิ่งบางอย่างที่ใหญ่กว่าสิ่งที่เราทำได้ด้วยตัวเองให้พระเจ้า ในการนำความเจริญของอาณาจักรของพระเจ้าไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก ผู้ทำพันธกิจต้องอุทิศถวายตัวเพื่อจุดประสงค์ของพระเจ้า

3) ย้ายไปอยู่ในชุมชนที่ยากจน คริสตจักรสนับสนุนสมาชิกให้เข้าไปอยู่ในชุมชนที่ยากจน โดยไปเป็นครอบครัว และบางคนอาจเป็นพนักงานที่เกษียรแล้ว ย้ายเข้าไปในชุมชนเพื่อใช้ทักษะความชำนาญสอนอาชีพ รวมถึงการสอนหนังสือให้ความรู้ สิ่งทำควบคู่กับการช่วยเหลือทางด้านกายภาพคือ การประกาศพระกิตติคุณเพื่อให้การตอบสนองด้านจิตวิญญาณ สมาชิกคริสตจักรเหล่านั้นใช้ทรัพยากรส่วนตัวทั้ง เงินทอง เวลา และทรัพยากรอื่นๆ ในการขยายแผ่นดินของพระเจ้าใน

นามของคริสตจักร

4) สร้างวัฒนธรรมการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมในคริสตจักร เด็กกำพร้าคือผู้ที่อ่อนแอที่สุดในบรรดาคนยากจน วิธีการที่คริสตจักรทำคือการติดต่อกับหน่วยงานหรือมูลนิธิที่ดูแลเด็กกำพร้าในเขตใกล้คริสตจักร ขอทราบจำนวนที่เด็กต้องการพ่อแม่บุญธรรม ศิษยาภิบาลเทศนาหนุนใจจากพระธรรมยากอบ 1:27 แต่ต้องระมัดระวังในการกระตุ้นให้รับบุตรบุญธรรมผ่านทาง การสร้างอารมณ์ให้เมตตาสงสาร จากนั้นนัดเจ้าหน้าที่กับครอบครัวที่จะรับบุตรบุญธรรมให้พบกัน โดยเบื้องหลังของการรับบุตรบุญธรรม คือ ด้วยความรักของพระเจ้าที่พระองค์ทรงรับเราเป็นบุตรบุญธรรมของพระองค์ และเรารับเด็กกำพร้าเข้าสู่ครอบครัว เพราะเชื่อในพระกิตติคุณ

23. Rhodes, Michael, Holt, Robby and Fikkert, Brian. (2018). *Practicing the Kings Economy*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

วรรณกรรมนี้เป็นการแนะนำการทำพันธกิจกับคนยากจนของคริสตจักร ที่เน้นเรื่องการปฏิบัติทาง เศรษฐศาสตร์ราชาของพระเยซู ช่วยลดความสับสนและเชิญชวนให้คริสเตียนเข้ามาแทนที่ในเรื่องราว ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ของ "เศรษฐศาสตร์ราชาของพระเยซู" ผู้เขียนได้เสนอวิธีที่ใช้ได้จริงสำหรับ ประชากรของพระเจ้าในการหารายได้ ลงทุน ใช้จ่าย ชดเชย ประหยัด แบ่งปัน และให้ในรูปแบบต่างๆ ความรักและการจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับโลก มีหลักการและวิธีการสร้างงานเพื่อคนยากจนดังนี้

1) สร้างงานในที่ทำงาน แนวคิดบางประการสำหรับการสร้างงานในที่ทำงาน เช่น (1) ร่วมมือกับองค์กรอิสระเพื่อจ้างคนชายขอบได้แก่ ผู้ว่างงานระยะยาว คนพิการ ผู้ที่มีประวัติ อาชญากรรม สำหรับผู้ที่ขาดความรู้ อาจต้องได้รับการฝึกอบรมในที่ทำงานมากขึ้น จัดให้มีการ ฝึกอบรมภาคปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้พนักงานที่ขาดการศึกษาและทักษะต่ำเข้าทำงานในบริษัทได้ (2) สร้างโครงการฝึกงานแบบจ่ายเงินสำหรับเยาวชนจากชุมชนที่มีรายได้น้อย ส่งผลให้การกระทำผิด ของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการลดลง และยังสามารถสร้างรายได้ให้พวกเขา (3) คำแนะนำที่ ทำทนายสำหรับข้อเสนอให้เปลี่ยนนโยบายการจ้างงาน เพื่อผู้ที่มีประวัติอาชญากรรมทำงานบาง ประเภทได้ (4) เสนอให้เริ่มธุรกิจเพื่อสังคม เข้าถึงผู้ประกอบการภายในองค์กรเพื่อสร้างโอกาสให้กับ ผู้อื่น ธุรกิจเพื่อสังคมนี้นั้นส่วนใหญ่ต้องการทีมงาน ซึ่งมักจะรวบรวมผู้ที่มีอายุน้อยที่รับความเสี่ยงเป็น ผู้ประกอบการเข้ากับกลุ่มนักธุรกิจที่มุ่งมั่นและมีประสบการณ์มากกว่า

2) การสร้างงานที่คริสตจักร แนวคิดบางประการสำหรับการสร้างงานที่คริสตจักร เช่น (1) จ้างคนยากจนในงานที่ไม่มีคนทำ อาจจะเป็นงานแปลกๆ โดยการสอบถามความสมัครใจถึง งานที่ชอบทำหรืองานที่ถนัดด้วย เพื่อเปิดโอกาสและให้พวกเขามีความภูมิใจในงานที่ทำ (2) เชื่อมโยง ผู้หางานกับสมาชิกที่เป็นนายหน้าหางานในชุมชน หรือคริสตจักรอาจจะเริ่มต้นโครงการเอง ให้สมาชิก คนที่เป็นนายหน้าในการจ้างงานพิจารณาแนวทางปฏิบัติในการสร้างงานที่รวบรวมไว้ข้างต้น และ (3)

เปลี่ยนของแจกของคริสตจักรให้เป็นของขายในร้านค้าเป็นการสร้างงาน และให้ผู้ปกครองที่ยากจนสามารถรับของเหล่านั้นผ่านทางการทำงาน เพื่อบุตรหลานของตนเอง

3) การสร้างงานที่บ้าน แนวคิดบางประการสำหรับการสร้างงานที่บ้าน เช่น (1) จ้างผู้ที่ประสบปัญหาทางการเงินเพื่อทำงานแปลก ๆ หรืองานง่าย ๆ เช่นทำความสะอาดบ้าน ล้างรถ ตัดหญ้า เป็นต้น (2) มีส่วนร่วมในความพยายามของคริสตจักรในการช่วยเหลือผู้ว่างงาน ผ่านการโน้มน้าวให้ครอบครัวอื่นในคริสตจักรทำตามหลักการข้างต้น สามารถจ้างงานผู้ว่างงานได้ทุกวันทำงานของปี

24. Sider, Ronald J. (2010). *Rich Christians in an Age of Hunger: Moving from Affluence to Generosity*. Nashville, Tennessee: Thomas Nelson.

วรรณกรรมนี้ให้มุมมองในการทำพันธกิจกับคนยากจน ที่เป็นการเรียกร้องความยุติธรรมให้คนยากจนจากระบบเศรษฐกิจที่กดขี่พวกเขา ขณะที่อยู่ท่ามกลางคนมั่งมี หลักการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) มุ่งเน้นไปที่คนยากจนที่สุด ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานคนเหล่านั้น และเน้นการพัฒนาบูรณาการ เช่น การปฏิรูปที่ดิน ส่งเสริมการเกษตร ได้แก่ สินเชื่อ ปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ และปุ๋ย งานสาธารณสุขในชนบทโครงการต่างๆ เช่น โครงการชลประทาน การวิจัยทางการแพทย์ การแนะนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการพัฒนาอุตสาหกรรมเบาในพื้นที่ชนบทเพื่อเสริมการเกษตร ให้การดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน การศึกษา และการจัดหาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และให้ความยุติธรรมเช่น การจ้างงานแก่สตรี ปลดปล่อยคนจนและถูกกดขี่

2) ช่องทางความช่วยเหลือผ่านองค์กรอาสาสมัครเอกชน องค์กรอาสาสมัครระดับนานาชาติที่มีประสิทธิภาพจำนวนมาก ทั้งองค์กรของคริสเตียนและไม่ใช่คริสเตียน องค์กรเหล่านั้นได้พัฒนาโปรแกรมที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำงานกับยากจนที่สุด ทำงานได้ดีกว่าระบบราชการส่วนกลางที่ควบคุมโดยชนชั้นสูงผู้มั่งคั่ง การช่วยเหลือคนยากจนใช้เงินน้อยกว่าและได้ประโยชน์มากกว่า

3) เน้นการส่งเสริมสนับสนุน โดยให้มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อมีที่ทำกิน และยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้สหภาพแรงงานและองค์กรอื่น ๆ ที่ช่วยให้คนยากจนสามารถใช้สิทธิพลในการสร้างสังคมของพวกเขา ถ้าพัฒนาความช่วยเหลือทำให้คนยากจนสามารถกำหนดชะตาชีวิตของตนเองได้ มันจะส่งเสริมความยุติธรรมมากกว่าที่จะการพึ่งพาอาศัยกัน

4) ให้ความช่วยเหลือผ่านโครงการขององค์การสหประชาชาติที่มีประสิทธิภาพเช่นยูนิเซฟ และกองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการเกษตร ที่มีเป้าหมายระยะยาวในการกำจัดความหิวโหยและความยากจน มีความยืดหยุ่นมากกว่าการช่วยเหลือผ่านทางการเมือง และลดอิทธิพลทางการเมืองจากประเทศผู้ให้การช่วยเหลือ

5) หล่อเลี้ยงความยั่งยืนทางเศรษฐกิจด้วยการทำการเกษตรที่ไม่ทำลายระบบนิเวศในการช่วยเหลือควรส่งเสริมเทคโนโลยีที่เหมาะสม และวิธีการที่ใช้แรงงานที่มีประสิทธิภาพในการผลิต

6) สร้างความมั่นคงทางการเงินด้วยเงินกู้ขนาดเล็กให้แก่ผู้ประกอบการที่ยากจนเป็นหนึ่งในวิธีลดความยากจนที่มีประสิทธิภาพที่สุด

7) แยกความช่วยเหลือในการพัฒนาออกจากความช่วยเหลือทางทหาร ประเทศที่ให้การช่วยเหลือ บางครั้งสับสนเพราะความช่วยเหลือทางการทหารและความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายเดียวกัน เพื่อความเหมาะสมควรจัดสรรความช่วยเหลือทางทหารแยกจากการช่วยเหลือด้านการพัฒนา

8) การพัฒนาความต้องการขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นไปที่สถานการณ์ของคนยากจน ถือได้ว่าทุกคนมีความต้องการพื้นฐานบางอย่างเหมือนกัน และลำดับความสำคัญสูงสุดของโครงการเศรษฐกิจใดๆ คือการตอบสนองความต้องการเหล่านั้นสำหรับทุกคน ได้แก่ความต้องการ (1) การยังชีพ (2) ความนับถือตนเอง และ (3) มีเสรีภาพในการเลือกแนวทางปฏิบัติของตนเอง ความต้องการทางกายภาพนอกจากอาหาร ยังมีเครื่องนุ่งห่ม ที่พักพิง และการดูแลสุขภาพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

9) เน้นการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้นสำหรับผู้หญิง ความยากจนส่งผลกระทบต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงที่มีการศึกษามากเลื่อนการแต่งงาน และหรือการคลอดบุตรเพื่อเรียนให้จบ ส่งผลให้จำนวนการเกิดของประชากรที่ยากจนลดลง ผู้หญิงที่มีการศึกษาเรียนรู้เรื่องสุขอนามัยและการวางแผนครอบครัว สามารถลดการเสียชีวิตของทารก และยังออกจากวงจรความยากจนได้

10) ลดความช่วยเหลือทางทหาร การช่วยเหลือทางการทหารนอกจากจะใช้เวลาเงินในส่วนที่เป็นเงินให้เพื่อแก้ปัญหาความยากจน การช่วยทางทหารทำให้เกิดความยากจนมากขึ้น ความขัดแย้งขยายตัวออกไป คริสเตียนในประเทศที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินควรเรียกร้องต่อรัฐบาล และเกลี้ยกล่อมต่อสาธารณะชนว่างบประมาณของประเทศควรให้แก่ประเทศที่ยากจน เพื่อแสดงความเอื้ออาทรต่อคนยากจน มากกว่าการสนับสนุนทางทหาร

25. Tearfund. (2021). Trustee Directors' report. *Annual Report and Financial Statements 2020/21*, (6-7).

Tearfund เป็นหน่วยงานบรรเทาทุกข์และการพัฒนาของคริสเตียนที่มุ่งมั่นที่จะขจัดความยากจน ทำพันธกิจโดยร่วมมือกับคริสตจักรท้องถิ่น มีเป้าหมายให้ผู้คนหลุดพ้นจากความยากจนทางวัตถุและความยากจนฝ่ายวิญญาณ มีการเปลี่ยนแปลงชีวิต และเข้าถึงศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้ หลักพันธกิจ 4 ด้านในการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

1) การทำงานร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่นผ่านโปรแกรม Church and Community Transformation (CCT) ได้แก่ (1) โปรแกรมเพิ่มทักษะและความมั่นใจของผู้ดำเนินงานของ CCT เพื่อนำการอธิษฐาน การไคร้ครวญในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และการเป็นสาวกมาสู่งานของพวกเขา ในช่วงสัปดาห์ที่ CCT ทั่วโลกตอบสนองอย่างรวดเร็วโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์และบริการส่งข้อความทางสังคมเพื่อให้การไคร้ครวญพระคริสตธรรมคัมภีร์และการเป็นสาวกดำเนินต่อไป (2) โปรแกรมเตรียมคริสตจักรและคริสเตียนให้มีส่วนร่วมมากขึ้น ในการตอบสนองต่อความยากจนและความอยุติธรรม โดยการจัดหาวัตถุและทรัพยากรด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ เกี่ยวกับความหลากหลาย และการรวมทฤษฎีความยากจนของ Tearfund ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่แตกสลายซึ่งเป็นรากของความยากจนทุกรูปแบบ และฟื้นฟูความสัมพันธ์เหล่านี้ (3) โปรแกรมปรับแนวทาง CCT สำหรับวัฒนธรรมการเล่าเรื่อง อาศัยเทคนิคการพูดในการทำพันธกิจกับคนยากจนของผู้ดำเนินงานท้องถิ่น

2) การตอบสนองต่อความต้องการฉุกเฉิน โดยเตรียมคนในท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการทำพันธกิจ Tearfund ทำงานอย่างใกล้ชิดกับพันธมิตรในท้องถิ่นและคริสตจักร เพื่อลดผลกระทบของภัยพิบัติโดยการสร้างความยืดหยุ่นของชุมชน ช่วยเตรียมความพร้อมและบรรเทาความเสี่ยง การตอบสนอง ได้แก่ (1) ดำเนินการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นใหม่และต่อเนื่องด้วยเครือข่ายเจ้าหน้าที่ด้านมนุษยธรรมระดับภูมิภาค เช่น การตอบสนองต่อโรคระบาด COVID-19 Tearfund ทำงานอย่างใกล้ชิดกับคริสตจักรและพันธมิตรในท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและคำแนะนำด้านสาธารณสุข และให้การสนับสนุนในทางปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงชุดสุขอนามัย จุดล้างมือ การสนับสนุนด้านอาหารและปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น (2) ทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิรูปของคริสตจักร เพื่อรับข้อมูลข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับรวบรวมทรัพยากรของคริสตจักรที่มี สำหรับการจัดการภัยพิบัติ COVID-19 ผู้นำคริสตจักรและคริสตจักรท้องถิ่นตอบสนองความต้องการฉุกเฉินได้ คริสตจักรเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงผู้เปราะบางและตอบสนองต่อการระบาดอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการระดมทรัพยากรของชุมชน การประสานงานการแจกจ่าย ให้การสนับสนุนด้านสังคมการเข้าถึงผู้คนที่แยกตัวเพื่อกักตัว ผู้นำคริสเตียนในท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลด้านสุขภาพเชิงบวกเกี่ยวกับการระบาดของ COVID-19 และการป้องกัน (3) มุ่งสร้างความแข็งแกร่งให้กับพันธมิตรที่ทำงานด้านความพร้อมและการตอบสนองด้านมนุษยธรรม ในช่วงของการระบาดของ COVID-19 ใช้วิธีการใหม่ในการทำงานทางไกลและการจัดฝึกอบรมออนไลน์

3) การเปลี่ยนแปลงของชุมชน เมื่อ Tearfund ทำงานผ่านคริสตจักรท้องถิ่นและองค์กรที่ยังรักลึกในชุมชน ทำให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวในการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการในท้องถิ่น จัดการกับสาเหตุของความยากจนและสร้างความมั่นใจว่าทุกคนจะมีโอกาสสูงสุด ในการบรรลุศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้ มีหลักการดังนี้ (1) รวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับคนที่ตกอยู่ในความทุกข์ยากทั้งหมดของรัฐที่เปราะบางเข้ากับโครงการของ Tearfund เพื่อทดสอบว่ามีผลกระทบ

มากขึ้นหรือไม่ต่อสาเหตุของความเปราะบางและความขัดแย้ง และใช้โปรแกรมของ Tearfund ในการแก้ปัญหาที่ (2) เริ่มโครงการนำร่องด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สร้างงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และนำการป้องกันและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมมาให้ท้องถิ่น เช่นโครงการจัดการขยะในบังคลาเทศตะวันออกเฉียงเหนือ มีหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการขยะมากกว่า 120 หลักสูตรให้กับผู้ใหญ่ และนักเรียน เป็นต้น (3) ดำเนินการสร้างกลุ่มผู้ฝึกอบรมคริสตจักรและการเปลี่ยนแปลงชุมชน (CCT) ของ Tearfund กระจายไปทั่วโลกด้วยการเชื่อมโยงที่แข็งแกร่งกับชุมชนของพวกเขา ซึ่งสามารถทำงานอย่างใกล้ชิดกับคริสตจักร ผู้นำท้องถิ่น และชุมชน

4) การเปลี่ยนแปลงของสังคม เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงระบบและนโยบาย เพื่อจัดการกับความยากจนและความอยุติธรรม และทำให้แน่ใจว่าสิ่งทรงสร้างทั้งหมดได้รับการคุ้มครอง ให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจรับผิดชอบต่อประเด็นเหล่านี้ Tearfund ร่วมมือกับคริสตจักรท้องถิ่น พันธมิตรระดับชาติ และองค์กรระหว่างประเทศเพื่อขยายการเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น มีหลักการดังนี้ (1) โน้มน้าวผู้กำหนดนโยบายในการเจรจาเรื่องสภาพอากาศ เพื่อจัดการกับภาวะฉุกเฉินด้านสภาพอากาศ สร้างแรงบันดาลใจและให้คริสเตียนอธิษฐาน และดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและขยะพลาสติก (2) มีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวระหว่างประเทศเพื่อการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการเคลื่อนไหวในบางประเทศ และสนับสนุนความเป็นผู้นำทางความคิดในระบบเศรษฐกิจแบบฟื้นฟู Tearfund สนับสนุนความเป็นผู้นำและการเคลื่อนไหวของเยาวชน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการจัดหาเวทีสำหรับการแสดงความคิดเห็นของพวกเขา (3) กระตุ้นความพยายามในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคในการรักษาสีทิวทัศน์ของผู้อพยพ ให้คริสตจักรท้องถิ่นตอบสนองความต้องการของผู้อพยพและผู้ลี้ภัย และสนับสนุนสิทธิของพวกเขา ซึ่งรวมถึงเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมาย และการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ

26. Van Dam, Cornelis. (2016). *The Deacon Biblical Foundations for Today's Ministry of Mercy*. Grand Rapids, Michigan: Reformation Heritage Books.

วรรณกรรมนี้เป็นการแนะนำการทำพันธกิจกับคนยากจน ทั้งภายในและภายนอกคริสตจักรของมัคนายกที่ได้รับการแต่งตั้งโดยเฉพาะ คนยากจนในมุมมองที่นำเสนอตามพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ หลักการและวิธีการทำพันธกิจกับคนยากจนดังนี้

การทำพันธกิจของมัคนายกกับคนยากจนภายในคริสตจักร มีแนวทางดังนี้

1) การออกเยี่ยมเยียนสมาชิกคริสตจักรเพื่อทำความรู้จัก หนุนใจ และสอบถามความต้องการหรือปัญหาของสมาชิก เพื่อให้การช่วยเหลือตามความจำเป็นและตามความเร่งด่วน เช่น (1) การว่างงาน มัคนายกตรวจสอบการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ ถ้าไม่เพียงพอคริสตจักรต้องยื่นมือเข้ามาช่วย และให้การหนุนใจให้กำลังใจตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์ แนะนำงานใหม่ (2) ความ

เจ็บป่วยที่บางครั้งหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเจ็บป่วยเรื้อรังและสุขภาพที่ล้มเหลวนำมาซึ่งความยากจนได้ การช่วยอาจให้ถุงยังชีพหรือให้เงินช่วยเหลือ และหาช่องทางร่วมมณั้สการได้ผ่านทางระบบออนไลน์ (3) ความซราภาพ ให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นพื้นฐาน และบางครั้งอาจตัดสินใจว่าจะให้ไปอยู่ บ้านพักคนชราหรือไปอยู่สถานพยาบาล (4) ความตาย หากผู้ตายเป็นคนหาเลี้ยงครอบครัว ปัญหา ด้านการเงินอาจมีความสำคัญ ให้กำลังใจครอบครัวที่โศกเศร้าด้วยพระกิตติคุณ ถ้าไม่มีครอบครัวอยู่ ใกล้ๆ มั้คนายกอาจวางแผนงานสังคมเพื่อนำคนเหงาที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียคนรัก คนสูงอายุมา รวมกัน (5) ความพิการ การออกแบบสถานที่หรืออาคารโบสถ์ ควรเน้นในการอำนวยความสะดวกแก่ สมาชิกที่มีความพิการ และให้อาสาสมัครช่วยดูแลเรื่องกายภาพบำบัดที่บ้านของสมาชิกที่เป็นผู้พิการ รายใหม่ สำหรับผู้มีความผิดปกติทางจิต มั้คนายกควรระมัดระวังเป็นพิเศษ

2) กลยุทธ์เชิงรุก มั้คนายกทำงานเพื่อป้องกันความยากจน ความทุกข์ และความ ต้องการทางวัตถุ เพื่อป้องกันไม่ให้คนออกจากคริสตจักร มั้คนายกต้องให้ความรู้แก่สมาชิกในหลักการ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง ในแง่ี่งานของมั้คนายกจะสนับสนุนงานของทั้งครูผู้สอนและ ผู้ปกครอง เช่น (1) ปัญหาเรื่องนี้ มั้คนายกช่วยในการวางแผนการชำระหนี้ที่เป็นจริงได้ และหาก เรื่องดังกล่าวซับซ้อน ให้ขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีปัญหารุนแรง ขอคนมั่งมีใน คริสตจักรมีส่วนร่วมการชำระหนี้ค้ โดยเงินที่ช่วยนั้นไม่ได้คิดดอกเบี้ย (2) ตอบสนองความต้องการที่ ชาญฉลาด มั้คนายกต้องช่วยคนยากจนด้วยสติปัญญาและวิจารณ์ญาณ ไม่ใช่ใครก็ตามที่ไม่มีเงิน เท่านั้นที่มีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือ (3) ตอบสนองความต้องการที่มากกว่าเงิน มั้คนายกต้องไม่รับรู้ถึง ความต้องการอย่างคับแคบเกินไป การให้เฉพาะสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานอาจไม่เพียงพอ มั้คนายกควรให้ ความช่วยเหลือทุกอย่างที่สมาชิกคริสตจักรต้องการ เพื่อพวกเขาจะได้ดำเนินชีวิตตามปกติและไม่รู้สึก เหมือนเป็นสมาชิกคริสตจักรชั้นสองที่ดำเนินชีวิตด้วยความดีของผู้อื่น (4) ตอบสนองความต้องการ อย่างเท่าเทียมกัน มั้คนายกต้องใช้ทรัพยากรอย่างรอบคอบ และในขณะเดียวกันให้การตอบสนอง ความต้องการของสมาชิกทั้งหมดอย่างยุติธรรม (5) ทำงานกับญาติของผู้ขัดสน ขอให้ญาติให้การ สนับสนุนคนยากจนด้วยความสมัครใจและด้วยความรัก และไม่สามารถกำหนดปริมาณการช่วยเหลือ ได้ (6) มั้คนายกควรกระตุ้นและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบัน หรือหน่วยงานเพื่อดูแลผู้ที่ไม่สามารถ อาศัยอยู่ที่บ้านได้ สมาชิกที่มีความทุพพลภาพในคริสตจักรสามารถได้รับประโยชน์จากสภาพแวดล้อม แบบคริสเตียน

การทำพันธกิจของมั้คนายกกับคนยากจนภายนอกคริสตจักร

1) พันธกิจกับชุมชนที่อยู่รอบๆ คริสตจักร โดยการกำหนดพื้นที่ที่อยู่บริเวณ คริสตจักรตามสัดส่วนของมั้คนายกที่มีอยู่ สมาชิกคริสตจักรรวบรวมข้อมูลความต้องการของคน ยากจนในชุมชน มั้คนายกรับข้อมูลเหล่านั้นมีพิจารณาในการตอบสนองต่อความต้องการ มั้คนายก ต้องลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมเยียน พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการจัดการเงินทอง ถ้าคนยากจนไม่เป็น

คริสเตียนมีคณาภพทางประกาศพระกิตติคุณ แต่ถ้าเป็นสมาชิกคริสตจักรมีคณาภพเสนอเรื่องนี้ต่อคริสตจักรในการให้ความช่วยเหลือ

2) พันธกิจกับชุมชนที่อยู่ไกลคริสตจักรในด้านภูมิศาสตร์ มีคณาภพในโลกตะวันตกสามารถรวบรวมทุนสำหรับคริสตจักรที่ขัดสนในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด สิ่งนี้จะสอดคล้องกับการปฏิบัติของอัครสาวก ในการรวบรวมเงินจากคริสตจักรในเมืองอันโทอก มาซิโดเนีย เมืองโครินธ์ และอาจเป็นไปได้ว่ากรุงโรมสำหรับคริสตจักรที่ขัดสนในกรุงเยรูซาเล็ม

นอกจากนี้ มีคณาภพสามารถช่วยเหลือผู้ลี้ภัยจากสงครามทั้งที่เป็นคริสเตียนและเป็นคนต่างความเชื่อ โดยใช้ช่องทางจากรัฐบาลที่เปิดกว้างให้ หรืออาจจะเป็นข้อเรียกร้องร่วมกันของประชาคมต่อรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัย มีคณาภพยังมีพันธกิจในการสนับสนุนการปลูกคริสตจักรในประเทศที่ยากจน ร่วมมือกับองค์กรที่ไม่ใช่คริสเตียนในการช่วยเหลือคนยากจนในประเทศกำลังพัฒนา ตลอดจนสามารถให้ความช่วยเหลือด้านสังคม เช่น คลินิกการแพทย์ สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า โครงการเกษตรกรรม และการเริ่มต้นธุรกิจขนาดเล็ก ควรให้การสนับสนุนบริการที่มีให้ทุกคน ไม่ใช่แค่คริสเตียนเท่านั้น

4.2 วรรณกรรมทั่วไป

1. กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม. (2562). *รายงานความยากจนหลายมิติของเด็กไทย 2019*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

วรรณกรรมนี้เป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอสถานการณ์ความยากจนของเด็กไทยของกองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม ซึ่งเสนอสถานการณ์ฯ ในมิติอื่นที่นอกเหนือจากตัวเงิน เป็นข้อมูลที่สำคัญให้หน่วยงานภาครัฐ นักวิชาการ และที่สนใจนำไปใช้ในการติดตามและแก้ไขปัญหาความยากจนของเด็กให้ตรงจุด และมีเป้าหมายสูงสุดคือการกำจัดปัญหาความยากจนในเด็กให้หมดไป จากการบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มุ่งมองความยากจนในเด็กแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การศึกษา สุขภาพ ความเป็นอยู่ และสวัสดิภาพของเด็ก มีหลักการทำพันธกิจกับเด็กดังนี้

1) ด้านการศึกษา

ช่วงวัย 0-4 ปี เป็นช่วงวัยที่ต้องได้รับการดูแลเป็นอย่างดีที่สุด เมื่อพบการพัฒนาช้า ต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการให้เด็กกลับมาสมวัยโดยผู้ปกครอง

ช่วงวัย 2-5 ปี เด็กจะได้รับการเสริมสร้างพัฒนาให้เหมาะสมที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ช่วงวัย 6-14 ปี เด็กถูกพัฒนาในสถาบันการศึกษาภาคบังคับ

ช่วงวัย 15-17 ปี ความยากจนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กหลุดออกจากการศึกษา สามารถแก้ไขได้โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทำให้เด็กยากจนมีโอกาสเรียนมากขึ้น

นโยบายของรัฐที่ต้องการเพิ่มกระจายโอกาสและคุณภาพทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม รูปแบบการกระจายโอกาส เช่น โครงการติวฟรี ระบบการเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น

2) ด้านสุขภาพ

การเข้ารับบริการสุขภาพของแม่และทารกแรกเกิด การฝากครรภ์ช่วยให้การดูแลรักษาได้ทันทีเมื่อพบความผิดปกติจากการตรวจตามระยะเวลาที่กำหนด ให้เด็กทารกอายุต่ำกว่า 6 เดือน กินนมแม่เพียงอย่างเดียวจะมีผลดีต่อทารก แต่มีหลายสาเหตุทำให้ทารกไม่สามารถกินนมแม่ได้ และเด็กแต่ละช่วงวัยต้องได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการอย่างเพียงพอ และต้องได้รับวัคซีนตามกำหนดอย่างครบถ้วน รวมถึงต้องได้รับอาหารเสริมที่สำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญา

การดำเนินนโยบายสำคัญๆ เช่น (1) การกำหนดบริการวัคซีนพื้นฐาน (2) การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (3) โครงการโรงเรียนพ่อแม่ เหล่านี้เป็นต้น

3) ด้านสวัสดิภาพเด็ก

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากความรุนแรงและการทารุณกรรม มีกฎหมายปกป้องเด็กทั้งจากบุคคลอื่นและบุคคลในครอบครัว มีการดำเนินนโยบายสำคัญๆ เช่น มีโครงการศูนย์พึ่งได้ โครงการสายด่วน 1300 และยังมีการจัดทำยุทธศาสตร์การคุ้มครองเด็กแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดก้อยู่ตามลำพัง

4) มาตรฐานความเป็นอยู่ ต้องเน้นในด้านการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการใช้เชื้อเพลิงสำหรับปรุงอาหารที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ รวมถึงการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ครัวเรือนที่ยากจนให้ได้มาตรฐาน

2. กุลธิดา ศรีวิเชียร, ศิลา โทณบุตร, ศุภสิทธิ์ พรธณารุโณทัย. (2564). การสังเคราะห์ห้องค์ความรู้และสถานการณ์การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ประเด็นสิทธิด้านสุขภาพของกลุ่มเปราะบาง. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 29(1), 189-221.

วรรณกรรมนี้เป็นการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับความเปราะบางและกลุ่มเปราะบาง ที่มีความเปราะบางทั้งทางด้านความหมายและสถานการณ์ทางสุขภาพ รวมถึงศึกษาการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของกลุ่มเปราะบางในประเทศไทย โดยกลุ่มเปราะบางที่ได้จากการศึกษาคือ เยาวชนที่พบความด้อยโอกาส กลุ่มผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในชนบท กลุ่มแรงงานต่างชาติที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคม กลุ่มคนยากจน กลุ่มหญิงม่าย กลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มคนไร้บ้าน หลักการทำพันธกิจกับกลุ่มคนเปราะบางดังนี้

การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนในด้านสิทธิทางสุขภาพ

1) กลุ่มเยาวชนเปราะบาง เป็นกลุ่มที่ไม่มีรายได้ การเข้าถึงสิทธิขึ้นอยู่กับความรู้

ความเข้าใจในเกี่ยวกับสิทธิทางสุขภาพของผู้ปกครอง บางครั้งเยาวชนเหล่านั้น ไม่ได้ได้รับการรักษาพยาบาลตามที่ควรจะเป็น เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย

2) กลุ่มผู้สูงอายุที่เปราะบาง เป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ อยู่ลำพัง อยู่ในภาวะยากลำบาก ไม่ได้รับสิทธิทางสุขภาพอย่างควรจะเป็น ถึงแม้ว่าผู้สูงอายุมีสิทธิในการรักษาพยาบาลตามระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แต่เนื่องจากขาดคนดูแลและช่วยพาไปโรงพยาบาล รวมถึงมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ผู้สูงอายุไม่มีเงินหรือเงินไม่พอเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางให้ผู้สูงอายุเข้าถึงสิทธิทางสุขภาพได้

3) กลุ่มผู้มีปัญหาสถานะทางทะเบียน รวมถึงคนไทยที่ตกหล่นจากการสำรวจ กลุ่มคนไร้รากเหง้า กลุ่มเหล่านี้ส่วนใหญ่เข้าไม่ถึงสิทธิทางสุขภาพ เพราะในระบบฐานข้อมูลไม่มีข้อมูลของคนเหล่านี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำพันธกิจกับกลุ่มเปราะบาง

1) กระทรวงสาธารณสุขควรทำความเข้าใจในเรื่องสิทธิในการรักษาพยาบาลกับบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อไม่ให้มีการเก็บค่ารักษาพยาบาลกับกลุ่มเปราะบาง

2) ต้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในส่วนของหน่วยงานต่อผู้เปราะบางที่เข้ารับสิทธิ และสามารถประสานกับหน่วยอื่นได้ในกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) สำหรับแรงงานต่างชาตินี้หรือคนต่างชาตินี้ที่ไม่มีหลักประกันสุขภาพในประเทศไทย ยังมีประเด็นที่ต้องศึกษาต่อการเข้าถึงบริการที่ก่อให้เกิดผลภายนอก

4) ในอนาคตต้องเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านสวัสดิการ/สวัสดิภาพ เพื่อที่จะดูแลบริการให้ทั่วถึง

5) ส่งเสริมกลไกประชาสังคมทำงานร่วมกับภาครัฐเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเปราะบาง แต่ยังคงพบอุปสรรคหลายอย่างจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติม

3. จันทิมา ล่ามแขก และ อจิรภาส เพียรขุนทด. (2564). การแก้ไขปัญหาคความยากจนแบบบูรณาการ: กรณีศึกษา โครงการคู่เสี้ยว เกี่ยวก้อย แก้วจัน คนขอนแก่น. *วารสารวิชาการธรรมศาสตร์*, 21(2), 109-122.

วรรณกรรมนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการแก้ไขปัญหาคความยากจนแบบบูรณาการ และศึกษาความต้องการของคนยากจน จากมุมมองต่อความยากจนว่าเป็นปัญหาที่ซับซ้อนแตกต่างกันในแต่ละครัวเรือน การแก้ปัญหาไม่อาจใช้โครงการหรือกิจกรรมเพียงอย่างเดียวได้ การแก้ไขต้องค้นหาสาเหตุหรือต้นตอที่แท้จริงของความยากจน และต้องอาศัยความเสียสละทุ่มเทของผู้ทำพันธกิจในการแก้ปัญหาคความยากจน ผลการศึกษาจากเอกสารเพื่อเป็นหลักการทำพันธกิจ

กับคนยากจนมีดังนี้

1) กระบวนการแก้ไขปัญหาคความยากจน มี 4 กระบวนงาน คือ (1) ซึ่เป้าชีวิต กำหนดครอบครัวที่ยากจนโดยใช้เส้นความยากจนเป็นเกณฑ์ ตรวจสอบแล้วแยกประเภทเพื่อปรับกลยุทธ์ให้ตรงจุดในการแก้ปัญหาคความยากจน (2) จัดเข้มทิศชีวิต โดยการจับคู่ผูกเสี่ยวระหว่างข้าราชการ 1 คนกับครัวเรือนที่ยากจนจำนวนตามความสมัครใจ ข้าราชการคู่เสี่ยวค้นหาอาชีพ การเพิ่มรายได้ การจ้างงาน (3) บริหารจัดการชีวิต ข้าราชการคู่เสี่ยวแก้ไขปัญหาคให้ตรงตามความต้องการของครัวเรือน ให้การบริหารจัดการชีวิตโดยไม่เกี่ยวข้องกับสุรยาเสพติดและการพนัน รวมถึงการบริหารการเงินตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง ให้การสนับสนุนที่มาจากชุมชนต่อครัวเรือนที่ยากจน และมีการร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาคความยากจน (4) ดูแลชีวิต คือการเข้าไปหาครัวเรือนที่ยากจนเป็นระยะ เพื่อให้กำลังใจ ให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตจนกว่าจะมั่นใจได้ว่าครัวเรือนที่ยากจนหลุดจากกับดัคความยากจน

2) ความต้องการของครัวเรือนที่ยากจน ซึ่งครัวเรือนที่ยากจนมักมีความต้องการมากกว่าหนึ่งอย่าง ที่มากที่สุดที่ครัวเรือนต้องการคือ เครื่องอุปโภค บริโภค รองลงมาคือด้านอาชีพ

ผลจากการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ร่วมโครงการ

1) ด้านการดำเนินงาน แต่ละภาคส่วนทำการแก้ปัญหาคให้ครัวเรือนที่ยากจนตามความรับผิดชอบในข้อตกลงตามสายงาน เช่นส่วนราชการช่วยให้ครัวเรือนที่ยากจนเข้าถึงสวัสดิการแห่งรัฐในกรณีที่ยังไม่ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และยังสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยของผู้พิการและคนชรา ในส่วนภาคเอกชนจะช่วยเหลือในเรื่องอาชีพ

2) ด้านการรับประโยชน์ ในส่วนงานที่เป็นความรับผิดชอบของข้าราชการคู่เสี่ยวการให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็ว ครัวเรือนได้รับการช่วยเหลือตามความต้องการ

3) ด้านการติดตามผลการดำเนินงาน ในส่วนนี้มักมีปัญหาที่ข้าราชการไม่สามารถลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอได้ เนื่องจากการโยกย้าย และบางส่วนมีปัญหาในการเดินทางเนื่องจากอาศัยอยู่ต่างอำเภอกับบ้านคู่เสี่ยวแต่เป็นส่วนน้อยเท่านั้น ส่วนใหญ่มีเวลาลงพื้นที่สม่ำเสมอ

4. จิตาภา พรยิ่ง, ริญญาภัทร์ ณ สงขลา. (2562). ความเหลื่อมล้ำในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับคดีทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย. *วารสารวิชาการนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 9(11), 71-90.

วรรณกรรมนี้เป็นบทความที่ศึกษาการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความยากจนในมุมมองของวรรณกรรมนี้คือคนยากไร้ รายได้น้อย เป็นคนขาดแคลนเงิน และเป็นผู้ไร้ที่ทำกิน ที่ต้องอาศัยพื้นที่ป่าในการทำมาหากิน รวมถึงใช้เป็นที่อยู่อาศัย เมื่อต้องเผชิญกับเจ้าหน้าที่รัฐกับการถูกจับกุมในข้อหาต่างๆ ที่ไม่ร้ายแรง ไม่สามารถประกัน

ตัวเองได้จนทำให้ถูกจองจำในคุกระหว่างกระบวนการยุติธรรมเมื่อเกิดคดีความขึ้น เนื่องจากความยากจน ให้ผลการศึกษาดังนี้

1) สิทธิการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คำเสนอแนะ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ควรให้ผู้กระทำผิดมีสิทธิได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดว่ามีความผิดหรือไม่ รัฐควรจัดหาทนายความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายประจำอยู่ทุกสถานีตำรวจ โดยเฉพาะการช่วยเหลือคนยากจนในการประสานงานกับสำนักงานยุติธรรม เพื่อความเสมอภาคในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและได้รับหลักประกันการคุ้มครองสิทธิตามหลักสิทธิมนุษยชน

2) รูปแบบการปล่อยตัวชั่วคราวคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การนำนวัตกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (EM) ใช้เป็นหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว เป็นแนวทางสำหรับการปล่อยตัวในระหว่างการพิจารณาคดีความ ให้กับคนยากจนที่ไม่สามารถประกันตัวเองได้ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรมกับคดีที่ไม่ร้ายแรง

3) สิทธิของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐไม่ควรที่จำกัดสิทธิและสร้างเงื่อนไขในการเข้าถึงทรัพยากรของประชาชน ด้วยเหตุที่ทรัพยากรด้านพื้นที่เป็นต้นทุนของคนยากจนหรือผู้ด้อยโอกาส ในชุมชนดั้งเดิมหรือชนบทใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในการดำรงชีพ

4) สิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญได้รับรองสิทธิชุมชนในการจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพได้ทันที โดยเข้าร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐ

5) เข้าถึงสิทธิการจัดสรรพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ให้คนยากจน รัฐพึงดำเนินการจัดให้มีมาตรการการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพราะรัฐมีหน้าที่ที่ต้องจัดหาที่ดินให้ประชาชนโดยเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้ให้มีที่ดินทำกิน

5. ทรงกรด เหล็กสมบุรณ์. (2555). อนาคตภาพการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาสในจังหวัดเชียงใหม่. *Veridian E-Journal, SU, 5(2)*, 670-689.

วรรณกรรมนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ สำหรับผู้ด้อยโอกาสในชุมชนเมือง มีกลุ่มเป้าหมายในการศึกษานั้นเป็นกลุ่มคนยากจน คนเร่ร่อน คนไร้สัญชาติ ผู้ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์และครอบครัว รวมถึงผู้พันโทษ คนเหล่านี้มีความยากลำบากในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มคนยากจนเมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ มาตรการหรือแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาสำหรับการวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การศึกษา เชื่อว่าการศึกษาเปิดให้คนยากจนมีโอกาสได้งานทำสูงขึ้น เพื่อสร้าง

รายได้และหลุดพ้นจากความยากจนในที่สุด หลักการทำพันธกิจดังนี้

1) ด้านรูปแบบการจัดการศึกษา ในเป้าหมายระดับนโยบายที่เน้นการกระจายและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา รวมถึงมีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ในระดับบุคคลเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความสามารถในด้านต่างๆ มีการดำรงชีวิตที่เหมาะสมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และในระดับสังคมลงลึกไปในเรื่องของ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ให้การมีสิทธิและคงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของผู้ด้อยโอกาส เหล่านี้เป็นเป้าหมายที่ควรดำเนินการเพื่อให้เกิดขึ้นมากที่สุด

2) ด้านหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรควรมุ่งเน้นความรู้ ทักษะ การดำรงชีวิต ทักษะวิชาชีพ และมีประสบการณ์ด้านวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพจากความรู้ที่เรียนมาเพื่อเลี้ยงชีพได้ และยังสามารถพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นทั้งการเรียนและการประกอบอาชีพ และหลักสูตรที่เปิดสอนควรมีความหลากหลาย

3) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ควรจัดกระบวนการวัดและประเมินผล ผู้ด้อยโอกาสตามสภาพจริง โดยให้ผู้ด้อยโอกาสประเมินตนเอง ร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้สอน และสถานประกอบการหรือองค์กร หน่วยงานด้านแรงงานอาชีพ ควรมีการทดสอบความรู้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ แล้วใช้คุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานอาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเป็นฐานเปรียบเทียบ การวัดและการประเมินผล

4) ด้านกระบวนการเข้าสู่อาชีพ ควรมีการสำรวจความรู้ ความสนใจ ความต้องการ ความคิดเห็น ทักษะต่อการศึกษาและงานอาชีพ มีการจัดฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ และควรใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ถูกต้องอย่าง สะดวก รวดเร็ว ควรแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับงานในแต่ละอาชีพ เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสเลือกงานอาชีพที่ สนใจหรือต้องการ รวมถึงการเลือกฝึกปฏิบัติหรือฝึกงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงาน นอกจากวิธีการทำพันธกิจทั้ง 4 ขั้นตอนแล้วยังมีคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะในการทำพันธกิจต่อไป ได้แก่ (1) ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในพันธกิจ (2) ให้ สังคมมีส่วนร่วมด้วยในพันธกิจ (3) พึงพาอาศัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งประสบการณ์และ บุคคลากร (4) อาศัยการสนับสนุนจากภาครัฐในเรื่องของงบประมาณ และ (5) หาทุนสนับสนุนผู้เรียน

6. ชันภัทร โคตรสิงห์. (2559). ความเหลื่อมล้ำในที่ดินทำกิน: ปัญหาและทางออก. *วารสารพัฒนา สังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, 18[Special Issue], 63-92.

วรรณกรรมนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกร รวมถึงคนยากจนที่ประสบปัญหาในเรื่องไร่นา ทำกิน และเกิดปัญหาจากการไม่สามารถรักษาที่ดินของบรรพบุรุษไว้ได้ ที่ดินตกเป็นของนายทุนทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการถือครองที่ดินนำมาซึ่งความยากจนที่จะเกิดขึ้นกับเกษตรกรเหล่านั้น และ นอกจากการนำเสนอปัญหาแล้ววรรณกรรมนี้ยังนำเสนอแนวทางในการช่วยเหลือให้แก่เกษตรกรด้วย

จากผลการศึกษาได้ข้อเสนอสู่ทางออกของปัญหาความเหลื่อมล้ำดังนี้

1) สิทธิชุมชน ให้ความสำคัญกับชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร อนุรักษ์ บำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนมีสิทธิในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิทธิชุมชนเป็นเครื่องมือทางกฎหมายในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสิทธิชุมชนยังเป็นสิทธิในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง การนำเสนอวาทกรรมโต้แย้งกับฝ่ายที่กีดกันคนยากจนกับป่า เป็นการโต้แย้งทางแนวคิดที่ต่อต้านทุนนิยม และการผูกขาดอำนาจและการจัดการทรัพยากรโดยรัฐ โดยอาศัยการศึกษาและยกระดับความเข้าใจความรู้และภูมิปัญญาชาวบ้านในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การนำเสนอวาทกรรม “ป่าชุมชน” หรือ “คนกับป่า” เพื่อตอบโต้วาทกรรมการอนุรักษ์ที่มุ่งกีดกันคนออกจากป่า เป็นต้น ข้อเสนอสนับสนุนข้อโต้แย้งจากงานวิจัยหลายผลงานต่างชี้ไปที่ผู้ใช้ทรัพยากรไม่ใช่ผู้ทำลายป่า

2) แนวทางปฏิบัติ (1) โฉนดชุมชน เป็นแนวทางในการจัดระบบการถือครองที่ดินในรูปแบบสิทธิร่วม มีเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นฐานความสมดุลและยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม แนวทางได้รับจากประสบการณ์ที่ชุมชนประสบจากการถูกกีดกัน ในการถือครองสิทธิแบบปัจเจก และถูกละเมิดสิทธิในที่ดินแบบผูกขาดของรัฐ (2) การเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า การเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้าเพื่อควบคุมการถือครองและใช้ประโยชน์ในที่ดิน เป็นมาตรการทางการคลังที่จะช่วยยกระดับความเป็นธรรมทางสังคมได้ แต่เนื่องจากการใช้มาตรการการเก็บภาษีเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ จึงไม่ง่ายอย่างที่และต้องใช้เวลาและความรอบคอบจากหลายส่วนว่า สุดท้ายแล้วจะลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการถือครองที่ดินได้หรือไม่ (3) การจัดการธนาคารที่ดิน ธนาคารที่ดินเป็นหน่วยงานสาธารณะที่ไม่แสวงหากำไร เป็นผู้ซื้อที่ดินจากเอกชนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ครอบครองอยู่ เพื่อนำไปจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ไม่มีที่ดินและเกษตรกร เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรมีเสรีภาพในการใช้แรงงานของตนเองทำการผลิตบนพื้นดินที่มีความมั่นคงในการถือครองที่ดิน และให้เกษตรกรมีสิทธิเสรีภาพและมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนต้องให้การยอมรับและเคารพ

7. ประคอง สุคนธจิตต์, สุทิสรา รัตนวิชา, พัชรี ทองสุก, ดาวพันธ์ เฉลยพงษ์, ชุตติพัฒน์ วงศ์ชัยสุวรรณ. (2564). บ้านมั่นคง : บ้านของคนชุมชนในเมือง. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 4(2), 44-58.

วรรณกรรมนี้เกี่ยวกับที่พักอาศัยที่เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งของมนุษย์ การได้ครอบครองเป็นเจ้าของบ้านนำความภูมิใจและความมั่นคงในการดำเนินชีวิต คนยากจนในวรรณกรรมนี้ถูกเรียกว่าเป็นคนจนเมืองที่มีรายได้น้อยและไม่มั่นคง อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่เป็นที่ดินของรัฐหรือเอกชน คนยากจนเหล่านั้นบุกรุกยึดครองโดยไม่ถูกต้อง หรืออาจจะเช่าในราคาถูก แต่เมื่อต้องถูกขับไล่หรือ

เจ้าของบอกละเลิกการให้เช่า ทำให้คนเหล่านี้ไม่มีที่อาศัย หน่วยงานรัฐจึงทำโครงการบ้านมั่นคงขึ้นเพื่อรองรับสถานการณ์ดังกล่าว หลักการทำพันธกิจดังนี้

ขั้นตอนสู่เป้าหมายของบ้านมั่นคง

1) ด้านการสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกันของคนในชุมชน เป็นการชี้แจงให้คนในชุมชนเข้าใจตรงกันในขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านและให้ทุกคนมีส่วนร่วม

2) จัดตั้งคณะกรรมการบ้านมั่นคง ซึ่งอาจจะเป็นคนละชุดกับกรรมการคณะอื่นๆ และต้องการให้ทุกคนมีส่วนร่วม ในคณะกรรมการมีการแบ่งเป็นหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายสมาชิก ฝ่ายเงินทุน ฝ่ายก่อสร้าง ฝ่ายข้อมูล ฝ่ายตรวจสอบ เป็นต้น

3) การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อสร้างฐานการเงินรองรับการมีบ้านจากการออมเงิน และใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อและยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น และยังสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในชุมชน

4) สสำรวจข้อมูลชุมชน ข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากการสำรวจนำไปสู่การวางแผนสร้างบ้านมั่นคงชุมชนนำอยู่ ผู้อยู่อาศัยพอใจกับสิทธิต่างๆ ในชุมชนที่เป็นธรรมกับทุกคน และยังสามารถวางแผนพัฒนารายครัวเรือนได้จากข้อมูลที่ได้

5) จัดระบบสิทธิในที่อยู่อาศัย ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะในระบบเดิมทุกคนต่างอยู่ ต่างอาศัยไม่มีกฎหมาย เมื่อเข้าสู่ระบบบ้านมั่นคงแล้วจะต้องจัดระบบสิทธิให้เหมาะสมและเป็นธรรม

6) การร่วมวางแผน สร้างแปลน เพื่อปลูกบ้าน แบบแปลนอาจจะมีศูนย์เด็ก มีพื้นที่กลาง พื้นที่สีเขียว ศูนย์อาชีพ ตลาดชุมชน การคิดแบบแปลนต้องนำรูปแบบผังในอนาคตมาพิจารณาด้วย และแบบแปลนต้องสอดคล้องกับวิถีทางสังคมของชุมชนให้มากที่สุด ซึ่งขั้นนี้อาจต้องร่วมมือกับภายนอก

7) ร่วมกันสร้างระบบสาธารณูปโภคและการสร้างบ้าน ระบบสาธารณูปโภครัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด เช่น ค่าถมดิน ระบบน้ำประปา ไฟฟ้า เป็นต้น เงินสินเชื่อเพื่อใช้ในการสร้างบ้านส่งเข้ามาให้ชุมชนที่เป็นนิติบุคคล และชุมชนมีอิสระในการบริหารเงินทั้งในส่วนการรับเหมาช่างฝีมือ และแรงงานอาจเป็นคนในชุมชนหรืออาจจะจ้างผู้รับเหมาภายนอกได้ตามที่ชุมชนจะตกลงกัน

8) การสร้างชุมชนให้มั่นคง ส่งเสริมในเรื่องอาชีพ การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัย อยู่ด้วยกันบนพื้นฐานของความรัก ความเอื้ออาทร มีทั้งการพึ่งพากันและพึ่งตนเองได้

8. ภิรมย์ โดมมงคล. (2562). การคุ้มครองสิทธิและการเข้าถึงความยุติธรรมของคนไร้ที่พึ่งในสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 27(1), 158-191.

บทความนี้อธิบายเกี่ยวกับการถูกละเมิดสิทธิและการเข้าไม่ถึงความยุติธรรมของคนไร้ที่พึ่งในสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง และนำเสนอวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับคนเหล่านั้น คนไร้ที่พึ่งเหล่านั้นส่วนใหญ่มาจากชนบทเพื่อหารายได้ในเมืองใหญ่ ซึ่งเกิดจากการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม ขาดโอกาสทางการศึกษา เข้าไม่ถึงทรัพยากรและบริการสาธารณสุขจากรัฐ ทำให้รายได้ไม่พอเลี้ยงชีพ คนเหล่านี้เมื่ออยู่ในเมืองใหญ่ ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมทางสังคม และได้รับความยุติธรรมทางกฎหมาย ข้อเสนอแนะ 8 ประการสำหรับการปฏิบัติต่อคนไร้ที่พึ่งดังนี้

1) ข้อกฎหมายและหลักการปฏิบัติ ควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิและเข้าถึงความยุติธรรมตามความต้องการที่แท้จริงของคนไร้ที่พึ่งของแต่ละกลุ่ม เช่น กลุ่มคนเร่ร่อน กลุ่มคนขอทาน กลุ่มผู้ป่วยทางกาย กลุ่มผู้ป่วยจิตเวช กลุ่มคนพิการ และกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

2) ไม่ควรเน้นมิติทางด้านสังคมสงเคราะห์เพียงอย่างเดียว ควรเพิ่มการคุ้มครองสิทธิทางกระบวนการยุติธรรมด้วย ซึ่งคนไร้ที่พึ่งอาจถูกละเมิดสิทธิทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนาจากพนักงาน

3) ลดอุปสรรคและช่องว่างการคุ้มครองสิทธิและการเข้าถึงความยุติธรรม ด้วยการเพิ่มเครือข่ายร่วมให้บริการที่มีความชำนาญในการปฏิบัติงานและดูแลผู้รับบริการด้วยการทำงานเชิงรุก

4) รูปแบบการปฏิบัติต่อคนไร้ที่พึ่งของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรคำนึงถึงหลักการคุ้มครองสิทธิ ปกป้องสิทธิ และพิทักษ์สิทธิตามกฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าไม่ถึงสิทธิและความยุติธรรมด้วยการไม่มุ่งเน้นการจับกุม ควรมีการสัมภาษณ์ก่อนเพื่อแสดงความเป็นมิตร

5) การเข้าไม่ถึงสิทธิและถูกปฏิเสธจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีผู้รับบริการไม่มีสถานะบุคคลและไม่มีผู้รับรองสิทธิ เนื่องจากไม่มีบัตรประชาชนและทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่สามารถระบุตัวตนได้ ส่งผลทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบริการหลายๆ อย่างของรัฐได้ ภาครัฐควรกำหนดแนวทางการแก้ไขประเด็นผู้รับบริการที่ไม่มีฐานะบุคคลหรือไม่มีผู้รับรองสิทธินี้

6) ควรกำหนดนโยบายและผลักดันให้สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งเป็นกึ่งสถานพยาบาล เพราะคนเหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยจิตเวช ผู้ป่วยทางกาย ติดสุรา ผู้สูงวัยซึ่งมีโอกาสเป็นผู้ป่วยติดเตียงสูง

7) ยกประเด็นปัญหาคนไร้ที่พึ่ง ให้เป็นประเด็นสาธารณะเพื่อให้คนในสังคมตระหนักถึงปัญหานี้ และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและรูปแบบการให้ความช่วยเหลือ ทั้งด้านสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เข้าถึงความยุติธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โอกาสความสามารถและสิทธิในการเข้าถึงด้วยความเท่าเทียมและเป็นธรรม

8) ระดมความคิดเห็นและข้อตกลงร่วมกันในหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับคนไร้ที่พึ่ง

เพื่อวางแนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรค หลักการปฏิบัติที่เหมาะสมและมาตรการ วิธีการเยียวยาต่างๆ ในกรณีฉุกเฉินและเข้าไม่ถึงความยุติธรรม

9. ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร. (2562). บทบาทของรัฐบาลชุดปัจจุบันในการขับเคลื่อนโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ : เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย. ใน วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น (บ.ก.) รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล, ครั้งที่ 5, (155-173). ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วรรณกรรมนี้เป็นบทความทางวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความยากจนและปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม และให้มุมมองในการแก้ปัญหาของรัฐบาลผ่านทางนโยบายสวัสดิการแห่งรัฐของรัฐบาล ไม่ได้แก้ปัญหาที่มีประสิทธิผล ทศนคติของวรรณกรรมนี้ในการมองคนยากจนคือคนที่รายได้น้อยกว่าเส้นความยากจนของประเทศ และยังมีคนว่างงานอีกเพื่อรับความช่วยเหลือจากรัฐ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร เสนอเพื่อปฏิบัติในการแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อลดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับผู้มีรายได้น้อย ที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทั้งนี้เพราะมีฐานข้อมูลอยู่แล้ว และควรปรับให้ทันสมัย เพื่อเป็นประโยชน์ด้านนโยบายและการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม

2) แผนงานโครงการต่างๆ ของภาครัฐเพื่อลดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ ควรเจาะจงกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนา การพัฒนาต้องให้ครอบคลุมทั้งด้านการทำงาน การศึกษา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในพื้นที่ที่มีปัญหารุนแรง

3) ผู้ดูแลผู้มีสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อน “มาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” ไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ มีบทบาทในการให้คำแนะนำและเป็นผู้ติดตามผลการพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกจากนี้แล้วยังเป็นผู้ที่คลุกคลีอยู่กับปัญหาของคนยากจน และมีความรู้ด้านนโยบายและมาตรการให้ความช่วยเหลือ ทำให้สามารถแนะนำได้ทั้งคนยากจนและรัฐในการแก้ปัญหาให้ตรงความต้องการ และยังเป็นผู้นำข้อมูลที่สำคัญเข้าสู่ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

4) การสนับสนุนผู้มีรายได้น้อย ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่ เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อยมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา เสนอความต้องการ เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือคนยากจน

5) ต้องปฏิรูปแนวทางการบริหารจัดการระบบสวัสดิการของภาครัฐ ภาครัฐควร

บูรณาการข้อมูลในแต่ส่วนหรือแต่ละหน่วยงานเข้าร่วมกัน เพื่ออาศัยประโยชน์ร่วมจากข้อมูลที่แบ่งปันกันสำหรับการแก้ปัญหา และเพื่อไม่ให้โครงการซ้ำซ้อนกัน

6) การคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการแห่งรัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลควรดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันในการให้การคุ้มครอง การช่วยเหลือกลุ่มคนเหล่านี้โดยเฉพาะคนแก่ที่ขาดการดูแลจากลูกหลานที่อยู่ในภาวะยากจนเช่นกัน ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อดูแลคนแก่ในระยะยาว และสิ่งที่ทำควบคู่กันไปนี้คือการตัดวงจรความยากจนไม่ให้ส่งต่อไปยังลูกหลานผ่านมาตรการอื่นๆ ของภาครัฐ

10. สามชาย ศรีสันต์. (2558). คนยากจนในสถานการณ์ภัยพิบัติน้ำท่วม พ.ศ. 2554. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 41(1), 49-69.

สามชาย ศรีสันต์ ได้นำเสนอข้อมูลทั้งในส่วนของสภาวะหรือลักษณะของการได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในปี พ.ศ. 2554 ของคนยากจนและคนกลุ่มนี้ได้รับการเยียวยา ฟื้นฟู จากมาตรการของรัฐหรือไม่อย่างไร คนยากจนในวาระการครั้งนี้หมายถึงคนจนเมือง คนที่มาจากต่างจังหวัด คนต่างถิ่น ผู้ที่มีรายได้น้อย มีอาชีพการงานไม่มั่นคง และให้ผลการศึกษาแยกเป็นประเด็นของการช่วยเหลือคนยากจนที่ถูกละเลยพร้อมทั้งเสนอแนะการช่วยเหลือดังนี้

1) กลุ่มคนยากจนที่มีอาชีพรับจ้าง ได้รับการช่วยเหลือน้อยที่สุด บางครัวเรือนไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภายนอกในเรื่องของถุงยังชีพที่แจกจ่ายไม่ทั่วถึง นอกจากนี้แล้วคนยากจนยังถูกละเลยจากการช่วยเหลือซ่อมแซมบ้านหรือที่พักอาศัย เนื่องมาจากการไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน หรือบ้านไม่มีเลขที่

2) การละเลยให้ความช่วยเหลือกลุ่มคนที่ยากจน เพราะระบบการให้ความช่วยเหลือไม่ได้มีมาตรฐานในการดูแลคนกลุ่มนี้เป็นพิเศษ ซึ่งคนยากจนส่วนหนึ่งไม่ได้มีชื่ออยู่ในระบบของเขตพื้นที่พักอาศัย เป็นคนที่มาจากต่างจังหวัดที่เช่าบ้านอยู่ และผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือมักเป็นเครือญาติ คนใกล้ชิด กับผู้นำ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรสิ่งของบรรเทาทุกข์

ข้อเสนอแนะการช่วยเหลือคนยากจน

1) ควรมีการร่วมมือกันระหว่างกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับกระทรวงมหาดไทย ประกาศข้อปฏิบัติสำหรับการให้ความช่วยเหลือทั้งจากภาครัฐและเอกชนและกลุ่มอาสาสมัคร ในการให้ความช่วยเหลือต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การรับรองสิทธิของผู้ประสบภัยไม่ต้องแบ่งแยกภูมิลาเนา เชื้อชาติ ศาสนา สีผิว ในการแจกจ่ายสิ่งของบรรเทาทุกข์ การรับเข้าสู่ศูนย์พักพิงและมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ

2) ให้การแจกจ่ายสิ่งของบรรเทาทุกข์ผ่านกรรมการชุมชนท้องถิ่น ที่ตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ในส่วนของการแจกจ่ายสิ่งของบรรเทาทุกข์ และรัฐเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณและสิ่งของที่

จำเป็นในการให้บริการได้ทั่วถึง เช่นการตั้งโรงครัวส่วนกลางเพื่อช่วยเหลือตรงตามความต้องการ และกระจายทั่วถึงกว่าการนำอาหารเข้าไปแจก

3) สำหรับในเขตพื้นที่ที่มีความเป็นเมืองสูง สามารถจ้างแรงงานท้องถิ่นที่เป็นคนยากจนในการช่วยงานบริการชุมชนในหลายๆ ด้านในสถานการณ์น้ำท่วมนี้ และควรจ้างแรงงานท้องถิ่นที่ถูกเลิกจ้างหลังน้ำท่วมในการซ่อมแซม ทำความสะอาด เป็นต้น

4) นอกจากการเยียวยาฟื้นฟูผู้ประสบภัยน้ำท่วมด้วยเงินชดเชยแล้ว ควรมีการให้เงินกู้ฉุกเฉินปลอดดอกเบี้ย ร่วมมือกับบริษัทเอกชนจัดหาวัสดุก่อสร้างเพื่อซ่อมแซมบ้านแจกจ่ายให้กับคนยากจน และควรจัดหางานอาชีพให้กับคนยากจนหลังน้ำท่วม

11. สุดารัตน์ โยธาภิบาล. (2557). เส้นทาง “ประชาสวัสดิการ” สู่การจัดตั้ง “องค์กรการเงินชุมชนประเทศไทย” อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 1(2), 274-306.

วรรณกรรมนี้เป็นบทความทางวิชาการ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและนำเสนอรูปแบบของการจัดตั้งองค์กรการเงินชุมชนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ด้อยโอกาส คนยากจน และคนไร้ที่พึ่งในชุมชนในการสู่ระบบการจัดสวัสดิการของรัฐได้โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากรัฐเพียงอย่างเดียว มุมมองต่อคนยากจนคือคนกลุ่มรากหญ้า ใช้ชีวิตอย่างลำบาก ยากจน ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ บทความนี้มีความประสงค์ให้คนยากจนเข้าถึงแหล่งเงินทุนสามารถลดปัญหาความยากจนได้ ผู้เขียนนำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดตั้งองค์กรการเงินชุมชนดังนี้

1) ควรพัฒนาความเข้มแข็งแบบฐานราก ให้ชาวบ้านมีบทบาทหลัก มีสภาองค์กรชุมชนที่เน้นหลักประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน รวบรวมความคิด ความต้องการ ปัญหาและแนวทางพัฒนาจากชาวบ้านเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่การพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

2) ควรทำให้องค์กรชุมชนทางการเงินมีการวางแผนที่ชัดเจน ในการกำหนดแผนชุมชนต้องอาศัยข้อมูล การวิเคราะห์และความเป็นมืออาชีพในการดำเนินงานของผู้บริหาร ให้กำหนดทิศทางและกลยุทธ์ต่อไปได้ มีการประสานงานหน่วยงานอื่นรวมถึงการเข้าหองค์อิสระอื่นๆ เพื่อการร่วมมือเป็นเครือข่าย

3) การยึดมั่นในอุดมการณ์ของสมาชิกในชุมชนเป็นเกราะ ป้องกันที่แข็งแกร่งให้ชุมชน ความเชื่อมั่นในอุดมการณ์จะสร้างระเบียบวินัยทางการเงินให้สมาชิกได้ดี เช่นการมุ่งทำความดีมองไปที่อนาคตที่มั่นคง

4) วัฒนธรรมเป็นทุนที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรชุมชนทางการเงิน ภาวะความสมดุลระหว่างวัฒนธรรมคือสิ่งที่เป็นรากเหง้าสืบมาจากเก่ากับสิ่งใหม่คือการพัฒนาต้องไปพร้อมกันหรือไปในทิศทางเดียวกันได้ มีความเจริญอกงามและเป็นประโยชน์สุขต่อชุมชนที่แท้จริง วัฒนธรรม

คือจุดร่วมของกลุ่มบุคคลที่มีรากฐานเดียวกัน ความร่วมมือและความสามัคคีจะเกิดขึ้นนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาองค์กรชุมชนทางการเงินได้ โดยปราศจากข้อขัดแย้ง

5) ใช้กฎหมายในการสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรชุมชนทางการเงิน กฎหมายจะเสริมสร้างบทบาทของชาวบ้าน สร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกในชุมชน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สภาองค์กรชุมชนมีสภาพชัดเจนมากขึ้นเมื่อเกิดการให้ความร่วมมือกันของสมาชิก ไม่เท่านั้นความร่วมมือมีบทบาทเป็นแกนหลักของชุมชน และนอกจากนี้ยังมีบทบาทในการกำหนดและกำกับอำนาจหน้าที่และกิจกรรมของสมาชิกและคณะกรรมการในองค์กรชุมชน และความชัดเจนทำให้ลดการทุจริต คอร์รัปชัน และทำให้เกิดความโปร่งใส มีความเป็นธรรมในการจัดสรรผลประโยชน์และสวัสดิการให้สมาชิกตามระเบียบที่กำหนดไว้

12. สุพจน์ บุญวิเศษ และ สิริพัฒน์ ลาภจิตร. (2561). แนวทางการเพิ่มศักยภาพชาวนาอีสานใต้เพื่อคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(2), 77-90.

งานวิจัยนี้มีมุมมองต่อชาวนาที่อยู่ในสภาพของการถูกทำให้ยากจน โดยหลายสาเหตุ เช่น จากธรรมชาติ ภัยแล้ง น้ำท่วม โรคระบาด รวมถึงสภาพของดินไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก เป็นต้น และสาเหตุมาจากชาวนาเอง เช่น ขาดความรู้ในการบริหารเงินภายในครัวเรือน และขาดความรู้ในการทำเกษตรที่ถูกต้อง สุขภาพไม่ดีทำให้ไม่มีแรงทำงานต้องจ้างคนอื่น และสาเหตุเกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง อยู่ภายใต้ต้นทุนนโยบายที่ไม่แน่นอนของรัฐบาล และขาดความต่อเนื่อง คณะผู้ทำวิจัยให้แนวทางการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพชาวนาไว้ดังนี้

1) การจัดการความรู้เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเพิ่มผลผลิต เช่น ให้ความรู้เรื่องดิน น้ำ ให้ความรู้ด้านการจัดสรรพื้นที่เพาะปลูก การคัดเลือกชนิดพืชปลูกและเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการเกษตร

2) อาศัยพลังร่วมของปราชญ์และท้องถิ่นด้านการเกษตรในแต่ละพื้นที่ มีเครือข่ายปราชญ์ รวมทั้งศูนย์เรียนรู้หลายพื้นที่ มีทั้งตั้งขึ้นเองและได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ

3) ใช้หลักการสหกรณ์ร่วมกับภูมิปัญญา เช่น หลักการแบ่งปัน การจัดการข้าวแบบชาวบ้าน รวมกลุ่มสหกรณ์ช่วยเหลือแบ่งปันกัน นำมาสู่เศรษฐกิจพอเพียง การเชื่อมโยงเครือข่ายนอกด้านธุรกิจ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ความคิดเห็น ร่วมมือกันทำกิจกรรม

4) นำเอกลักษณ์วิถีดั้งเดิมมาสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการนำเสนอเอกลักษณ์ที่โดดเด่นทางประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่อยู่ในขั้นตอนแต่ละขั้นในกระบวนการผลิตข้าว นั้นแสดงถึงข้าวทุกเม็ดมีคุณค่า มีราคา การนำเสนอประเพณีวัฒนธรรมในรูปแบบโฮมสเตย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเปิดเป็นศูนย์เรียนรู้

5) ให้เป็นอาชีพที่ต้องอนุรักษ์ รัฐควรสนับสนุนส่งเสริมและอนุรักษ์อาชีพชาวนา

ยกย่องให้เกียรติชาวนาที่เป็นผู้ผลิตอาหารให้คนไทย ทำให้ชาวนาเกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจในอาชีพ

6) การพัฒนาพันธุ์ข้าว ควรปรับปรุงพันธุ์ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค แนะนำและส่งเสริมให้ชาวนาปลูกข้าวที่ได้รับการพัฒนาพันธุ์แล้ว

7) รัฐบาลไม่ควรแทรกแซงหรืออุดหนุนราคาข้าวปล่อยให้ไปตามกลไกตลาดเสรี และส่งเสริมให้ชาวนารวมกลุ่มกันเพื่อหาตลาดหรือช่องทางจำหน่ายและแปรรูปผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการจำหน่ายออนไลน์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำประเทศไปสู่ไทยแลนด์ 4.0

8) การออมและการจัดการทุน ส่งเสริมให้มีการออมเงินในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อเป็นแหล่งทุนในหมู่บ้าน นำเงินไปสนับสนุนการทำอาชีพเสริม และนอกนี้แล้วการออมยังเป็นหลักประกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น เกิดภัยธรรมชาติ และสำรองไว้ยามฉุกเฉิน

13. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (สลง.). (2561). มาตรการสวัสดิการแห่งรัฐนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาความยากจน. *วารสารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไทยคู่ฟ้า ฉบับ เมษายน-มิถุนายน 2561.*

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มีแนวคิดเบื้องต้นมาจาก ความต้องการที่มุ่งการโอนเงินสวัสดิการแห่งรัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีเป้าหมายหลักคือการแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าถึงบริการภาครัฐของคนยากจนเรื้อรัง รัฐต้องจัดสวัสดิการทางสังคมอย่างเจาะจง และควรมีการค้นหาพวกเขาให้เจอ เพื่อให้ความยากจนหมดไปในอนาคต สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้หลักการทำพันธกิจดังนี้

1) การค้นหาคนยากจนกลุ่มเป้าหมาย โดยการให้มีการขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลัง คัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตามกำหนด โดยกำหนดเส้นความยากจนไว้ที่รายได้ ปีละไม่เกิน 30,000 บาท และแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม (1) คนยากจนคือคนที่รายได้ต่ำกว่าปีละ 30,000 บาท และ (2) คนใกล้ระดับยากจน(คนเกือบจน) มีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาท ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้นอกจากตรวจสอบรายได้แล้วยังมีการตรวจสอบการถือครองทรัพย์สินอื่นๆ อีก หลายอย่าง

2) การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อให้ตรงตามความต้องการพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ถือบัตร และการจ่ายผ่านบัตรเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้เงินสด หันมาใช้ระบบชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์

3) จูงใจให้ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐพัฒนาตนเอง เพื่อให้พ้นปัญหาความยากจนอย่างถาวร โดยการพัฒนาให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ และมีคุณภาพที่ดี ผ่านทางการอบรมในโครงการต่างๆ

4) ช่วยให้ผู้เข้าถึงแหล่งทุน สำหรับผู้ที่อยากทำอาชีพอิสระ โดยธนาคารของรัฐ เช่น ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตร

เป้าหมาย

1) ลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน โดยให้วงเงินค่าซื้อสินค้าที่จำเป็นที่ร้านธงฟ้าหรือร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการ ให้วงเงินส่วนลดค่าซื้อก๊าซหุงต้ม

2) ลดค่าใช้จ่ายการเดินทาง ทั้งค่าโดยสารรถเมล์ รถบขส. และรถไฟ โดยให้วงเงิน 500 บาทต่อเดือน

3) เป้าหมายหลัก คือการทำให้คนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ ได้รับการพัฒนาได้หลุดพ้นจากความยากจน โดยใช้เส้นความยากจนเป็นตัวกำหนด ผ่านพันธกิจที่ทำความเข้าใจกับการช่วยเหลือทางด้านค่าใช้จ่ายในครัวเรือนคือการพัฒนาชีวิตด้านอาชีพและการใช้จ่ายที่เหมาะสม จากแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาและอุปสรรคของโครงการ คือคนในกลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่คิดที่จะพัฒนา โดยหวังแค่เพียงได้แค่รับการช่วยเหลือทางด้านค่าใช้จ่ายเท่านั้น ทำให้มาตรการนี้ก็จะไม่เกิดผลตามที่ต้องการอย่างแท้จริง

14. Kristof, Nicholas D. and WuDunn, Sheryl. (2009). *Half the Sky: Turning Oppression into Opportunity for Women Worldwide*. New York: Vintage.

วรรณกรรมนี้ได้เรียกร้องสิทธิให้กับเพศหญิงตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงวัยชรา ทั้งในส่วนของการศึกษาและการลงทุนในอาชีพของพวกเขา รวมถึงการปกป้องสิทธิของความเป็นบุคคล ในสังคมทั่วโลกมีการละเมิดสิทธิสตรี พวกเขาเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ทางเพศ เหยื่อความรุนแรงทางเพศ ถูกสังหารเพื่อเกียรติยศของครอบครัว รวมถึงหญิงม่ายถูกบังคับให้ตายตามสามี และในบางประเทศเด็กหญิงถูกละเลยเมื่อเกิดความยากจนในครอบครัว วรรณกรรมนี้เสนอทางออกให้กับความไม่เท่าเทียมทางเพศ โดยการวางแนวทางสำหรับการศึกษาของเด็กผู้หญิงและการเงินรายย่อยที่ให้ผู้หญิงหลุดจากความยากจนและสามารถเพิ่มอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ และนอกจากนี้ยังผลักดันทางด้านนโยบายของรัฐในการปกป้องเพศหญิง หลักการและแนวทางการทำพันธกิจกับสตรีเพศดังนี้

1) การเชื่อมโยงระหว่างผู้ทำพันธกิจกับผู้ต้องการความช่วยเหลือโดยตรง ผ่านทางเว็บไซต์ www.globalgiving.org หรือ www.kiva.org เป็นการทำให้พันธกิจแบบระหว่างบุคคลสองบุคคล สามารถเชื่อมโยงให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้ที่อยู่ห่างออกไปได้ทั่วโลก ที่ผู้ทำพันธกิจสามารถเลือกโครงการที่สนใจ เช่นการให้เงินเพื่อการศึกษา สุขภาพ การบรรเทาทุกข์ฉุกเฉิน การให้สินเชื่อรายย่อยแก่ผู้ประกอบการ และเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลสำหรับผู้สนใจที่จะทำความเข้าใจความต้องการและสามารถบริจาคหรือให้ยืมเงินแก่ผู้ที่ดึงดูดใจ ตัวอย่าง เช่น การให้เงินกับผู้หญิงที่เป็นช่างเฟอร์นิเจอร์ในปารากวัย เป็นต้น

2) www.givology.com ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเด็กๆ ในประเทศกำลังพัฒนาจ่ายค่าเล่า

เรียนในระดับประถมศึกษา เริ่มต้นที่ประเทศจีน และขยายไปยังอินเดียและแอฟริกา ตัวอย่างพันธกิจกับเด็กยากจนในอินเดีย เช่น สนับสนุนโครงการป้องกันเด็กที่หนีออกจากบ้านเข้าสู่การค้าประเวณีในมุมไบ

3) การอุปถัมภ์เด็กผู้หญิงหรือผู้หญิงผ่าน Plan International, Women for Women International, World Vision หรือ American Jewish World Service เหล่านี้เป็นตัวกลางระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับการอุปถัมภ์ สามารถเขียนจดหมายโต้ตอบระหว่างบุคคลทั้งสองและยังสามารถไปเยี่ยมลูกอุปถัมภ์ นอกจากนี้ยังมี www.womensenews.org และ www.worldpluse.com ที่เป็นแหล่งข้อมูลเผยแพร่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดผู้หญิง บางครั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการที่ผู้สนใจสามารถทำได้ผ่านการแนะนำนั้น

4) เข้าร่วมเครือข่าย CARE Action ที่ www.can.care.org ที่จะช่วยในการเป็นกระบอกเสียงเรียกร้องแทน และให้ความรู้แก่ผู้กำหนดนโยบาย เน้นย้ำว่าสาธารณชนต้องการดำเนินการต่อต้านความยากจนและความอยุติธรรม เป็นการสนับสนุนให้พลเมืองมีส่วนในการกำหนดนโยบายที่เป็นธรรมที่จะนำการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมาสู่สังคม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาแหล่งข้อมูลวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจน โดยศึกษาจากวรรณกรรมคริสเตียนและวรรณกรรมทั่วไป ที่ทำพันธกิจกับคนยากจน ทั้งเป็นวรรณกรรมจากหน่วยงานของรัฐบาล องค์กรอิสระ จากงานพันธกิจของคริสตจักรที่มีศิษยาภิบาลเป็นผู้นำ และจากวรรณกรรมของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน โดยศึกษาถึงประเภทหรือลักษณะความยากจน และศึกษาถึงหลักการ วิธีการ และเป้าหมายของการทำพันธกิจในแต่ละวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลในการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทยต่อไป

5.1.1 หลักการทำพันธกิจกับคนยากจน

จากการวิเคราะห์การทำพันธกิจกับคนยากจนของวรรณกรรมต่างๆ พอที่จะสรุปหลักการได้ดังนี้

1. รู้จักคนยากจน

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมนั้นพบว่า ทั้ง 40 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นต้องรู้จักคนยากจน ในการทำพันธกิจต้องมีการสำรวจคนยากจน ในระดับประเทศต้องอาศัยการวัดความยากจนจากรายได้ที่เป็นตัวเงิน ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เป็นตัวแปรหรือเงื่อนไขในการคำนวณเส้นรายได้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยประชาชนเป็นผู้เปิดเผย คนที่รายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนจะถูกบันทึกเป็นคนยากจน (สสน. 2561) สำหรับคนยากจนนอกจากการใช้เส้นความยากจนวัดแล้ว ยังมีความยากจนชั่วคราวที่เกิดจากการจัดการเงินที่ไม่ดี จากความเจ็บป่วยและประสบอุบัติเหตุ เกิดภัยธรรมชาติ การว่างงาน (Keller, 1997) สูญเสียคนในครอบครัวถ้าเป็นผู้นำครอบครัวหรือเป็นผู้ที่ทำงานหาเลี้ยงครอบครัวอาจนำไปสู่ความยากจนถาวรได้ (Van Dam, 2016)

สำหรับคริสตจักรและองค์กรอิสระ การค้นหาคนยากจนจะไม่ใช้วิธีการวัดโดยใช้เส้น

ความยากจน เนื่องจากเป็นองค์กรที่เล็กกว่า และทำพันธกิจกับคนในกลุ่มที่เล็กกว่ารัฐบาล สามารถค้นหาคนยากจนโดยใช้ข้อมูลที่ละเอียดกว่า ข้อมูลที่ได้มาจากการทำทะเบียนสมาชิก จากพันธกิจการให้คำปรึกษาของคริสตจักร และจากการลงพื้นที่เยี่ยมเยียนที่สามารถค้นหาได้ทั้งความยากจนฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ สำหรับคนยากจนที่ไม่เป็นสมาชิกของคริสตจักรนั้นพบเห็นได้ตามที่สาธารณะ ตามบ้านพักคนไร้บ้าน สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า บ้านพักคนชรา หรือตามบ้านเรือนในชุมชนที่คนในวัยแรงงานไปทำงานต่างถิ่น ให้เด็กและคนชราซึ่งเปราะบางอยู่ด้วยกัน และคริสตจักรสามารถขอข้อมูลคนยากจนจากหน่วยงานรัฐ จากองค์กรเอกชน จากชุมชนรอบๆ คริสตจักรได้ คริสตจักรมีข้อมูลของคนยากจนทั้งภายในและภายนอกคริสตจักรสำหรับการทำพันธกิจกับคนยากจนต่อไป (Leeman et al., 2012; Nabors, 2015; Van Dam, 2016) หลักการทำพันธกิจของ จันทิมา ล่าม แวก และอิจิโรอัส เพียร์ชุนท (2564) แม้ว่าในระดับที่กว้างกว่าใช้เส้นความยากจนในการหาคนยากจน แต่ระดับที่แคบคือระดับปฏิบัติการ ผู้ทำพันธกิจเข้าไปรู้จักคนยากจนโดยตรง ผ่านทางการเป็นเพื่อนกัน ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญในการทำพันธกิจ ที่นำไปสู่การรู้จักคนยากจนอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด (Ferguson, 2021) ที่การดำเนินชีวิตประจำวันนำไปสู่การรู้จัก และการรู้จักนำมาซึ่งการเปิดใจให้เห็นชีวิต ปัญหา ความต้องการที่แท้จริง และการรู้จักยังหมายถึง ความเข้าใจถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่หลังความยากจน นอกเหนือจากความขาดแคลนด้านวัตถุ นั่นคือความรู้สึก (Grudem and Asmus, 2013) ตามแบบอย่างการทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ห่วงใย ทรงรับฟัง สนทนาด้วย และพระองค์ทรงกินอาหารด้วย (ลก. 5:30) ให้คนเหล่านั้นเปิดใจให้เห็น และรู้จักนอกจากสภาพความยากจนภายนอก เหล่านี้ล้วนแต่เป็นข้อมูลที่สำคัญในการช่วยเหลือต่อไป

2. รู้ปัญหาของคนยากจน

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 34 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นต้องรู้ปัญหาของคนยากจน ปัญหาของคนยากจนมีความซับซ้อนทั้งจากความยากจนและตัวคนยากจนเอง การที่จะรู้จักหรือเข้าใจปัญหาที่แท้จริงของคนยากจนต้องอาศัยข้อมูลเชิงลึก ทั้งจากการสอบถามจากตัวคนยากจน จากครอบครัว รวมถึงเพื่อนบ้าน แต่ต้องระมัดระวังในการตั้งคำถาม และชี้ให้เห็นถึงเจตนาดีที่มีต่อคนยากจน อาจจะต้องมีการนั่งลงคุยกันเปิดใจต่อกัน ถ้าปัญหามีความซับซ้อนมากผู้ทำพันธกิจไม่สามารถระบุปัญหาได้ อาจต้องพึ่งผู้เชี่ยวชาญในการระบุปัญหา (Van Dam, 2016) และคนยากจนคนเดียวอาจมีปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหาทางด้านกรงาน ครอบครัว สุขภาพ การติดสารเสพติด เป็นต้น ผู้ทำพันธกิจต้องเรียงลำดับความเร่งด่วน ความสำคัญ ความรุนแรงของปัญหา เพื่อหาช่องทางช่วยเหลือ พันธกิจของ กู๊ด (2559) ได้แยกประเภทของปัญหาของคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ตอบสนองตามความเร่งด่วนอย่างชัดเจน และนำคนที่ประสบปัญหาเดียวกันมาอยู่ด้วยกัน ทำให้ง่ายต่อการให้ผู้เชี่ยวชาญ

ในการทำพันธกิจเฉพาะด้านในการช่วยเหลือ เช่น ปัญหาจากการค้ามนุษย์ และปัญหาจากการใช้สารเสพติด เป็นต้น สำหรับพันธกิจที่มีความซับซ้อนของปัญหา ผู้วิจัยเลือกวรรณกรรมของ (ภิรมกร โดมมงคล, 2562) ที่คนไร้บ้านเหล่านั้นประสบปัญหาหลายด้านในคนๆ เดียว ความยากจนสุดขีดที่พวกเขาประสบ เป็นสาเหตุให้เกิดความทุกข์ทรมานที่สูงสุดในโลก ที่คนเหล่านั้นมักจะต้องทนทุกข์ทรมานจากโรคแทรกซ้อนทางสุขภาพจิตและร่างกายที่หลากหลาย (WHO (1995) as cited in Murali and Oyebode, 2004)) ทำให้การช่วยเหลือต้องใช้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน เงินทุน และเวลามาก ทำให้มีประสิทธิผลในการทำพันธกิจ

3. ตอบสนองตรงตามความต้องการ

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้อบรมนั้นพบว่า มี 31 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจน ต้องตอบสนองตรงตามความต้องการของคนยากจน โดยความเข้าใจว่าความยากจนหมายถึงความยากจนด้านการเงินเพียงอย่างเดียว ทำให้คนยากจนหรือผู้ทำพันธกิจมุ่งเน้นในการใช้เงินในการแก้ปัญหา การใช้เงินช่วยเหลือไม่ทำให้ปัญหาจบได้ในทุกกรณี แทบทั้งหมดที่เป็นความต้องการของคนยากจน ถ้าเลือกได้คือ “เงิน” ที่เขาจะใช้เงินไปแลกกับสิ่งที่ต้องการ แต่อาจไม่ใช่สิ่งจำเป็นพื้นฐาน และไม่ได้เพื่อการสร้างอาชีพที่มั่นคง สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือการนำเงินไปซื้อ สุรา บุหรี่ หรือยาเสพติดอื่นๆ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จากข้อมูลในหลักการที่หนึ่งและสองทำให้ผู้ทำพันธกิจเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริง และเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อช่วยเหลือให้ตรงกับความต้องการ อาจจะต้องใช้เวลาและมีความสัมพันธ์กับคนยากจน บางครั้งต้องปฏิเสธในการช่วยเหลือเมื่อคนยากจนขอในสิ่งที่เกินความจำเป็นหรือมีมูลค่าสูงเกินไป การตอบสนองตรงตามความต้องการนี้ทำให้คนยากจนและผู้ทำพันธกิจรู้สึกสบายใจ คริสโตเฟอร์ จอห์น เพรม ให้หลักการเลือกตอบสนองให้ตรงกับความต้องการที่แท้จริง และป้องกันไม่ให้คนยากจนที่ร่างกายปกติเลี้ยงชีพโดยของแจก (Frame, 2021)

4. ประเมินทรัพยากรในการช่วยเหลือคนยากจน

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้อบรมนั้นพบว่า มี 11 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นต้องประเมินทรัพยากรในการช่วยเหลือคนยากจน ทรัพยากรนี้หมายถึงคนที่มีส่วนในการทำพันธกิจและทรัพยากรในด้านวัตถุ อาจจะเป็นลำดับต้นๆ โดยอันดับแรกคือการอธิษฐาน (Ferguson, 2021) ในการวางแผนทำพันธกิจ เพื่อไม่ให้เกิดการช่วยเหลือขาดช่วง บุคลากรที่ทำพันธกิจต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันตามของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ศิษยาภิบาลเทศนาพระกิตติคุณให้สมาชิกมีความยินดีที่จะทำพันธกิจ รวมถึงเงินทุนด้วยเช่นกันที่คริสตจักรตั้งพันธกิจกับคนยากจน โดยความเห็นพร้อมกันในคริสตจักรที่ลงรายการเงินถวาย

เพื่อพันธกิจกับคนยากจนในช่องทางการถวายทรัพย์สิน (Leeman et al., 2012) หลักการทำพันธกิจของ แพลทท์ มีความโดดเด่นในการใช้ทรัพยากรในการทำพันธกิจกับคนยากจน เขาเรียกร้องให้คริสตจักรตัดงบประมาณในส่วนที่ไม่จำเป็น ไม่เร่งด่วน ไปใช้กับการทำพันธกิจกับคนยากจนที่อยู่ในชุมชน และคนยากจนที่อยู่ห่างไกลออกไป และยังคงเสนาหาหนทางให้สมาชิกสละทรัพย์สินเงินทองกับการใช้ในเรื่องที่ฟุ่มเฟือย นำไปช่วยเหลือคนยากจน และสละความสะดวกสบาย โดยการย้ายเข้าอยู่ในชุมชนที่ยากจน ประณินับดีรับใช้คนยากจน (Platt, 2011) สิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ทรัพยากรส่วนเกินสำหรับการดำเนินชีวิตในการทำพันธกิจ ทำให้สามารถขยายการทำพันธกิจกว้างขึ้น

5. เป็นตัวแทนคนยากจนในสังคม

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 10 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการเป็นปากเป็นเสียงให้คนยากจน นั้นหมายถึงการเป็นตัวแทนคนยากจน เรียกร้องแทนคนยากจนในทุกด้าน ด้วยความจำกัดของคนยากจนที่ขาดพลัง ขาดความสนใจจากสังคม และในหลายๆ กรณีที่ขาดการดูแลจากภาครัฐซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีทรัพยากรทั้งทรัพยากรที่เป็นมนุษย์ มีเงิน มีฐานข้อมูลต่างๆ คริสตจักรต้องเป็นผู้พูดแทนคนยากจนในการรักษาสิทธิหลายๆ ประการที่พวกเขาควรจะได้ เช่น สิทธิในการรักษาพยาบาล เบี้ยยังชีพสำหรับคนชราและผู้พิการ สิทธิในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น (กุลธิดา ศรีวิเชียร และคณะ, 2564; ราเชนทร์ นพณ์รัฐวงศกร, 2562; สลน., 2561) การเรียกร้องความยุติธรรมให้คนยากจนเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลย การเป็นตัวแทนเด็ก โดยเฉพาะเด็กกำพร้าที่ถือว่าอ่อนแอที่สุด ช่วยเหลือตัวเองแทบไม่ได้ และยังคงเอาเปรียบจากผู้แสวงหาประโยชน์จากเด็กได้ง่าย (ก๊อต, 2559) เช่น จากพระธรรมสดุดี 82:3 “จงให้ความยุติธรรมแก่คนอ่อนเปลี้ยและกำพร้าบิดาจงดำรงสิทธิของผู้ที่ทุกข์ยากและคนสิ้นเนื้อประดาตัว” ที่พระเจ้าจะเรียกร้องความยุติธรรมให้กับเด็ก และพระธรรมสุภาพิต 31:8-9 “จงอ้าปากของเจ้าแทนคนใบ้ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่ จงอ้าปากของเจ้า พิพากษาอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่” (มูลนิธิธรรมาทร, 2561) นอกจากนี้แล้วคนที่อยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าคนยากจน ต้องทำอย่างผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมที่เป็นตัวแทนคนยากจนในสังคม เช่น อาโมส (อมส. 2:6-8; 5:21-24) เยเรมีย์ (ยรม. 22:13) เป็นต้น หลักการที่สำคัญที่คริสตจักรต้องเป็นตัวแทนคนยากจน ในการเรียกร้องความยุติธรรมและเรียกร้องสิทธิที่สมควรได้รับ รวมถึงเป็นตัวกลางระหว่างคนยากจนกับคู่อริ ซึ่งอาจจะป็นรัฐ องค์กร หรือบุคคลอื่นๆ เพื่อหาทางออกของปัญหาร่วมกัน และให้คนยากจนเหล่านั้นรวมกลุ่มกันในฐานะสมาชิกของคริสตจักร (Charlesworth and Williams, 2017)

6. เปิดรับการทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 32 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นต้องเปิดรับการทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ มีหน่วยงานของรัฐและองค์กรอิสระที่ทำพันธกิจกับคนยากจนจำนวนมาก คริสตจักรสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรที่ทำพันธกิจกับคนยากจนโดยตรงเหล่านั้นได้ บางครั้งบางกรณีอาจจะอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับคนยากจนในชุมชนของคริสตจักร เช่น ขอข้อมูลเกี่ยวกับคนไร้บ้านคนไร้ที่พึ่งจากสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง (ภิมกร โดมมงคล, 2562) ขอข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐในกรณีที่เกิดภัยพิบัติร้ายแรง เช่น เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิ เป็นต้น (ก๊าด, 2559) บางครั้งอาจจะต้องขอการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร ในการทำงานร่วมกันคริสตจักรใช้จุดแข็งที่มีความถ่อมใจ ความรัก รักงานบริการ และมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน คริสตจักรโอเบิร์บคนยากจนเข้าสู่ชุมชนคริสตจักรแบบสมาชิกในครอบครัว (Frame, 2021)

ปัญหาของคนยากจนเป็นปัญหาสังคม จำเป็นที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ (ประเวศ วะสี และคณะ, 2564; Barry, 2019; Schlabach, 1990; Stearns, 2009; Van Dam, 2016) แต่ละส่วนมีของประทานและมีจุดเด่นในการทำพันธกิจ การร่วมมือที่ระหว่างองค์กรที่เป็นที่รู้จักกัน คือ มูลนิธิทรูนาทกับคริสตจักรท้องถิ่น และ Tearfund เป็นองค์กรคริสเตียนที่ไม่จำกัดการทำพันธกิจร่วมกับเฉพาะคริสตจักรท้องถิ่นเท่านั้น ยังทำงานร่วมกับรัฐบาล และองค์กรอิสระอื่นๆ

7. บูรณาการการช่วยเหลือฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 16 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นต้องมีการเชื่อมโยงทางกายภาพกับทางด้านจิตวิญญาณ แน่นนอนว่าบาปเป็นสาเหตุหลักในความทุกข์ (Bradley and Lindsley, 2015) ในความยากจน บาปทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ มนุษย์กับตนเอง กับคนอื่น และกับสิ่งทรงสร้างอื่นๆ แตกสลาย จิตวิญญาณยังถูกบาปครอบงำ (Corbett, Fikkert and Casselberry, 2015) เป็นเรื่องที่น่าเสียดายถ้ามุ่งแก้ปัญหาหรือทำพันธกิจกับคนยากจนเพียงด้านกายภาพเท่านั้น เพราะไม่สามารถแก้ปัญหาที่ลึกลงไปได้ วงจรของความยากจนหรือความทุกข์จะหวนคืนมาหาคนยากจนอีก เมื่อเวลาและสถานการณ์เหมาะสม ดังนั้นต้องแก้ปัญหาด้านจิตวิญญาณ โดยใช้กระบวนการให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนควบคู่ไปกับการแก้ปัญหาความยากจน (ศุกค่า ชัน, 2555; Bradley and Lindsley, 2015) สำหรับด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์และเศรษฐกิจ ศิษยาภิบาลควรเทศนาและสอนให้สมาชิกใช้และบริหารทรัพยากรต่างๆ อย่างมีความสุขและถวายพระสิริแด่พระเจ้า ให้เกิดการตอบสนองทั้งกายภาพและจิตวิญญาณ เพื่อให้การไถ่เกิดขึ้นทั้งสองด้าน (Achuonu, 2012; Barry,

2019; Keller, 2012a; Leeman et al., 2012) และยิ่งแสดงถึงการเป็นผู้รักชาติที่ดี สรรเสริญพระเจ้าที่พระเจ้าประทานสิ่งเหล่านั้นให้เพื่อตอบสนองในส่วนตัว และสามารถแบ่งปันให้คนอื่นได้ด้วย ความเอื้ออาทร รวมถึงมีมุมมองถึงสิ่งทรงสร้างอื่นๆ ของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีงามไว้ คริสตจักรต้องปรับปรุงชุมชนที่อยู่รอบๆ ให้เหมาะแก่การพักอาศัยแม้จะเป็นชุมชนที่ยากจนก็ตาม (Corbett, Fikkert, and Casselberry, 2015; Tearfund, 2021) เป็นหลักการสำคัญ เพื่อให้ความสัมพันธ์ที่แตกสลายในทุกๆ ส่วนเกิดการคืนดี (Lupton, 2007)

8. เน้นการช่วยเหลือแบบยั่งยืน

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 24 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนเน้นการช่วยเหลือแบบยั่งยืน รูปแบบการช่วยเหลือที่พบเห็นบ่อยๆ คือการบรรเทาทุกข์ระยะสั้น เน้นไปที่การแจกอาหารและของยังชีพที่จำเป็น และเสื้อผ้า เกิดจากความเอื้ออาทรและความมีน้ำใจที่มีอยู่ในคนไทย (เวกแมน และอิฐฐิพล ดวงนภา, 2556; Grudem, 2018; Lupton, 2011) การได้รับอาหารแจกทำให้คนยากจน คนไร้บ้าน อยู่รอดได้ แต่ขณะเดียวกันการแจกได้ก่อให้เกิดนิสัยของการพึ่งพาขึ้นในหมู่คนยากจนกับกลุ่มคนไร้บ้าน และสร้างความสุขให้แก่ผู้ให้ ทั้งสองสิ่งนี้หล่อเลี้ยงซึ่งกันและกัน (McConnell and McKinley, 2016) ถ้ามีโอกาสควรมองหาช่องทางในการช่วยเหลือแบบครั้งเดียวแล้วทำให้คนยากจนพึ่งพาตัวเองได้ (Grudem, 2018) แนวทางการช่วยเหลือได้จากการเก็บข้อมูลส่วนตัวของคนยากจนและอาศัยการทำงานร่วมกับเครือข่ายการทำพันธกิจกับคนยากจน อาจจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอิสระ (Barry, 2019) และหลักการที่สำคัญในการช่วยเหลือแบบยั่งยืน ต้องสร้างสายสัมพันธ์กับคนยากจนในระยะยาว ที่ผู้ทำพันธกิจใช้เวลาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายใน ให้มีทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง จากโปรแกรมที่ผู้ทำพันธกิจได้ออกแบบไว้ (Corbett, Fikkert, and Casselberry, 2015; Keller, 1997; Nabors, 2015)

9. ให้งานที่มั่นคงและโอกาสในการประกอบธุรกิจ

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 23 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นผ่านทางการทำงานและมีธุรกิจที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ งานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ และพระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้คนร่างกายปกติพึ่งพาตนเองโดยการทำงาน (2 ธส. 3:6-15) ธุรกิจคือช่องทางที่ทำนายสำหรับคนยากจนและผู้ทำพันธกิจ ตำแหน่งงานอาจจะเกิดขึ้นโดยการสร้างงานของคริสตจักร จากสมาชิก ชุมชน และผ่านทางเครือข่าย อาจจะเป็นงานชั่วคราว ง่ายๆ แปลกๆ ให้คนยากจนทำงานเหล่านั้นดีกว่าการให้เงิน สำหรับตำแหน่งงานถาวรนั้นอาจจะต้องมีการฝึก หรือสอนทักษะการทำงานให้คนยากจนเพื่อให้ได้งานและมี

ทักษะการทำงานเพื่อรักษางานนั้นไว้ สำหรับการทำธุรกิจ คริสตจักรมองหาคนยากจนที่มีศักยภาพ ให้เขาใช้ของประทานในการประกอบธุรกิจ และคริสตจักรเป็นที่เลี้ยง (Barry, 2019; Lupton, 2015; Rhodes, Holt, and Fikkert, 2018) คริสตจักรมีส่วนในการหาแหล่งการเงินรายย่อยที่ไม่ได้มาจากคริสตจักรโดยตรง เพื่อป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผู้นำจิตวิญญาณไม่ควรเป็นเจ้าของนี้ แหล่งเงินทุนอาจมาจากองค์กรที่ทำพันธกิจร่วมกับคริสตจักร ในการกู้ยืมควรมีการตกลงร่วมกันอย่างชัดเจน เมื่อผิดนัดชำระหนี้ไม่ควรใช้หลักการยึดแหล่งที่มาหากินหรือที่อยู่อาศัย ควรส่งจดหมายเตือนหรือการลงพื้นที่เยี่ยมเยียนหาสาเหตุและทางออกร่วมกัน (Achunonu, 2012; Bradley and Lindsley, 2015; Finamore, 1996) และนอกจากงานและธุรกิจจะมีความสำคัญแล้ว สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันคือความรู้ในการจัดการเงินในครัวเรือน คริสตจักรต้องสอน โดยให้มัคนายกที่มีความรู้ในด้านนี้เป็นผู้ทำพันธกิจ หรือถ้าคริสตจักรไม่สมาชิกที่มีความรู้ในด้านนี้ คริสตจักรต้องใช้บริการจากภายนอก (Nabors, 2015; Van Dam, 2016)

10. นำมาถึงพระคริสต์และการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ

จากวรรณกรรมการทำพันธกิจกับคนยากจนที่ได้รวบรวมขึ้นพบว่า มี 19 แหล่งข้อมูลให้ความสำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนนั้นมีเป้าหมายในการประกาศพระกิตติคุณ และให้ผู้เชื่อเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ พันธกิจกับคนยากจนที่ไม่เป็นคริสเตียนคริสตจักรควรตั้งเป้าหมายสูงสุดไว้ที่การนำคนยากจนให้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ อาจจะต้องใช้เวลาและความสัมพันธ์ และการใช้เงื่อนไขในการช่วยเหลือให้ยอมรับการสอนทางด้านความเชื่อด้วย ไม่ใช่เป็นการบังคับแต่ให้เขาสมัครใจเอง และยอมเข้าร่วมโปรแกรมต่างๆ ของคริสตจักรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างชีวิต ให้คนยากจนอยู่ท่ามกลางชุมชนคริสเตียนที่ประกอบด้วยความถ่อมใจ ความรัก การรับใช้ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (เบคเคอร์, 2558; Corbett, Fikkert, and Casselberry, 2015) และเมื่อคนยากจนรับเชื่อแล้วนำเขาสู่กระบวนการสร้างสาวกต่อไป (Charlesworth and Williams, 2017; Leeman et al., 2012) สำหรับคนยากจนที่เป็นสมาชิกคริสตจักร นอกจากคริสตจักรจะช่วยให้ปัญหาของเขาได้รับการแก้ไข หรืออย่างน้อยก็พบแสงสว่างปลายอุโมงค์แล้ว คริสตจักรควรใช้เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่สมาชิกเผชิญ ไม่ใช่เป็นการซ้ำเติมหรือตราหน้าว่าเป็นเพราะความผิดความบาปของเขา ทำให้เขาที่ทำให้ให้เขาตกอยู่สถานการณ์ที่ต้องพึ่งพา แต่ชี้ไปที่ความรักของพระเจ้า ความรักของพี่น้องในความเชื่อที่มีต่อเขา ดังนั้น ในระหว่างการช่วยเหลือเขาต้องได้รับพระวจนะที่ตรงกับสถานการณ์ คริสตจักรต้องสร้างบทเรียนให้มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้อง (Van Dam, 2016)

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจน สามารถ

จำแนกหลักการที่สำคัญในการทำพันธกิจกับคนยากจนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ มี 10 ประการ ที่คริสตจักรควรนำไปใช้ และคำแนะนำสำหรับการทำพันธกิจของคริสตจักรกับคนยากจน ดังนี้

1) หลักการช่วยเหลือคนยากจนลำดับแรก จากการสำรวจในแต่ละวรรณกรรมมีหลักการที่พบได้เหมือนกันทั้งหมดคือ การรู้จักคนยากจน และเป็นสิ่งสำคัญของการทำพันธกิจกับกลุ่มเป้าหมายที่คริสตจักรจำเป็นต้องรู้จักพวกเขาอย่างดี และต้องรู้จักให้ครบทุกด้านทั้งด้านกายภาพและด้านจิตวิญญาณ นอกจากนี้คริสตจักรต้องจัดลำดับของความสัมพันธกับคนยากจน เขาอยู่ในสายสัมพันธ์แบบไหน เป็นสมาชิก พี่น้องในความเชื่อหรือเป็นคนทั่วไป เพื่อที่จะได้วางแผนการช่วยเหลือลำดับต่อไปคือการรู้ความต้องการที่แท้จริงของคนยากจน ทำให้จัดเรียงลำดับความเร่งด่วนของการตอบสนอง และยังสามารถช่วยคนยากจนมีประสิทธิภาพ

2) คริสตจักรต้องทุ่มเทเวลาและทรัพยากร การทำพันธกิจกับคนยากจนที่คริสตจักรทำอยู่บนพื้นฐานของความรัก และตอบสนองต่อการทรงเรียกให้รับใช้ ด้วยปัญหาของคนยากจนมีความหลากหลายและบางคนมีความซับซ้อน การแก้ปัญหาต้องอาศัยความสัมพันธ์ ในกรณีที่เป็นปัญหาระยะยาวการพบกันอย่างน้อยสัปดาห์ละสองครั้ง ในความสัมพันธ์ระยะยาวคนยากจนที่เขาเปิดใจเผยให้เห็นถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริง นำไปสู่การทำพันธกิจที่มีประสิทธิภาพต่อไป นั้นแสดงถึงคริสตจักรต้องใช้ทรัพยากรที่เป็นตัวเงินและตัวบุคคลที่ทำพันธกิจ ในกรณีที่คริสตจักรไม่สามารถให้ค่าตอบแทนผู้ทำพันธกิจได้ คริสตจักรควรเปิดโอกาสให้มัคนายกหรือผู้ปกครองที่ยินดีที่จะทำพันธกิจนี้ โดยคริสตจักรสนับสนุนด้านเงินทุน และด้านอื่นๆ เช่น ข้อมูลของคนยากจน แนวทางในการทำพันธกิจแก่ผู้ทำพันธกิจกับคนยากจน

3) คริสตจักรต้องหารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการทำพันธกิจ ให้มีความสมดุลในการทำพันธกิจ โดยไม่ให้พันธกิจกับคนยากจนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกซึ่งเป็นพันธกิจด้านสังคม ใช้ทรัพยากรในด้านบุคคล เวลา และด้านทุนทรัพย์มากจนส่งผลกระทบต่อพันธกิจหลักด้านอื่นๆ ของคริสตจักร ดังนั้นต้องหารูปแบบที่เหมาะสมตามบริบทชุมชนภายในและภายนอกคริสตจักร ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการทำพันธกิจของคริสตจักรมักจะมีคนยากจนในชุมชนรอบๆ คริสตจักรเป็นเป้าหมาย ที่คริสตจักรเข้าใจสภาพผู้คนและภาวะแวดล้อมระดับหนึ่งแล้ว คริสตจักรอาจสร้างโครงการช่วยเหลือคนยากจนขึ้นมาจากการทำวิจัยหรือการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หรืออาจจะศึกษาจากคริสตจักรอื่นแล้วปรับให้เหมาะสมกับบริบทคริสตจักร

4) เรียนรู้และพัฒนาการทำพันธกิจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ในโลกยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร คริสตจักรใช้ช่องทางสื่อออนไลน์ในการประกาศพันธกิจกับคนยากจน เป็นช่องทางหนึ่งในการสื่อสารกับสมาชิกคริสตจักรให้ทราบ เพื่อให้สมาชิกมีความยินดีในการมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจทั้งด้านการถวายเพื่อพันธกิจ อยากมีส่วนร่วมในการลงมือทำพันธกิจ และที่สำคัญอีกประการคือคำอธิษฐานเพื่อพันธกิจกับคนยากจน และนอกจากนี้

แล้วสื่อออนไลน์ยังเป็นช่องทางการประกาศกับคนภายนอกคริสตจักร กระตุ้นให้ผู้คนตระหนักถึงปัญหาคนยากจนที่ต้องร่วมมือกันในการช่วยเหลือพวกเขา รวมถึงใช้สื่อเป็นช่องทางในการหาคนยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือ

5) สร้างสายสัมพันธ์กับองค์กรของรัฐและองค์กรอิสระ ด้วยปัญหาคนยากจนเป็นปัญหาที่ใหญ่และมีความซับซ้อน การใช้หลักการเดียวหรือคริสตจักรทำพันธกิจเพียงลำพังไม่อาจทำพันธกิจประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องใช้หลักการอื่นและร่วมมือกับองค์กรของรัฐที่มีทรัพยากรและข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนยากจนมากกว่า โดยทรัพยากรเหล่านั้นบางอย่างเป็นสวัสดิการของรัฐอยู่แล้วที่คนยากจนสมควรได้ เช่น สิทธิการรักษาพยาบาล บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ นอกจากนี้แล้วยังมีศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ในการประสานกับญาติคนยากจนที่เป็นคนไร้บ้าน เพื่อกลับคืนสู่ครอบครัวอีกครั้ง และบ้านพักคนไร้บ้านเป็นบ้านชั่วคราวสำหรับคนตกงาน ขาดรายได้ รวมถึงคนที่ใช้พื้นที่สาธารณะในการหลบนอน เป็นต้น

6) บูรณาการพันธกิจของคริสตจักร ให้คนยากจนมีส่วนร่วมในพันธกิจนั้นทุกพันธกิจ และให้ถูกต้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ คริสตจักรที่ทำพันธกิจเมตตาต้องเข้าใจทั้งพันธกิจ การประกาศและการสอนพระกิตติคุณ และพันธกิจด้านสังคมที่สามารถทำได้ด้วยกันได้ ที่ขณะที่ประกาศพระกิตติคุณพร้อมช่วยเหลือคนยากจนไปด้วย ให้ผนวกพันธกิจการประกาศและพันธกิจสังคมสงเคราะห์ในการช่วยเหลือคนยากจนเข้าด้วยกัน ในกรณีทีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนยากจน แต่ต้องมีการตกลงทำความเข้าใจกันก่อนสำหรับผู้ทำพันธกิจ เพราะอาจมีความคิดทางด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ระหว่างการประกาศกับการสังคมสงเคราะห์ไม่ตรงกัน ดังนั้นศิษยาภิบาลต้องมีความเข้าใจทั้งสองด้านด้วยเช่นกัน เพื่อเทศนาหรือสอนสมาชิกให้มีความเข้าใจ เพื่อพันธกิจจะมีประสิทธิผลมากขึ้น

และที่สำคัญการทำพันธกิจกับคนยากจนแทบทั้งหมดยังไม่สมบูรณ์ แม้ว่ามีวิธีการที่หลากหลาย แต่ก็พบกับประเด็นที่เป็นจุดอ่อนทำให้การทำพันธกิจขาดประสิทธิผลไม่สามารถตอบสนองต่อคนยากจนตามเป้าหมาย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคริสตจักรหรือผู้ทำพันธกิจควรทำพันธกิจแบบเป็นระบบ มีการบันทึกข้อมูล พร้อมทั้งมีการประเมินผลหาจุดเด่นจุดด้อยแล้วพัฒนาการทำพันธกิจให้ดีขึ้นเรื่อยๆ และคริสตจักรควรมีส่วนในการทำพันธกิจกับคนยากจนให้มากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการวิจัย การทำพันธกิจปลูกคริสตจักรในชุมชนที่ยากจน ที่เป็นแบบบูรณาการ ที่มีการทำพันธกิจด้านการประกาศ พร้อมกับทำพันธกิจด้านสังคมสงเคราะห์ไปพร้อมกัน และค้นคว้าในด้านคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องความบาปเชื่อมโยงกับความยากจนทางเศรษฐกิจ การไถ่เกิดขึ้นทั้งทางด้านจิตวิญญาณและด้านกายภาพ

2) ควรทำการวิจัย การทำพันธกิจกับคนไร้บ้าน ในด้านสังคมสงเคราะห์ ที่เป็นคนยากจนสุดขีด มีความทุกข์ทรมานจากสภาพที่เสื่อมทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ และส่วนใหญ่ติดสุราเรื้อรังและมีการใช้สารเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อระบบประสาท ยังผลให้สมองผิดปกติในการรับรู้ สิ่งที่ทำ งานวิจัยจะต้องศึกษาทั้งในด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ที่พระเจ้าทรงรักและห่วงใยคนไร้บ้านอย่างไร ศึกษาข้อกฎหมายและสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรได้ในฐานะพลเมือง รวมถึงค้นหาข้อมูลของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอิสระ ที่มีส่วนในการดูแลคนไร้บ้าน เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลและร่วมมือกันในการทำพันธกิจ สำหรับพันธกิจในด้านคริสตจักรที่เกี่ยวข้องกับคนไร้บ้าน ประเด็นการวิจัยแยกออกเป็นสองกรณี คือ การต้อนรับคนไร้บ้านเข้าสู่คริสตจักร และการปลูกคริสตจักรสำหรับกลุ่มคนไร้บ้าน โดยเฉพาะ

3) ควรทำงานวิจัย พันธกิจทุกด้านของคริสตจักรกับคนยากจนที่เป็นสมาชิก ได้แก่ พันธกิจการนมัสการ พันธกิจการสามัคคีธรรม พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ และพันธกิจการสร้างสาวก เปิดโอกาสให้คนยากจนในคริสตจักรได้รับการพัฒนาชีวิตทั้งทางด้านชีวิตฝ่ายวิญญาณ และชีวิตด้านเศรษฐกิจ ผ่านทางพันธกิจเหล่านั้น

บรรณานุกรม

- กฤษฎา สุขพัฒน์. (2564). ผลกระทบจากการระบาด COVID-19 ต่อความยากจน บทบาทขององค์กร นานาชาติ และข้อเสนอในการขจัดความยากจนของประเทศไทย. *วารสารสังคมวิวัฒน์*, 12(1), 68-89.
- กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม. (2562). *รายงานความยากจนหลายมิติของเด็กไทย 2019*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กันยายน 2562.
- กุลธิดา ศรีวิเชียร, ศิลา โทณบุตร, ศุภสิทธิ์ พรรณารุโณทัย. (2564). การสังเคราะห์ห้วงค์ความรู้และ สถานการณ์การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ประเด็นสิทธิด้านสุขภาพของกลุ่มเปราะบาง. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 29(1), 189-221.
- ก๊อต, สตีฟ และมารีย์, (2559). *ดูให้เห็นกับตา: เส้นทางสู่ความยุติธรรม ความกรุณาปราณีและการ ทำงานของเรา* [Bring your eyes and see : our journey into justice, compassion and action] (เกษรา รามสุรีย์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: แม่น้ำ.
- จันทิมา ล่ามแขก และ อจิรภาส เพียรขุนทด. (2564). การแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ: กรณีศึกษา โครงการคู่เสี้ยว เกี้ยวก่อย แก้งจัน คนขอนแก่น. *วารสารวิชาการธรรมทัศน์*, 21(2), 109-122.
- จิตาภา พรยิ่ง, ริญญาภัทร์ ณ สงขลา.(2562). ความเหลื่อมล้ำในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับคดี ทรพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย. *วารสารวิชาการนิติศาสตร์มหาวิทยาลัย ทักษิณ*, 9(11), 71-90.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2550). นโยบายรัฐไทยในการกำจัดความยากจนตามทัศนะของนักวิชาการ. *วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 14(1), 1-16
- ทรงกรด เหล็กสมบูรณ์. (2555). อนาคตภาพการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาสใน จังหวัดเชียงใหม่. *Veridian E-Journal, SU*, 5(2), 670-689.
- ธนาคารโลก. (2564, 15 กรกฎาคม). *รายงานตามติดเศรษฐกิจไทย กรกฎาคม 2564: เส้นทางสู่การ*

ฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ. World Bank. สืบค้น จาก <https://www.worldbank.org/th/country/thailand/publication/thailand-economic-monitor-july-2021-the-road-to-recovery>

ฉันทภัทร โคตรสิงห์. (2559). ความเหลื่อมล้ำในที่ดินทำกิน: ปัญหาและทางออก. *วารสารพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, 18[Special Issue], 63-92.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2543). *คนจนกับนโยบายการทำให้เงินของรัฐ*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา.

บานเนอร์จี, อภิชาติ และคูโพล เอสแตร์. (2563). *เศรษฐศาสตร์ความจน [Poor Economics]* (ฉันทวิษญ์ ตัณฑสิทธิ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: Salt.

เบคเคอร์, โรลแลนด์ และ ไฮดี. (2558). *ไม่เคยขาด [There is always enough]* (พรเทพ คัดสุระ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่น้ำ.

ประคอง สุคนธ์จิตต์, สุทิดา รัตนวิชา, พัชรี ทองสุก, ดาวพันธ์ เฉลยพงษ์, ชูติพัฒน์ วงศ์ชัยสุวรรณ. (2564). บ้านมั่นคง : บ้านของคนชุมชนในเมือง. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 4(2), 44-58.

ประเวศ วะสี, กวี คงภักดีพงษ์, เกษียร ภัคานนท์, แก้ว วิฑูรย์เจียร, คมสัน ทินกร ณ อยุธยา, นवलอนงค์ ชัยปิยะพร..., อำนาจ บาลี. (2564). *คุยกับผู้อ่าน นพ. ประเวศ วะสี: ความยากจนและความเหลื่อมล้ำแก้ไขได้ ถ้าเข้าใจถูกต้อง. นิตยสารหมอชาวบ้าน, ฉบับที่ 511*

พงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม, กฤษณ์เลิศ สัมพันธ์รักษ์, พิม มโนพิโมกษ์, อาชว์ ปวีณวัฒน์, ชัยธัช จิโรภาส และทศพล อภัยทาน. (2563, 17 กันยายน). *ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจไทย ทำอย่างไรให้เกิดได้จริง. ธนาคารแห่งประเทศไทย. สืบค้น จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Symposium_17Sep2020.aspx*

ภิมกร โดมมงคล. (2562). การคุ้มครองสิทธิและการเข้าถึงความยุติธรรมของคนไร้ที่พึ่งในสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 27(1), 158-191.

มูลนิธิทรูเนตา. (2561). *แนะนำมูลนิธิทรูเนตา คอมแพสชั่น ประเทศไทย*. เชียงใหม่: ผู้แต่ง.

ราเชนทร์ นพณัฐวงศกร. (2562). บทบาทของรัฐบาลชุดปัจจุบันในการขับเคลื่อนโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ : เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย. ใน *วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น (บ.ก.) รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ*

ด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล, ครั้งที่ 5, (155-173). ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลาร์คิน จูเนียร์, วิลเลียม เจ, วิลเลียมส์ โยเอล เอฟ. (2547). พันธกิจในพันธสัญญาใหม่: การศึกษาตามแนวทางของกลุ่มอ็ีแวนเจลิคัล [Mission in the New testament an Evangelecal Approach] (ธนาภรณ์ ธรรมสุจริตกุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ศูนย์ทีรินนัส.

ลูคาโต, แม็กซ์. (2558). *ก้าวที่แตกต่าง* [Outlive Your Life] (วัชรวิ ทังหิกรณ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.

วิทยากร เชียงกุล. (2547). *พัฒนาการแบบยั่งยืนกับการแก้ปัญหาคนจน*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิถีทรรศน์ มูลนิธิวิถีทรรศน์.

เวคแมน, เอสเทอร์ และอิฎฐิพล ดวงนภา. (2556). *ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย*. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 23(2), 1-23.

ศุกคำ ชัน. (2555). *การวางตัวของพระเยซูต่อคนยากจนในพระธรรมลูกา และ แนวทางในการทำพันธกิจกับชุมชนแออัดพิเศษ* กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยพายัพ.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). (2556). *โครงการศึกษาประเด็นเชิงนโยบายด้านความยากจนและการกระจายรายได้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สมพร โกมารทัต, ศิริพร สัจจามันท์ และ เสน่ห์ เดชะวงศ์. (2560). *โครงการ“การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และ ทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย”เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน* (รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2541). *พระคริสตธรรมคัมภีร์, ฉบับปี 1971*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

สาธัญญ บุญเกียรติ. (2560). *คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัวมุมมองใหม่*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.

สามชาย ศรีสันต์. (2558). *คนยากจนในสถานการณ์ภัยพิบัติน้ำท่วม พ.ศ. 2554*. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 41(1), 49-69.

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.). (2564, 26

- มีนาคม). “อว.ร่วมกับ 12 หน่วยงาน : จับมือขับเคลื่อนพื้นที่ปฏิบัติการร่วมเพื่อการแก้ปัญหาความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ”. สืบค้น จาก <https://www.nxpo.or.th/A/455>.
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (สสน.). (2561). มาตรการสวัสดิการแห่งรัฐนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาความยากจน. วารสารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไทยคู่ฟ้า ฉบับ เมษายน-มิถุนายน 2561.
- สุดารัตน์ โยธาบริบาล. (2557). เส้นทาง “ประชาสวัสดิการ” สู่การจัดตั้ง “องค์กรการเงินชุมชนประเทศไทย” อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ, 1(2), 274-306.
- สุพจน์ บุญวิเศษ และ สิริพัฒน์ ลาภจิตร. (2561). แนวทางการเพิ่มศักยภาพชาวนาอีสานใต้เพื่อคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน. วารสารเกษมบัณฑิต, 19(2), 77-90.
- อีริคสัน, มิลลาร์ด เจ. (2552). ศาสนศาสตร์คริสเตียน [Christian theology] (ธนาภรณ์ ธรรมสุจริตกุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: พระคริสตธรรมกรุงเทพ.
- Achunonu, Anthony Okwudili. (2012). *Poverty and the Church in Igboland, Nigeria*. Bloomington, Indiana: Xlibris US.
- Atkinson, Anthony B. (2019). *Measuring Poverty Around The World*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press.
- Barker, Ash. (2009). *Make poverty personal: taking the poor as seriously as the Bible does*. Grand Rapids, Mich: Baker Books.
- Barry, John D. (2019). *Jesus' Economy: A Biblical View of Poverty, the Currency of Love, and a Pattern for Lasting Change*. New Kensington, PA: Whitaker House.
- Boerma, Conrad. (1979). *The Rich, The Poor and the Bible*. Philadelphia: Westminster.
- Bradley, Anne R. and Lindsley, Art. (Eds.) (2015). *For the Least of These: A Biblical Answer to Poverty*. Grand Rapids, MI: Zondervan Academic.
- Carr, Johnny and Captari, Laura. (2013). *Orphan Justice: How to Care for Orphans Beyond Adopting*. Nashville, Tennessee: B&H Publishing Group.
- Charlesworth, Martin and Williams, Natalie. (2017). *A Church for the Poor: Transforming the church to reach the poor in Britain today*. Colorado Springs, CO: David C Cook.

- Corbett, Steve, Fikkert, Brian and Casselberry, Katie. (2015). *Helping Without Hurting in Church Benevolence: A Practical Guide to Walking with Low-Income People*. Chicago, IL: Moody Publishers.
- DeMoss, Matthew S. (2002). *Zondervan Dictionary of Bible and Theology Words*. Grand Rapids, MI: Zondervan.
- Ferguson, Dave and Ferguson, Jon. (2021). *BLESS: 5 Everyday Ways to Love Your Neighbor and Change the World Center*. Washington, D.C.: Salem Books.
- Finamore, Steve. (1996). Self-help finance for the poor. *FOOTSTEPS*, 26(MARCH), 1-16.
- Frame, Christopher John. (2021). *7 Attitudes of the Helping Heart How to Live Out Your Faith and Care for the Poor*. Grand Rapids, MI: Zondervan.
- Garland, David E. (2011). Luke In Arnold, Clinton E. (Ed.), *Zondervan Exegetical Commentary on the New Testament*. Grand Rapids, MI: Zondervan Academic.
- Grudem, Wayne and Asmus, Barry. (2013). *The Poverty of Nations: A Sustainable Solution*. Wheaton, IL: Crossway.
- Grudem, Wayne. (2018). *Christian Ethics: An Introduction to Biblical Moral Reasoning*. Wheaton, IL: Crossway.
- Heitzenrater, Richard P. (2013). *Wesley and the people called Methodists*. Nashville, TN: Abingdon Press.
- Idowu, Samuel O., Schmidpeter, René and Zu, Liangrong (Eds.). (2020). *The Future of the UN Sustainable Development Goals: Business Perspectives for Global Development in 2030*. Cham, Switzerland: Springer.
- Keller, Timothy. (1997). *Ministries of Mercy the Call of the Jericho Road*. Phillipsburg, New Jersey: P&R Publishing Company.
- _____(2012a). *Center church: doing balanced, Gospel-centered ministry in your city*. Grand Rapids, Michigan: Zondervan.
- _____(2012b). *Generous Justice: How God's Grace Makes Us Just*. New York: Penguin

Books.

Kristof, Nicholas D. and WuDunn, Sheryl. (2009). *Half the Sky: Turning Oppression into Opportunity for Women Worldwide*. New York: Vintage.

Leeman, Jonathan, Keller, Timothy, DeYoung, Kevin, McKinley, Mike, Lauber, John, Greear, J.D. and Holcomb, Justin. (2012). Mercy Ministry in the Church In Dunlop, Jamie and Jamieson, Bobby (Eds.), *9Marks Journal. Jul-August 2012*. Washington, DC: 9Marks.

Lupton, Robert D. (2007). *Compassion, justice, and the Christian life rethinking ministry to the poor*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

_____(2011). *Toxic Charity: How Churches and Charities Hurt Those They Help (And How to Reverse It)*. New York: HarperCollins Publishers Inc.

_____(2015). *Charity detox: what charity would look like if we cared about results*. New York: HarperCollins Publishers Inc.

McConnell, Mez and McKinley, Mike. (2016). *Church in Hard Places How the Local Church Brings Life to The Poor and Needy*. Wheaton, Illinois: Crossway.

Moyo, Dambisa. (2009). *Dead Aid: Why Aid Is Not Working and How There Is a Better Way for Africa*. New York: Farrar, Straus and Giroux.

Murali, Vijaya and Oyebode, Femi (2004). Poverty, social inequality and mental health. *Advances in Psychiatric Treatment, Volume 10, Issue 3, May 2004, pp. 216 – 224*
DOI: <https://doi.org/10.1192/apt.10.3.216>

Nabors, Randy. (2015). *Merciful: The Opportunity and Challenge of Discipling the Poor Out of Poverty*. North Charleston, South Carolina: Allen Randy Nabors.

Nangwaya, Ajamu and Truscello, Michael. (2017). *Why Don't the Poor Rise Up?: Organizing the Twenty-First Century Resistance*. Chico, CA: AK Press.

Narayan, Deepa & Patel, Raj & Schafft, Kai & Rademacher, Anne and Koch-Schulte, Sarah. (2000). *Can Anyone Hear Us?: Voices of the Poor*. Washington, D.C.: World

Bank Publications.

Oxfam. (2021, 9 July). *The Hunger Virus Multiplies: Deadly Recipe of Conflict, COVID-19 And Climate Accelerate World*. Retrieved from https://oi-files-d8-prod.s3.eu-west-2.amazonaws.com/s3fs-public/2021-07/The%20Hunger%20Virus%202.0_media%20brief_EN.pdf.

Platt, David. (2011). *Radical together: unleashing the people of God for the purpose of God*. Colorado Springs, CO: Multnomah.

_____(2019). *Something needs to change: a call to make your life count in a world of urgent need*. Colorado Springs, CO: Multnomah.

Pobee, John S. (1987). *Who are the poor?: the beatitudes as a call to community*. Geneva: WCC Publications.

Rhodes, Michael, Holt, Robby and Fikkert, Brian. (2018). *Practicing the Kings Economy*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

Schlabach, Gerald. (1990). *And Who Is My Neighbor Poverty, Privilege, and the Gospel of Christ*. Scottdale, Pa: Herald Press.

Sider, Ronald J. (2010). *Rich Christians in an Age of Hunger: Moving from Affluence to Generosity*. Nashville, Tennessee: Thomas Nelson.

Stearns, Richard. (2009). *The Hole in Our Gospel*. Nashville, Tennessee: Thomas Nelson Inc.

Tearfund. (2021). Trustee Directors' report. *Annual Report and Financial Statements 2020/21*, (6-7).

Tenney, Merrill C. and Silva, Moisés. (Eds.). (2010). *The Zondervan Encyclopedia of the Bible, Volume 4 M-P*. Grand Rapids, MI: Zondervan Academic.

Van Dam, Cornelis. (2016). *The Deacon Biblical Foundations for Today's Ministry of Mercy*. Grand Rapids, Michigan: Reformation Heritage Books.

Wilson, Jared C. (2017). *The Imperfect Disciple Grace for People Who Can't Get Their*

Act Together. Grand Rapids, MI: Baker Books.

Zondervan. (2017). *Four Views on the Church's Mission (Counterpoints: Bible and Theology)* In Sexton, Jason S. (Ed.). Grand Rapids, Michigan: Author.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยแพทย์	AF 08-02
---	--	----------

COE No. 63/070

PYU_REC No. 63/051_IS

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย (Certificate of Exemption)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : สํารวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำพันธกิจกับคนยากจนในประเทศไทย

Project title (English) : A Survey of the Literature about Ministries with Poor People in Thailand

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายประเสริฐชัย เพชรนาดี

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยแพทย์

เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการวิจัยในคน : AF 07-02	ฉบับที่ 3 วันที่ 27 เดือน ตุลาคม 2563
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 3 วันที่ 27 เดือน ตุลาคม 2563
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 27 เดือน ตุลาคม 2563

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยพายัพ

AF 08-02

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม
โครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการ
ปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol
which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research
protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in
Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 27 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2563

(Date of exemption) : October 27, 2020

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

- 1.หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้อง
ขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
- 2.หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้
รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
- 3.การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
- 4.ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
- 5.หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
พร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้อง
ดำเนินการก่อนที่ระยะสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล นายประเสริฐชัย เพชรนาดี
Name Mr.Prasertchai Pechnadee
สถานที่ติดต่อ บ้านพักเบรชาโลม วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ
(เขตแก่นวรัฐ) ต.วัดเกต อ.เมือง จ. เชียงใหม่ 50000
โทรศัพท์มือถือ 086-408-7049
อีเมล presurn@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537 วิทยาศาสตร์ สาขาเคมี (BA.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2537 – 2544 asst. supervisor บมจ.ไออาร์พีซี จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2551 – 2560 แรงงานทั่วไป ประเทศเกาหลีใต้